மகாமகோபாத்யாய
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்
அடையாறு சென்னை-20.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகத்தில் எழுந்தருளிய

காசி. அ-வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

வல்வை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கரலிகிதவழுக்களைந்து

சென்னை —

இந்து [illegible]ரியன அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

விஜயஹு கன்னிரவி.

Registered Copyright.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம்.

மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது.

பரதராசனுய ரசலராசனமகள் பஙகனணபுதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ நிசியினீள்சரிதை மிக்விளஙகிட விளம்பினுன்
கரதராசனைய மொழியரஙகனருள கருணைமாரிநிகர் பருணிதன
வரதராசனமறை வாணராசனமிகு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சினனததம்பிப்புலவரியற்றியது.

மைமத்தவிடப் பணிப்பணியான் வராசனமுஞ் சராசனமு மலை யாக் கொணட, சிதததனுயா சிவநிசிமான மியமதனைச் செநதமிழாற றெரீத்தல் செயதா, னததகைய பாரதது வாசகோத திரனரஙக னருளு மைந்தன,சததபுரி களிற்காசி நகர்வாத பண்டிதனமுத் தமிழவல லோனே.

யாழ்ப்பாணம்.

சி. வை. தாமோதரமபிள்ளையியற்றியது.

சுயலியங்க சொரூபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணருசுன ருகத
தியலிங்க* நயவரத ராஜபண் டிதமறையோ னியம்பி ஞன்வைத
தியலிங்கன் வல்லையியற் றமிழ்ப்போத காசிரியன செகமீ தசசில
மயலிங்கங் கிலாதவகைவழங்கவழுஉக்களைந் தினிதுவகுத்தானனறே

* இங்கம்-அறிவு.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக வேந்தனை, றாங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மானைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்றந் தனித்தானைப் பசும் பொற் றேரட்டைப், பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவிலைந்து காத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
கூர்தந்த நகப்புலிக்காற் றவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் கமலமலர்க் கட்டிகிரிக் கரமொருகூ றாம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவளமலை மருங்கிற் படரும் பச்சைக்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தின்பமுத்தி கூடுமெவ்வண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதந் தனைப்புகழ்வாம். (உ)

விநாயகனார்.

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குலவு தில்லைமன்றிற் றுலங்கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர் போற்ற மேவி, யற்பகனுண் மலரிறைத்துத் தொழுமடியார் கேட்ட வர மளித்த லாலே, கற்பகநா மம்பெறுமே ரம்பனையோர் கொம்பனை யுட் கருதி வாழ்வாம். (௩)

சிவராத்திரிபுராணம்.

சுப்பிரமணியர்.

சூராட்டுப் பயிலசயிலத் துணைமூலைத்திண டருவியாமை தோயும வாடகண,ணீராட்டுப் பெறமறந் டவுணருடற புலவலகை நிறையத் தேக்கிப, பாராட்டுத் தரவடிவேற படைபணித்த கரனரனபாரப் பதி கருச செலவச,சீராட்டுப் பிளளையெனுமுருகனமுரு கவிழமலாததாள சென்னி சோப்பாம. (சு)

இரங்குனறன றஞசநமக கெனறுமக வானமுதலோ ரிரப்ப ரீண ட, சரங்குனறம படைத்தவைய கரிமுகத்தோ னரிமுகத்தோன கதங கொள் சூரன, வரங்குனற மயிலுகைத்தங கயிலெடுத்தமலாககரத்தோ ன மஞச துஞசும, பரங்குனறத் திருந்தசெவவேளடிககடிசசெம பது மமலா பணிதல செயவாம (ரு)

ராலைவா யசஙகவாப பிணஙகிடககுங களத்தமாநதெயதி னொ யதில, வாரலைவா யுறுமொருமா வனையோரொன றேரிரணடா வகிர நத வேலோன, வேரலைவா யழிககமெனறேட கவினபடைத்த வள ளிசாா வேழத தோடு, சீரலைவாய வருமடிக ளடியரடிப பொடிமுடி யிற சோத்தல செயவாம (சா)

பெருவாவிக கயனயனக குறத்திமுகாம புயமலாததும் பெட்பி னொறு, மொருவாவி னனகுடிலைப் பொருளவிரித்துத் தாதைதனக குரைத்தோ னூாகா, மருவாவி நனகுடிஞைப புனமமலாததேனுடன ளவி வயறகுப பாயுந,திருவாவி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடி கள சிநதை செயவாம (எ)

பாரகததும விசும்பகததும பயினமுனிவ ரிமையவாதம பழஙக ணீஙகந,தாரகததொன மறையுருவாய் மருவுசிவ சததிதரு சததி யால வெனு, சூரகததைத் துளைபடுத்தி யொருதோகை யேறியிரு தோகை மாரோ, டேரகததி லிருந்தபிரா னெனனகததி லிருககவிடாக கிடமி னறெனபால. (அ)

ரீடலுறழ் கருஙகனஙகள படிந்துமுழ வெனமுழஙக நிரந்து துமபி பாடலபுரி தாததழைதத பாசடைசசந தனப்பணையிறபடருஞ செயய கோடலலா விளககேநதக குலமயிலு டகமபுரியுங குன்று தோறு மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகறறி வாழவாம். (கூ)

உருத்தணியாய வருமசுர ருடறணிககு நெடடிலைவே லுரவோர ய துனபக், கருத்தணியாப் பெருவெயிலுட்டிமைத்த திளைத்தகளிற

லக் கருவிகை கண்டாந், திருத்தணியார் கழனிசூழ்ந்த தென்றுறைவழி பழ
மடியார் சிசயத் துளருந், திருத்தணியாம பதியகத்தும வாழகுமர குரு
பரனருள சிரமேற கொளவாம (௰)

பொருவின்ற மலர்பொதுளுந் தண்டலைசூழ் கதிரைநகர்ப் புனி
தன பாத, முருகியுளத் தழுத்தியினை நிறமூர்த்து மாறெழுத்து புணர்
ந்து நாவின், முருகசர வணபவசண முகருகவென் றனுதினமுமொ
ழியோர் தங்கண், மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீதுவைத்து வண
க்கஞ் செய்வாம (௰௧)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற புரிசடையுந் திருநுதலிற றனிவிழியுந் திண்டோ
ளனருங், கையதனிற சரிகைமழுப பிரயபுககை யழசசிறமான கை
யுந் தாங்கி, வையமுதலலோ கத்துலருந் தொழுதங்கயிலை யலைகாக்க மதி
யருசூடு, மையனருள பெறறநந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாகவைப
பாம. (௰௨)

சரஸ்வதி.

காரதிருங கயிலைமலைக கணியூதனமுப புரமெரிக்கக்கருது ம
ரா, னீரதிகந் தருந்தரங்கத தடங்கடல்சூழ நெடும்புடவி நெடுங்கோ
ருந்த, சாரசிதன றிருநாவி லடியருள்த தனிலிருக்குந் தவள மே
னிய, பாரதிசெம பதப்பதுமத துணைபபோது முபபோதும பரவல
செய்வாம (௰௩)

சண்டேசுரர்

கனிரண்டு கரதெடுத்த நிறைகுடப்பால் முகநறப் சொரி லாட்டி
வானிரண்டு நிகாதவிழி மலைமகளம்கள வனைய தி மலர்கள சாத்தி
யானிரண்டு பதமளித்தென றருசசிக்கு மையைமலவணுசெய தந்தை
தாளிரண்டு மறவெறிந்த சண்டேசர் முண்டகபபோ றறுளிற ருபூவாம.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

வெங்குருவிற கவுணியாதங் குலதது திகது மீனவனறன வெப்பு
நகூனு, மெங்குமிசை பெறமாறறி யம ணொண்ணு யிராகழுவி னேற
வேறறிப், பங்கமிலென பரிவையுரு டைததுயிர்பெற றெழுபபதி
கம பாடி மேனமை, தங்குமறைத ஞான சம்பந்தன றுடடுணைக
டலைமேற கொளவாம். (௰௫)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மங்குளிறத் திருநெடுமால வளையெயிறறுப் பெருங்கேழல் வடி
தாங்கி, யங்கணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள சேப

பச்,சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பரவையென்பா டன் பாலன்பாற, பொஙகிருளிற சநதரனை நடப்பிததத சுநதரனைப் போற றல் செயவாம். (கசு)

திருநாவுககாசுநாயனர்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுளாககாச சென்றமாசெய் காம ரு மைம், பூவரசு படவிழிதநுப் புனவேஙகை யததியதம் புனைநது போர்தத, தேவரசு மனமகிழத திருப்பதிக மிசைததமிழிற சிறககப் பாடு, நாவரசு பதம்பரசு நமககுயாபொன ருடடரசு நலகு மனமே. (கஎ)

மாணிககவாசகசுவாமிகள.

பெருவாத பிததகபப் பிணிகருடையு முடறசுமககும் பிறநதை நீககி யொருவாத சிவசுதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுரு சோலை மருவாத மனைநதுலவு மனறுடையாற குககோவை மாலை சாததுந திருவாத வூரடிக ளடிகளபடி யுறவணஙகிச சென்னி சேரபபாம். ()

திலலைமூவாயிரா.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரிததுமனறிற் றிரு க்கூத் தாடு, மெமமையா ளுடையபிரான யாமவரி லொருவனெனறன றிசைககப் பெறற, மும்மையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற றிருப பணிகண முயனறு செயவோா, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத லேயோா தாட்டுனைக டலைமேற கொளவாம (ககூ)

சிவனடியாா.

பொய்விரவு பவநீறு படப்புரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை விரவு மணியினரா யஞ்செழுதது முணாநதுமனக களஙக நீஙகி,மெய விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேனமை பூணட, மைவிரவு கணடாதொண்டா மலரடிகள சிரததிருததி வழுததல செய வாம். (உ0)

கடவுள்வாழ்தது முறறிற்று.

ப[illegible]யிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் தில்லைவனத தறிஞர்திருககடை க்க ணோக்கி, முந்தவுணாத் தனாபலரு மாயினும் யாகமதூண மொழிவ ழாமற, பநதமறுத திருசிவராத திரிவிரத சரிதைததனைப் பாடுகென

ச்,செந்தமிழி னுயர்விருத்தப் பாவச்சனூற் றி[illegible]ஷ்யொன்றுசெப்ப லுற்றேன். (க)

வீணிலிவன் றனதுமடம் வெளிப்படையாச் செய்தனனால் விதத்தினபாதி,நாணிலனென் றெனையுலகி னுவலாக ணகுவரதை நாடிச் சற்றும், பேணிலனின் மலனிரவின் பெருமையெடுத் துரைக்குமிந்தப் பேறு கூறு, மேணிலனெண் சிவபதத்து னிருத்துமெனுமவிருப் புனத்தை யீர்த்த லாலே. (உ)

வேறு.

அரியநற் பரத விதிமுறை வழுவா தாடுநாரட்லகண்டுவப்போர், விரிசினைத் தருவின் வாழ்கவிநடமுங் கண்டுள விருப்பொடுவியப்பார் தெரிதமிழ்ப் புலவ ரமிழ்தெனத் தெருட்டுஞ் செய்யுள்கேட் டகமகிழ் சிறந்தோர்,ருரியதொன் புன்சொற் கவிசெவி யேற்றுள் ளுவப்புறற் கென்பதா லுரைத்தேன். (௩)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம்.

திலக வாணுதற் கலைமகள் செறிதலாற் றின[illegible]
மிலகு நான்மறைத் தொனிகனி யிரைத்திடு[illegible]
லலகிலா வுயிர் படைக்குநான் முகற்கிணை ய[illegible]
றுலகு போற்றுநை மிசவன வளஞ்சிறி து[illegible] (க)

மண்ட லந்தனைச் செங்கனிப் பவளவாய[illegible]ன
றுண்ட முண்டகக் கட்புரு டோத்தம ஓ[illegible]வ
குண்ட மொண்டழற் கணணிறைன கு[illegible]காப்பென
றண்டா யாவரும் புகழ்வது நைமிசா[illegible] (உ)

முனிவர் முன்னைநாண் முண்டக[illegible]னை முகனைப
புனித மாதவம் புரிந்தியாம் வை[illegible]யி
லினிய நற்றல மியம்புதி யெ[illegible] கமல
வனிதை கேள்வனோ நுண்ணு[illegible]ருப்பையை வாங்கி. (௩)

இருகை யால்வளைத் துருட்டி ய[illegible]த்திடு மிடத்திற
பொருவின் மாதவம் புரிதிரென் றுரைத்திடப் போனார்
கருது மகருசை தங்கிய கானமற் றதனுற
திருவு றைந்திடு நைமிச வனமெனச் சிறந்த. (௪)

சிவராத்திரிபுராணம்.

துன்று கொன்றையாற பசுங்கொடி விரவலாற சுடுத்
யென்று மேவலாற கடுவிடப் பணிகளொய துதலாற
[illegible] மானுகண டுறைதலாற க திரமணிக கனக
[illegible] னாடிய பரமபர னிகாககுமட வனமே (ரு)

ஆணவெட மூந்துயா சோலைக ளறவருக கடைகாட
மாணட நறகனி மலாமுதல வழஙகினஞ சுராகரு
[illegible] ணட [illegible] திட வேணடுமென றெண்ணிவா னனவா
[illegible] ணட வனறடஞ சினைககையை [illegible] டடியே கிறகும (சு)

சடையா குணடிகை தரிததிடு கரதாகண டிசைய்ன
டுறடைய ராதப மறைததிடு தோகைமென [illegible] லிக
நடையா செயயகற றேய நதிடுங கோடிக மிறைஞசி
படையா மாதவத துறவாக ளுறவதவ னவே, (எ)

ஆர பநதெறு வேனிலு னமபுதந துளிததுச
சித [illegible] பொழி மாரிநா ளிமமெயுந திளஙகண
மாத வநதவ ரு றிழைத தும்பரு மதிககப்
பாத கககளக கடிநதிடும படிவரப படிவா (அ)

உருப[illegible]நதழல வேடபவ ரொணமலா சமிதை
தருப[illegible]ணடளி ரெடுபபவா தமனியச சிகரப
பருப[illegible]ாத தனுவெனக குனிசெயத பரனை
விருப[illegible]நத சிபபவ வெணணிலாா விளமபல (கூ)

இன்ன [illegible]வனநதியல பனைததையு மெடுதது
வன்ன ம[illegible]நதொளிா பஙகறலை வாயாற
சொன்ன [illegible]றபல தொலைநதிட நதுணிநது
பன்ன காதி[illegible]ரினும பகாநதிட றகரிதால (௰)

தெருணம னத[illegible]தனமா ளுநகாிற சிறநத
மருணம னததி[illegible]டற கரியநான மறையின்
பொருணம னதது[illegible]னமுற் புராணநூல் வலலோ
னருணம னததுட [illegible]நை மிசவனத தடைநதான். (கக)

வேறு.

வநதமாமுனிவன் றனகெதிா புகுநதுவருகென வுரைத்திவணவரீ
யெநதமா தவஞசெய தனமென முகமனியமபியங கியாவருமிறைஞ்சி

[redacted]பொற றவிசினி லிருததி யருத[redacted]ருக்கியமுதலா
தவா தரவிற பூசனை விதியின முறைதவ[redacted]முடிதது. (கஉ)

மழைககரு முகினமின னிறததசெஞ சடிலமாதவா சூதனைநோ
ககி,யிழைப்பதற செளிதாயப் பவககடல சுவறறி யிருஙகதிப பேறங
ல ருவதாயக,குழைககயனடநது சழிககயன மருடடுங கூாயிழிககோ
தைபங கிருககு, முழைககரப பெருமான விரதமொன றெமககிணை
டுரைததிட வேணடுமென றிரப்ப. (கங)

நனறென முகமு மிதையமு மலாநது நயனநீா பொழிதர விருநதே
முனறவ ரிழைதத பயனிதுகேடக புயலறநது ரீவிரமுக ருறுமபை
வெனறமா தவசநீா விடையுயாத தருளுமவிமலனுக குரியநலவிரத
மொனறுள தமா ரனைவரு நோறப துரைககுவ னுவநதுகேட டிடுமின

மினனைநோ சடிலத தவிரமதிக கொழுநது மிலைசரிய சிவனிரா
பபெருமை, யனனவூா தியுமோ ராயிரங கவைநா வனநதனு மறைநந
திடற கரிதான, மனனுமா தவஞசோ நநதிவா னவறகு வழுவையு
முழுவையு முரிததோன,முனனோநா னுரைதததெனவெனு நாவான
மொழிநதிட முடியுமோ முடியா. (கரு)

உலகுயிா பிரமன படைபபதுந திருமா லுயிாதொகை காப்பது
முலகி, லலகிலா வளமபெற றியககாகோ னளகை யளிப்பதுங சளிப
பொடிந திரனரு, னிலகுபொன னுலகம புரபபது மதிய மிரவிசெந
தழறகிறை யிவாக, டலைமைபெற றதுவுஞ சிவநிசி விரதந தனையி
ழைத தெனவுளத துணாவீா (கசு)

கூறுநான மறையோாக் கிருநிலம பசுமபொற குவைபசுக கோடி
நல கிடினும, வேறவே றுரைதத விரதநோற றிடினும விரியுளைப் புர
வியின வேளவி, நூறுசெய திடினும புரளவெண் டரள நுரைததிரை
கொழிததிடுங கஙகை, யாறுமூழ் கிடினுஞ் சிவநிசி நோறபோா பெ
றுபய னடைதனமற றரிதால (கஎ)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள ராதியா விழிகுலத துதிதத
வெநதொழி லாள ரசமா விநத விரதமே நோற்றிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞசிநின றேததக
கநதடு களிறன றுரிததுமெய் தரிததகணணுதறகடவுளிறபொலிவாா.

ஆவினைப புரிநா லணிசருமருமத தருமறைக கிழவரைககருஙக
ண, மாவினை யளிதத கடலமிாதனைய மழலைமென மொழிசசிறு மக

ரைக, காவினே[redacted]வுங் கருஙகுழற் செவவாயக் கன[redacted]
ளேச செகுதத, [redacted] யனேததும பரிதிமுன னிருளபோற் [redacted]
நோறறிடிற றீரும. (௧௯)

மறைகளிற சாம மகஙகளிற் புரவி மகமலே களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற கஙகையோ ரைநதாய நிகழநதபூ ததநிறு காய
முறைதெரி சுரரிற கருமுகிலூர்தி முதனமைபெறறுயாநததா மென்
வறைதரு விரத மனேததினு முரைகது மரனிர வதிகமென றறிமின

மறறொரு விரதஞ் சிவநிசிக கிணேயா மதிப்பது மாணடுமீண டு
நிததுப், பெறறன தொழிலக ளியறறிநின றழலும பிரமனமான பு
தலிமை யவரைப,பறறலா புரமோா நொடியினிலடலேபடவட வரை
ருனித தருளுங, கறறையஞ் சடிலக கணணுதற கிணேயென றறிவி
லா ருரைப்பது கடுக்கும. (௨௧)

அனபுளா ரனறி யனபிலா ரெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றி
ப், புனபுலா னுடலம வருநதிடத துயிலசண பொருநதிடா தருச்சனே
புரிநதாற, றனபரின் பிறவிச சுழிககட லழுநதித துயருறா துறகக
மே முதலா, மினபமார பததநிற போகமாரந தமல னிணேப்பதமபெ
றுவரென றிசைததான. (௨௨)

இனேயன மொழிகள கனேகட லமிரத மெனசசெவிப்புலம்புக
முனிவ, ரனேவரு மகிழநது மெயமமயிர பொடிப்ப வஙகையாற ரெ
ழுதுபைங குவளேச, சுனேபயில் கயிலேச சிவநிசி விரதத தோறறமு
நோறறிடு மியல்பும், விளேயக றவததுச் சூதமா முனிவ விரிததுரைத்
தருளென விளமபும். (௨௩)

பெறறுயா சிறிய வீற்றுலகின்ற பிதாமக னுலகுதுபே ருலக, பூ
றறுமற றெருமெங்கிப் பிரளயத துயிரகண முடிநதிடுங கஙகுலி னுளத்
தன, புறறுமா மறையா கமவிதிப் படிவண டுழுதுதே னுணடபொட்
டயரும, பொற்றுணாக [redacted]கைத தொடைமிடை சடிலப் புனிதனே
யருசசனே புரிநதாள. (௨௪)

யாமமோர் நானகுஞ் சென்றகன் றசாநதத திருட்பொழு தகண
றபி னிதழித, தாமமாாபுனேநத சோமசே கரனபொற றுளிணே பணி
நதவன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின றுணேநான வழிபடு கஙகு
ல்வா னவரு,நாமநீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனநவின
றிடவும். (௨௫)

[illegible]சிவ னிசிகோற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிப்
பசிமத் தடைந்த பரிதிபூ ருவத்திற் பருப்பதத் துதித்திடு மளவு
நசிந்தற பூசை புரிந்தவர் முத்தி நண்ணவும் வேண்டுமென் றிரப்ப
வுசியின மணிசே ருரகபூ டணனு முமையவட் கவ்வர மளித்தான்.

ஆதலாற் சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ்
ந்த, தீதலாற் பரம னிரவினிற் றேற்ற மினனுமோர் காரணமுளதெ
ன, றேர்தவ ரிதிரு மூலகுளோர் பொருட்டா வுறுவர்கேட் டுவந்துள
முருகச, சூதமா முனிவன் வியாதன்முன் மொழிந்த சொற்படி சொ
லலுவான றணிந்தே. (௨௭)

பின்னுமோர் கற்ப விறுதியி னிரசப்பிரசமெனகமலவீட்டிருக்கு
மன்னவர் கனனு முலகுளா ருயிரு மழிந்திடு மற்றைநா ளிருண்ட, வ
ன்னமா முகிலக ளிண்டியோ ரேழு மறிகட னீரமுகந் தெழுந்து, மு
ன்னரோ மொழிந்த பிரளயப் புனலவான் முகட்டள வளவிமுட் டிய
தால். (௨௮)

[illegible]றிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு
வேறிலா னகண்ட பூரண மான வெறுவெளி வெறுத்தெதி ரடக்கு
மாறிலா னிமய மலைமக டன்னொ டதன வாமமீ திருத்திரேன வாழ்நா
ளீறிலாமுதல்வன யாவரு முயய யோகமுற றிருந்தன னிப்பால். ()

கானிமிர் துளபக் கண்ணியு மணியுங் கவினபெறப்புனைந்திடுங் கரிய
மேனிய னளித்த சராசர மனைத்து மீளவும படைப்பதற கெண்ணி
யூனிமி ருடற்செங் கட்பெருங்கேழ லுருத்தரித்தாழ்ந்தபேருலகைக
கூனியமருப்பிற்றூங்கியப்புனலுடகுளித்துமீதெடுத்துயாந்ததற்பின.

சரிதிசைக் கிரிக ளெட்டுமெண டிசையிற்றளம்பிடாவகைமுதனாட்டி
விரிகதிரப்பசும்பொற்கொடுமுடிவிளங்குமேருவைநிலைபெறநிறுத்திப்
பரிவுறு முயிரக ளனைத்துமீ ரேழு புவனமும பண்டுபோற்படைத்தற்
குரியநான முகத்துக் காவனை விரவு முந்தியம போதினு லுதவி. ()

பங்கயத் தயனைக் கடைக்கணித்துலகம்பண்டுபோறபடைத்திட
ப் பணித்துத, துங்கவேற் றடங்கட் டிருமகள் சுருதி துதித்திடுந் து
ணைப் பதம் வருட, வெங்கணமாமணிசூட் டரவணைப் புறத்து வெ
ண்டிரைப் பாறகட னடுவெ, ணங்கணமா ஞால முழுதுமுண டுமிழ்ந்த
வமலனங் கறிதுயில் புரிந்தான். (௩௨)

உந்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிரம னுரைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து
புந்தியிற் றெளிந்தீ ரேழுல குடனே புலவர்கந் தருவர்கிம் புருடா

வெந்திற லரக்[illegible]க்காவா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசர் [illegible]
முந்திய சித்தர் ம[illegible]டர்நீ ரோகா முனிவரா முதனமுதற படைத்தே.

பூதியமைந்தினவுபவமபொருந்திப்பொருவினமுககுணங்களிற்றமு
யாதியிற் புகனுன் கிருபதின மேனுன கமைநதநூ ருயிர பேத |ம்
மோதிய யோனி நாலிட்ட துதிபபித தொறறையா ழியநதட்டநதேனா
சோதிவா னிரவி குளிர்கதிா மதியுந தோறறுவித்தனனனத துவசன

பாருல கெவையுஞ சராசரத தொகையும் படைத்தபின பண்ண
வா முதலாயச, சீருல விடுமீ ரொனபது கணமுந திரணடிரு மருஙகு
சேவிபபக, கூருல வியவெள ளுகிாபபெரும பேழவாயக கோளரிசம
நத பொற றவிசிற, காருல வியமைக குழறகருந தடங்கட கலைம
கள கொழுநனவீற றிருந்தான. (௫௬)

பினனரோா தினததிற றனவகுததமைததபேருலகனைததையுநோககச
சொனனமாகணங்கள சூழவரவெழுந்து துலஙகுமேலுலகுபாதலஙகள
பொனனவிர குடுமிப பூதரமுதலாபபோயவனகணடெல புளகித [றே
தெனனினின முதலவ ரினிபபிறரொருவ ரிலவொனறுமிருஞசெருக்குற

உளமிகத தருககிக கொணடுமெண டலமபணடுணடவன றெரண
டையங கனிவாயத, தளரிடைக கரிய கெணடையந தடங்கட டாக
கணைங கினறவன சரமாத, துளவணி மருமத தரியர விணையிற றுணை
விழி முகிழ்ததறி துயிலசெய, கிளாநெடுந தமாத திரைமணி கொழுந
துய கிரவா ரிதிமருங கடைநதான (௫௭)

விணணினின றிழிந்து முதிாநதகூற காள மேகமொன றமிாத
சாகரததி,னணணிய தெனவே நெட்டுடறபகுவாய நகுமணிசசடிகை
வா ளரவிற, புணணிய முதலவன யோகநித திரைமுன புா்வந்து கணை
டெளம பொருமம,லெணணிநின றடாநது கணபடை வளாவோன யாவ
ரீ யெழுந்திரென றிசைத்தான. (௫௮)

வேறு.

அகலாத தனி லலாமினபயி லமலனறுயி லொருவி
மிகலகொணடிவை பகாகினறனை யாாநீயென வினவப்
புகலம்பர முலகுமபாகள் புவனங்கனல் பவனஞ
சகலந்தனி யுதவுமபொரு டானெனறுரை தநதான. (௫௯)

பூவுந்தியில வந்தோனிவை புகலப்புய லனையான
றூவுந்திரை தவழுங்கட றனையெண்டிசை வளைபார்

மேவும்பல வுயிரும்பர்கள் விதியிங்குனே முதன்மற்
றியாவுந்தரு பரதத்துவன் யானென்றுரை செய்தான. (௫௰)

மறைநாலுமென ளுவுறறது மணகாலபுனல விணடீ
றிறைவாகிய பொருளயாவுமென னினைவினபடி படைப்பே
னிறையாகிய பரதத்துவன யானலலது நீயென்
றறைவாயறி வறமுயென வயனுஙகழ றுறமுன். (௫௧)

அக்காலையி லிருவோரையு மடாமாயை மறைக்கப்
புககாருணா விலலாமா பொருவானமுயல பொழுதிற்
கைககாமுக முனிவுறறெறி கணணனகுனித திட்டுத்
திககாலைகள வெருவும்படி சிறுநாணொலி செயதான. (௫௨)

வலிசேர்புய நெடுமால்கர மருவுஙகொடு மரநா
ணொலியாலர வரசுமபாக ளுடனுட்கிட வுவரார்
கலியாகடை யனலகாலகிளா காலநதனை யொப்பச்
சலியாதட லுடனினறடு சரமாரி பொழிநதான. (௫௩)

கடுததானுருத தெழுநதாலெனக் காயுஙகத மிகவந
தடுததானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலமபுகள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகும்படி விணைவிற
றடுததானொரு குசைகொணடியா சலசததவி சுறைவோன. (௫௪)

சீறிததிசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிப்பல படைமநதிர மெடுததோதினன விடுததா
னூறிததரு கருணைககட லுவணபபு ளுகைததே
தூறிசசில கணைகொணடொரு கொடியிறறுகள செய்தான். (௫௫)

கண்டந்தண னிவனுகமொா கடிகைப்பொழு தளவிற்
றுணடஞ்செயவ னெனநேழ்கடல சுவறசசுரா பசுற
வணடஙகள வெடிததுடகிட வசனிககுல நாணுந
தணடொனறது கொண்டஙகரி தடமாாபி லெறிநதான். (௫௬)

முதிரச்சின மெதிரச்சுதன் முடுகுங்கதை கடுகிற
பிதிர்பட்டுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுற்றிடு மொலிபோ
லதிரப்பொரு செருவிற்றின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு றுய்த்தான். (௫௭)

விண்ணுடெரி ஈதுவக்திரை விரியுங்கடல் சுவறத்
தணணாமதி தபனனறிசை தடுமாறினா திரிய

மணஞ்சூழி வுற்றும்பரு மடியும்படி மறமுற்
றெணணாதமா பொருதிட்டன ரீரைம்பது வருடம். (சஅ)

பொருதிப்படி மலைவுற்றிடு போதிற்றிரு மார்பன்
சுருதிக்கிறை வனசென்னி துணிக்கும்படி நெஞ்சிற
கருதித்துணை விழியிற்கனல் காலக்கனல் காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல் கண்டே. (சகூ)

சூமாமுகத் துருமேலினிக் கொளவானபரசிவன்றன
சரமானதங் கெடுத்தேவினன் றனியாடலவிற குனித்தே
திரமாமுக மொருநானகுள செழுநானமறை யவனும
வானோகணை விடுத்தானவளா வடவைக்கனன மான. (ரு0)

பெண்டானமுடிக் கொண்டானிடம் பெற்றானுத லிறற்க்
கண்டானுறு மெண்டோளிறை கண்டானகன மண்டா
னுண்டானுறு நுண்டாதித மொண்டாமரை யுறைவோன
றண்டானுதி வண்டானமுதிர சமரமபொரு தமரம. (ருக)

கடுவெஞ்சின மொடுதன்படை விடுகின்றனா கடிதின
றடுவெங்கள மிசைதுஞ்சுவ ரரியமபுய னெனவே
சுடுவெங்கனல சிகைகொணடெழு சுடரின்றிரள வடிவாய
நடுநின்றனன மதியமபொதி நளிாசெஞ்சடை முதலவன. (ருஉ)

எடுக்குங்குட மாத்ததினி லிலகும்பிறை குறையத
தொடுக்குநதிதி பனஞானகெனச சொலலுஞ்சதுாத தசியி
னடுக்கங்குலி னப்பேரொளி நணணுறறபி னன்றோ
விடுக்குமபடை நீறாயவை வெந்திட்டன மாதோ. (ருங)

வேறு.

நினமலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும் வேதப்
பொனமலை தனக்கு நாப்பட் புரைதவிா பதும ராக
மனமலை நின்ற தென்ன மாறுகொண டவர்தம் மிற்றுஞ்
சொனமலை வுறுத வண்ணந் தோனறிய சுடரைக் கண்டா. (ருச)

பங்கயத் தயனமால விண்ணோர் பாரத்தகட் புலத்துக் கெட்டா
தங்கவா மனத்தி னாலு மளவிடற கரிய தாகிச
செங்கதிரப் பரிதி கோடி திரணடொரு வடிவாயக் கூடிப்
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப் பொலிந்தபே ரொளியை நோக்கி.

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்கு
மிதனடி முடிகள் காணபா னிருவரு மிசைந்து தம்மிற்
கதிதரு மடிக டேடக் கடவனென் றேன மாகித்
துதிபெறு முகுந்தன கீழேழ் தொனனிலங் கீண்டு சென்றான். (ருசு)

கனனமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முனனோர்
சொனனவா ருயிரக ளெல்லாந் துணுககிடப் பவளச் செங்கா
லனனமாய்ச் சிறைககான மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வனனவா ரிசத்தோன வானின மணிமுடி தேடிப் போனான். (ருஎ)

மருவருந் தளவ மாலு மலர்மிசை வதிகின றோனு
மிருவரு மநந்த கால மிறந்துட லிளைத்த தன்றித்
திருவரு மழலின செய்ய சேவடி முடிகா ணாமல
வெருவரு மனத்த ராகி வெள்கினர் மீளகின றாரால. (ருஅ)

கூடியங் கிருவா தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும வெறுபி னமாந்துய ரனபருள்ளத்
தாடிருந் தருளவோய நின்னை யுணாந்தில மெமது சென்னி
சூடியாம் வாழ வினறுன றுணைப்பதங் காட்டு கென்றார். (ருகூ)

மாசிமா தத்திற் றேன்று மதிக்கலை குறைந்து தேயு
மாசிலபன னைகாம பக்கத் தரையிரு ளியாமந் தன்னிற
றேசினுல விளங்குஞ் சோதிச் செஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா னுதற்கட் பெம்மான் றனதுருக் காட்டி னின்றான். (சு0)

நீலகண் டமுமெண டோளு நெற்றியிற் கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காய்ந்த காலுங் கையின மானு மழுவுங் கண்டு
மாலவன வாமந் தன்னின மலரயன வலப்பா னினறு
சூலபா ணியினை நோக்கித் துதிபல சொல்ல லுற்றார். (சுக)

ஓதியா யனுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யென்று
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுதாக் கேளவிச் சுருதியின முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின் னடிகள் போற்றி. (சுஉ)

விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலாச் செழும்பொற்
கொன்றைத், தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற் றேட்
டிற் றவும, படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா
போற்றி, சடைப்பரம பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி. ()

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீகருநாட் சராச ரங்கள
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலநேத்திரத்தீ யூட்டி
யெரித்துநீ றாக்கிப் பூசி யெனைபணிந் திலங்கு சூலந்
திரித்துநின் றாடு நின்பொற் சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

இலகொளிக் கதிரோன் றாகி யீரமபுனற் கும்பந் தோறும
பலவுரு வாகித் தோன்றும பானமைபோ லங்கங் காயநின்
றுலகுயிர்க் கனுப வங்க ளூட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நலகு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய வண்ண மொப்புட னுயாவு மின்றி
நிருமல ஞானி யெங்கு நிறைந்துநீங் காது நிற்குங்
கருதரு ஞான னந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி. (௬௬)

காலனார் வீழத் தாக்குங் கனைகழற் காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலநேத் திரனே போற்றி படாதினைப் பாவின் வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி. (௬௭)

பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய
கொடியின்மீ னெழுது வேளைக் குளவிழி யழலிற் கொன்றாய
படிமுதற் ககன மீறாயப் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காணற் கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

நீரவடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம
பார்வடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
காரவடிவான கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றாயப்
பேர்வடி வின்றி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யென்றே. (௬௯)

எயசிலை யுண்டென் றேத்தக் கேதுவா மிடையாண் மாரன்
கைசசிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மைசசிலை யுருவ மாற்று மலாப்பதன் வடத்தண் டாரந்
பசசிலைப் பள்ளி யானுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேத்த. (௭௦)

மருவிரி கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெற்பி
லருவிபோல் விழிநீர் சோர வாகநெக் குருகி யன்பாற்
றருவிரி மலர்க டூவித் தமனியச் சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற் பூவடி போற்றி செய்தான். (௭௧)

வேறு,

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச்செங்கை, வலத்தானை மலைமகளைச் சேரிடத்தானை வரிசிலைக்கை மதனைக் காய்ந், சலத்தானை யெண்புயாச் சலத்தானைப்படைசூழத் தருக்கி வாழ்தென, புலத்தானை யுதைத்ததமலரப் பதத்தானைப் போற்றிசெய்தார் புலவ ரெல்லாம். (எஉ)

கந்தரனோ கந்தரத்தான் கருணைவிழிக் கடையருளிக் களிப்பின்றோடு, மந்தரவா னவர்புகழ்புள் ளரசுக்கைக்கு மச்சுதனை யனிதே றுணையுந், கொந்தவிழ்நாண் மலர்க்கமலத் தவிசிருக்கு நான்முகனைக் குறித்து நீவிர், சிந்தைதனில் விழைந்தவரங் கேண்மினது தருவலென்று செப்ப லுற்றான். (எஙு)

கரியெனநின் றுயிர்க்கருள்செய் கண்ணுதனீ கனற்பிழம்பாய் நின்றகாலை, விரிசுடாவிட் டெழுமொளிசேர் விளக்கிலவிழும் விட்டிலென வீழ்ந்து நீறு, யெரியுமெம தகத்திரங்க லீங்கெமக்கு மீண்டுதவி யாங்களொன்றும், புரியுமிரு தொழிலுநிலை பெறவுனருள் புரிதியெனப் போற்றி நின்றார். (எச)

அன்றமரி லிருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா னும்மு
ன்னின்றவிராச் சிவநிசியா மனசிவந் டனிலவிதித்த நியமத்தோடு[வா
மனற மலர்கொடுபூசை புரிந்திடினீர் நினைந்தவெல்லாமவழங்கலசெய
மென்றயன்மா லிருவருக்கு மனமகிழவரமளித்திட்டியம்புமபினனும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளா நோற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மே திவருங் கடலபுடைசூ ழுலகிலவிரும பியபோகமுற்றிப்பின்னர்ப்
பூதிதருமா பெருமபாவக் கடலகடந்து முத்திநெறி பொருந்து வாரால.

ஆவிந்த மறையவாகட் களித்தாலும புரவிமக மாற்றினாலு
மேவிநதச சிவநிசிபோற பலனுறா வெனவியந்து விண்ணினேங்கு
மாவிநத நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன வாமக
கோவிநத னரவிநதன கோவிநதன் முகநோக்கிக் கூறிப்போனன். ()

உலங்குலவும் புயமுகுந்த னிவ்விரத நோற்றுயிகாத் துடற்றுபோரிற, சலங்குலவு மரக்ககாகுலச சலதிவட வையிற்சுவற்றுந் தானைபெறறுப், பொலங்குலவு மிதழ்விரிந்து தேனறளித்து வழிந்திடும்ம் புயப்பொற பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணந் திமையவாகண முதலெவர்க்கு மிறைவனானன். (எஅ)

நல்லுணர்வுற் றயாகமல நான்முகனேற் றுலகமுநால் வகையிற் றோற்றும், பல்லுயிரு நினைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுகரப்படை யும பெறுசச், சொலலுமறை முழுதுணர்ந்து தூவியனப் புள்ளூர்ந்து சுணங்கு பூத்த, வல்லுறழமைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்து பெரு வாழவு பெற்றான். (௭௯)

சிதரனுந திசைமுகனு நோற்றதற்பி னிவ்விரதஞ் சிறந்த தெங்கு, மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பவமீதென றுணர்வீ ரென்றே, மாதவத்தி லுயாசனகன் முதலானை மிசவனத்தோர மகிழ்ந்து கேட்பச, சூதமுனி வரனிகழ்ந்த சரித்திரத்தை விரித்தெடுத்துச சொன் னான்மனனோ. (௮௦)

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம் முற்றிறறு.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

சொன்னசூதனை நோக்கியவ வனத்துறை துறவாகண் மறைகூறு
மன்ன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றரனருளிற
பனனு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடின [றான்.
றினன வாறென விரித்தெமக குரைத்தியென றிரப்பவங கிசைக்கின

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுத்துரைாத தனமிப்பா
லாக வதது டனைநதுள தரனிரா வவறறைநீ ருணா வீரால்
யோக ராத்திரி சோமவா ரத்தினன் றுதயகா லையிலேதொட்
டேக மாகவங நிசிக்கடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே. (௨)

திங்க ளின்கலை குறைசதுர்த்த தசிமதிக கிழமையிற் றிகழலவிற
றஙகு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருணமானைப்
பஙகில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுக பரிவோடு
மிஙகு ரைத்தவா கமஙகண்மற றிதனையும் யோகராத் திரியென்றே.

ஈறு வந்தசா மத்தரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்
தேறு கின்றவச் சதுர்த்தசி யப்படிச சேரினுங கொளலவேணடு
மூறு தீதவத துறவிகாள் விதிமுறை யுளாகுமிங கிவைநோறகிற
கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொக்கும். (௪)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பன்னி ருமதிதோறு
முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து

மருவு மாசதுர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காகுந்
திருவ மாநதமா தவரிதை நிததிய சிவநிசி யெனசசொலவர். (ரு)

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிாகதி ரம்புலி குறைபக்கத்
திதிபன ஞன்குமீன றிஙகணமுற றிரிதியை சிததினா மதிதேயு
மதியி னடடமி யிடபமா தததுமுன மருவுமட டமிமாசில
பதிக யாழமதி மதிவளா சதுாததியாம் பகாநதகற கடகததில்.

விரியும் வெணணிலாக கலைகுறை பஞசமிவிளங்குமா வணிதன னிற
பரியுஞ சுககில பககவட் டமிபுரட டாதிமுற பதினமூனறு
மரிய வைப்பசிக கமபுலி வளாதிதி யாறிரண டறைதேளிற
றெரியு முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட் டமிதானும (எ)

ஒப்பின மாாகழி யுபயபக கததினி லுறுதிதி பதிஞனகுஞ்
செப்பு மானமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதியை யிவைசூலக
கபபு வேறகரக கணஞுத லருசசனைக குரியவா கமமெலலாந
தப்பிலாதெடுத திசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச சீ றறுமமே. ()

மாறின மாாகழிச சதுாததசி யாதினா மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திஙகளிற குளிாகதி ருடுபூதி குறைபககந
தேறி நினறிடு சதுாததசி குசனகதிாக கிழமையிற சோவுறறு
வீறி னறகதி கொடுககுமுக கோடியாஞ சிவநிசிக கிணையாமால. ()

உறற பனனிரு மதியிலிவ் விரதநோற றுளம்விழைக தனமுனனுட்
பெறறு ளோரயன மாசியிறகேசவன பிறஙகுபஙகு னிதனனிற
சொறற சிததிரைத திஙகளிற பாாப்பதி சூரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமாதததா ஞடியிற குமரேசன. (கo)

சிஙகத தமபுலி கன்னியிற சேடனிந திரனெடுந துலைததிஙக
டஙகு காாததிகை நாமக டனுமதி தனினமனேன மணிதையிற
றுஙக மாரிமி லிடபதே வனபசுஞ சுகமொழி யுமைவாம
பஙக னீடரு டாதிடத தககாற பககராத திரிசொலவாம் (கக)

மகர திங்களி னபரபக் கததிடைவருபிர தமையெய்தப் [தாகிப
புகலு மனறுதொட் டெதிாநதபன மூன்றுநாட்புசிப்பதோா பொழு
பகர்த ரும்பதி ஞன்கினி னேறபது பக்கராத திரியாகு
மிகப ரநதரு விரதமற் றிதறகிணை யாவரோ புகலகிற்பார். (கஉ)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைநதையு நோறறனனறுாாததவைமுடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி ஞென்றனை விதித்திடும் வரன்முறை வழுவாமற்
பெருகு மன்புட ஞேற்றவா பெற்றகரும் பெருங்கதி பெறுவாரால்
ஊதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற் பதஞ்சாரவான்
கோதை பங்கன் தருட்கடற் குளித்திடுங் கோதறு குணத்தோர்கா
ளோதை யாமெடுத் துரைப்பதிங் குமக்கினி யிமையவ ரறியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின் திறனம்மா. ()

வேறு

மதச்சுமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து மதி யஞ் சூடும், வித்தகனி னிறமிட்டற்றுச் சிவனிரவா கியவிரதம் விள ங்க நோற்கி, லுத்தமமத் திமமதம மெனவொருமூ வகைப்படுமோ லொழுங்கிற்சொல்வன், முத்தமுலவேட டிடுமுனிவீர் கேண்மினெ னச் சூதமுனி மொழிவ தானுன். ()

விரித்தசெழுங் கதிர்பரிதி மேற்றிசைபோ யத்திவந்து மேவு ங் காறுந், தெரித்ததிர யோதசியாந் திதிநின்று பினபுசதுர்த த்சி தான கூடித், தரித்தவிரா வனறிமற்றைப் பகன்முழுதுந் தங்கியி டிற் றுகட் டந்தி, யுரித்தபிரா னிரசனிக்கு ளுத்தமத்தி லுத்தம மா யுரைப்பா மன்றே. (கசு)

உதித்தகதி ரத்தமித்த பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசியுத் தமமா மெனபா துதித்தவுத் யாதியுத் யாந்தமதாய்ப் பகலிரவு தோயந்து நிற்குங் கதித்தசதுர்த்தசிதிரத்தமிக்குமுன் சோசதுர்த்தசிநற்கங்குற்போதின் மதித்தபத்து நாழிகையிற் பின்கூடுஞ் சதுர்த்தசிமத் திமமாமன்றே

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதுர்த் தசிதானின் றதற்குப் பின்னாச், சொல்லினுயா மதிபரிதி யுடன்கூடு மமாவாசை தொட் டத் தோடு, புலவியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புக லவ ரல்லி, னல்லியல்சோ பதின்மூன்றாந் திதிதொட்ட சதுர்த்தசி யே நன்ற தாமால். (சஅ)

கங்குறனிற் பதின்மூன்றாந் திதியுடனே சதுர்த்தசியோர்கலை தான்கூடி, லங்கதுவே சிவநிசியாக் கொள்ளல்வேண்டுஞ் சிவரூப மாகுமேன்மை, தங்குசதுர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி ரூபமிவை தா ஞென் ருகித், துங்கமுறக் கூடிமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச் சொ ல்வா மன்றே. (கசூ)

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னுவியக லங்கம் போ லாம், பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிற ங்கு மாநதத், தேசமுழு வதுங்கெடுமுற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தை

செய்யிற் றிடுக்கிட் டுள்ளங், கூசுநரகங்கடனிற கொடியவிர வுரவம திற குளிப்பாமாதோ. (௨௰)

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிவை கொவிரதத்தர்க குரிய வாகுங, கூறுபுகழ்ச சைவர்முனனுட் கொள்வேணடுந் திருவோண ங கூடி நிறகு, மா றிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதான விரதத்தருக கும வாழவின மிகக, தூறிலகிர கததருக்கு மாகுமமா வாசையெனுந தோட மினறே. (௨௧)

அறறமிலத் தராத்திரிமுன சதுர்த்தசியோர கலைகூடிலனறு கொளக, செறறமிலச சதுர்த்தசிநள ளிரவினிறபின னுருகலைதான சேடித துறறுன, மறறநாட் கொளலவேணடுமவை திகரும விரதத்தாகளு மதிககுமபகக, முறறதுதா னிரணடுபெடி லிரவிலதி கததிதி தானுசி தமாமே. (௨௨)

திதித்திரயஞ் சோநதுவரில வைதிகாகருஞ சைவருககுஞ சிறந தததாகு, மதிககுமறறை நிசிககடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா னேநது,நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிநதிடுதல சைவருககு நனறு மெனறே, விதிததனரான மதிககிழமைச சதுர்த்தசிககு மிநதமுறைவேணடுந தானே (௨௩)

அறறனினமூ வைநதுகனன லாமளவிற் சதுர்த்தசிமுற றினத திற்கூடி,மறறைநா ளிரவுபதி னைநதுகனன லளவிலுவா வநதொனறுகி, யுறறிடிறபிறறினநதனிலே பூசைபுரிநதிடலாகா தொழிகமுநதச, சொறறதினத்தருசசனைசெய திடவிதித்தாரசைவநெறித துறைநினறோரே (௨௪)

முறறிதியி லோரபொழுதுண் டிடையிலவிதித நிடுநதிதியின முழுது முணணு, திறறிதனிற றுயிலொருவி யேறறி தனைபபூசித தியாம நானகும, பிறறிதியிற சிவனடியாாக கனனநலகிப் பாரணநதான பினனாசசெயயச, சொறறிடு மாகமமாதச சிவநிசிநோற றிடக கருதித் தூணிநது ளோரகளே (௨௫)

ஓதவருஞ சோமசிவ நிசிதனககுச சதுர்த்தசியி னுணடு வாவிற் றுதவிழபூங கொனறையணிவேணியனைப் பூசைசெயதுசாமநான்குந தீதகனற பிரதமையிற பாரணஞசெய திடவேணடுஞ செப்புமைநது பேதமுளளசிவநிசிகருட் சதுர்த்தசிசங கரனிரவாயப்பிறஙகினனறால.

இனனசிவ நிசிவிரத நோறறிடுவோர முறறினதி லெயதாநின்ற,வனனதிர யோதசியி லொருபொழுதுண டரிவையர்தோ ளணைதலினறிச,சொனனவிர வகறறியறறை வைகறையிற புனிதநதிதோயத தாடிப், பினனாதின மணியுதிகருங காலைபிறசெய கடனனைத்தும பிறழா தாறறி. (௨௭)

மதிமுடியோன்கோயிறனை வலம்வந்துதண்டனிட்டு வணங்கிவாயா
ற்,றுதிபுகன றிலவயினேகி யிழிகுலத்தோா பாதகாபாறறுனனிடாம
ற,கதியறுமற றவருடன்வாய பேசாமற் கணணினெதிா கண்டிடாம
னதியிடைப்போய நணபகலி ஞனவிதி வழுவாது நனனீ ராடி. ()

துயயவெணடு சிரணடுடுத்திட டுசசியிறசெய கடன்கழித்துச
சடலை யாடு,மையனைபபூ சிககுமிடங கோமயத்தான மெழுகியபின
னமபொன ஞடை, செயயதுகி னேத்திரத்தால் விதானித்து வாழை
கனனல சிறகக நாட்டி,மையகணுண மலாமாலை தோரணஙக ணிரைநி
ரையின வயஙக நாறறி. (உஎ)

கணணுதலை யருசசித்தற குரியபொரு ளனைத்தினையுங் கருதித
தேடி,விணணுலவு கதிருககன மேறறிசைவே லையின முழுக வீழும
வேலை, தணணுலவு சநதனநற றாபதீ பாதியிம சயில மீனற, வொ
ணணுதலோாபாகனுறை சநநிதியின முனனமிவை யுதவி யனப ல

அநதியினிற றணபுனறேய்ந தருககியநற கிரியைசெப மாற்றி
பபினனா,வநதிளமா மதிமுடிதத வளளறனைப பீடிகையில வைத்துத்
தாபித்த.நிநதியமோ ரைநதவிதிட டாகமநூன மறைகளோடுத நியம
பாநிறகு,முநதியமந திரஙகளிஞற பூசைவிதி வழுவாமன முடித்தல
வேணடும. (உ௯)

முனனமுதற சாமத்தி லானினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப்
பினனரிரண டாஞ்சாமத தைநதமிர்தா லாட்டிடுக பிரசந தனஞ
னனனயஞசோ மூனறுய சாமத்தி லாட்டிடுக நால ஞ சாமங [றே.
கனனலினசாற றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்துக கழறிற றன

ஆசகலகோ சலந்தயிர்பால் கோமயநெய கௌவியமைந தாகுஞ
செந்தேன,காசகலசாககரைத்திபா னெயயிவையைந தமிர்தமெனகக
ரைவ ரிதனை, மாசகலவெள வியமபோலத் தனித்தனியே தாபித்து
மதியஞகுடு,மீசனமணிமுடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக ளோடுத்து
ககூறும். (௩௧)

சநதமுதற சாமமதி லகிலிரணடாஞ் சாமமதிற சாம மூன்றிற
கநதமிகுங கருப்பூரங கடைச்சாமங குஙகுமஞ்செங கமலப் போதில்
வநதருணன முகனமுகுநதன்மகபதிவானவொவருமவணங்கியேத்து
மநதமிலா முழுமுதலவன றிருமேனி குளிரமிகு மனபிற் சாத்தி.

முறசாமம் வில்வமதிற பிற்சாம முளரிமலா மூனறுஞ் சாம
நற்சாதி மலர்நாலாஞ சாமமதி னந்தியா வாதத்ப் பூககொண

டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் றுகமத்து ளதிக மான
சொற்சாரமுள்ளசித்தத்தந்திரத்தொருத்திதனைச்சொன்னதாமால.

முண்டகமுற் சாமத்திற் றுளசியிரண் டாஞ்சாம மூன்றுஞ் சா
மங், கண்டகஞ்சோ கூவிளமுத் தளக்கிளைநா கெனப்பகுத்த
கடையிற் சாமம்,விண்டலர்ந்து மதுத்துளிக்கு முற்பலத்தின் மலர்
சாத்த வேண்டுமென்றே, யண்டரெலாம் புகழ்ந்தேத்துஞ் சிந்தியமா
மாகமத்து லறைந்த தன்றே. (௬௪)

வில்வநொச்சி மாவிலங்கை முட்கிளுவை வெள்ளிலபஞ்ச வி
ல்வமாகச், சொல்வரிவற் றின்றழைமுக் கிளையாகக் கொண்டயன்
மா றொடர்ந்துங் காணு, நல்வரத்தன் றிருமுடியி னுனைக்குச் மமுஞ்
சாத்தனன்றன்மீது, கலவியறிந்தவருணரக்காரணவ கமமுனோதக் கரு
தத்தா மன்றே. (௬௫)

எதமின்முறைச்சாமமுற்கப்பருப்பொடன்னமாகுமறையிரண்டா
ஞ்சாமந், தித்தகலபாயசமாகுஞ் சாமமொரு மூன்றதனிற் றிலஞ்சே
ரன்னம், மோதவருஞ் சாமமொரு நான்கதனிற் சுத்த வன்ன முறைத
ந்தா பூத, நாதனிவே த்தியந்தனக்குச் சுத்தான்ன மஞ்ச மநான
கிற கும்மே. (௬௬)

சருவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சங்கரனே சிவனேசாம் பவனேசா
ன்றாயப், பெறுகதியை நல்கியிடு மீசானனேமகவுக்கிரனேபேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மந்திரமோ டொடு மோதி, யுறு
தியுடன் றூபாதி நிவேதனங்க ளனைத்தினையுமொழுங்கிற்செய்தே.

காமத்தினிருக்கெனுஞ்சொல் ஞட்டுமறைமுந்தவந்து நண்ணுஞ்சா
மந் தோமத்தினகற்றிரண்டாஞ் சுருதியிரண்டாஞ்சாமஞ் சொற்றமூ
ன்றாஞ்,சாமத்திற்சாமமறை யீற்றிலுறு மறைநாலாஞ் சாமந் தன்னி
லீமத்தி னின்றோடு மாதிதிரு முன்னேத்தி யிருகை கூப்பி. ( )

உருகுமுளத் துடனிருந்தா னொருவியிரு விழிதனிலு முறக்க
மின்றி, யிருளுறுகங் குலினியாம நான்கினுமிப் படியருச்சித் திறு
தி தோறும், பொருவிலருக் கியங்கொடுத்து நாயடியேன் புரியுமிந்
தப் பூசை தன்னைத், திருவுளத்தி னயந்தருள்வா யெனத்துதித்
தண்டனிட்டுத் திருமுன் வீழ்ந்தே. (௬௮)

இன்னணஞ் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
கி,நன்னதியிற் புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழித்து நவின்ற
வாறே, யன்னதினத் தினுமபகற்போ தானையருச் சித்தத்தறபிஞுதி
திக்கை,சொன்னகுர வனைப்போற்றி யந்தணருக் காடையன்னஞ்
சொன்னமீந்தே. (௬௯)

அங்கவர்த மனுமதியாற பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை னை
கற,றஙகுபகற கடனனைதநங காலசநதி யுடனமுடிததுத தாழுஙகி
யுபாற, செஙகதிரவந துதிததாறு கனனலுககுட்பாரணநதான செ
யதா ராகிற, றஙகமுறுகவளமொனறுக கணநதபலமுளதென நால
சொலலுமாதோ. (சுக)

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண டருள்வான்முப் புரநதழலுக்க
ளிப்பான மேருச, சிலைகுனிதத சிவனிரவிப் படிநோறபோா சிவக
தியிற செலவ ரனறிக, கலைமுழுதுங கறறுணாநத மாதவததீ ரன
னவாமுற கருவின மூவேழ,தலைமுறையி லுளளவருஞ் சததியமுத
தியிறசோத றப்பி டாதால். (சுஉ)

அறைமறைமந திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரோ லன்ப ருள்ளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுசசரிததீ றொட்டுவகை யுபசா ரததாற்
பொறைதருமன படனபூசை புரிநதிடுக பெரியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழ்சங கமலமலா நானமுகததோனபூசையினுநயபபனமபன

இததகைய சிவாரசசனைசெய திடமாட்டாா விருததாகொடி யி
டையாா கோய, ருததமநற சிவநிசியி லுறேனு துயினீததுச சாம
நானகுஞ், சிததமிகக களிகூாநது சிவபுராா ணஙகேட்டுச செபஙகள
பணணி, முததனுறை சினகரததிற செனறறனைச சேவிததன்முறை
மை யாமே. (சுசு)

அசிககணுமை பஙகனைமுற் சாமாததி லருசசிததாங் கதறகுப்
பின்னாப், பசிககழிநதோா நீாசிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழ
ஙகள சற்றே, புசிக்கசல பானநனறு மததிமமபால பழமதமம பொ
ருவில கநதஞ், சுசிகொளப்பந தோசைபிட்டு மாநதலத மததமஞ்
சொல்லுஙகாலே. ()

பகர்தருபா ரணமுமுவ்ாப் புணர்ந்திடமுன் பலன்கொள் சை
வர் பண்ண வேண்டு, மிகறருமுப் புரமெரித்த பரமனுயா சீர்த்திகளை
யெடுதது முன்னோ, புகலசரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்
கியெழு புரவித தேரோ, னகலபொழுதிற கடனகழிததுத துயிலவ
ாற்றை யநதியனன மருநத லாகா. (கசு)

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோம்பொடுகண் படைசெய்தாரே, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தணரைம் பதிற்றிரட் டடியாயி ரேனைக, காரணங்க ளொன்றுமின்றிக் கொன்றகடும் பழியடைவா கருநூறு சாந்திய, பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைப்போ மன்றே. (சகூ)

முத்தியினை விரும்பிமுன்ற சங்கற்பந் தவறு நூறெட்டாண்டு பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியர்க்குப் பசுப்பூ தான வித்திலவெண் ணைக்கனி தானமன்ன தானமுட னிதிய நலகிப் புத்தியுடன் சிவசிவாம விரதமொழிவது வழக்காப் புகல்வா மன்றே.

வேறு.

இந்தநல் விரதந் தன்னைச்செவ் வனந்திக ழிசைத்திட வுணர்ந்துசெங் கதிரோன், சுந்தவேள் சுரைக்கைக் காலனயிற காமன் கடவுளர் கணெ ஞோராயிரத்தோன், செந்தபற கடவுண் மதிநிதிக் குபேரன் செப்பிய வானமுறை நோற்றுச, சிந்தம மனத்தில் விழைந்தன பெற்றுத் தகை பெறு தலைவரா யினரால். (ருக)

என்றுரைத் திடவு மரிச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங் கூப்பி நன்றுரைத்தனை நாங்கள் துளளோர நவையறு சிவசிசி நோற்றிட் டொன்றுதற்கரிதாமுத்திபெற்றவர்களுளொனிறுரையெனவுயர்ந்த குன்றுறழ் தவத்துச் சூதமாமுனிவன் கூறுவன் கேண்மினென்றிசைப் பான். (ருஉ)

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

குமாரச்சருக்கம்.

கந்த நாண்மலர்க் குவளைநட் புறுகதிர் மதியஞ் சந்த ஞெடவிப் பொதுமபர்ற றவழ்ந்துசெல் சாரல் விந்த மாலவரைக் குதசாத்த தத்தியினை விரிந் குந்து வெண்டிரைச் சிந்துவன் றெருந்தி யுளதால் (க)

விடங்க திரத்திர ணிசுதிலக் கோடுகள் விரவி நெடுந்த ருக்களை முரிதந்தன லீலவண் டார்ப்ப வடுந்தொ ழிறபுரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற் கொடுங்கொ லைக்கடம் பொழிசுவுட் களிறெனக் குலவும். ()

கலைகள் கற்றறி புலவாவாயத தோனறிய கவிபோன
மலையி டைப்பிறந தனககரும பொருள்கொடு வநது
தலைமை யுறறசீா பெறறுயா சஙகமாாந தெஙகு
முலவி மாநிலத தவாகளுக கினபமே யுதவும். (௩)

எநது பூணமுலை யெயிறறியா வயிறலைத திரஙகக
காயநத புறகுரம பைகளழித தமபுவிற கவாநதே
யாயநத பாலையிற குறுமபுக ளடககிவே லரசா
வாய்நத வெளவளை முழஙகவந தாலென வருமால. (௪)

கருது மநதிக் களைமருங குளதுகட கமலத
திரும கட்கணி யனனது தேவரும வியப்புத
தரும நதியுஞ செலவமுந தழைப்பது தகைசால
பொருவில் குஞசர புரியெனப புகலொரு நகரம. (௫)

உழவ ருவயற கமலவாண முகததிய ருவப்ப
மழவ ருதநல லாடவா மணவினை முடிககும
விழவ ருதவெண சஙகொலி வீதிதோ றிரட்ட
முழவ ருதவம முதுநகாப் பெருமையாா மொழிவாா. (௬)

நீரு கநதகாா நிகாநிறம படைததிடு நெடுமால
ஒரு சநதபைந துகிலுடுத தரிககலை யிகநது
பாரு கநதுளந திடநிமிாந தாலெனப் படுமம்
போரு கநதிக ழகழபுறஞ சூழநெடும புரிசை. (௭)

வீழ்நது விண்முகில வேலையென றுணணீா மிகுநதிட்
டாழநத கனறநீ டிஞ்சியை வளைநதபே ரகழி
தாழ்நது மீதுய ரடிமுடிச சககர கிரியைச
சூழநது வெணடிரைப் பெருஙகடல் சுறறிய தொக்கும (௮)

குறையில பொனனெயிற் குடுமியிற றொடுத்துயர் கொடிக
ளறைதி ரைபபுன லகழிசூ ழநநக ரரிவை
நிறைவ னப்பெதிா நோககுறு மாடியா நிலவின
கறைது டைததிட நீட்டிய கரஙகளிற கவினும. (௯)

நிலவு மாமணி விமானஙக ணிலததிருந தெனனப்
பலவு மாலவரைக குலநிரைத தெனக்கதிா பரப்பி
யுலவு மான்மதிக கூனமுது குரிஞசிட வுயர்நது
குலவு மாடகத தியற்றிய கூடமா டஙகள, (௧௦)

மாற தாமென நிழலுடன மலைகர மலைக
ளாற தாமென விடுமெதம் பெருகவெடுத தலைப்பச
சேற தாயநெடுந தோகளுஞ சனங்களுஞ செலல
நீற தாயததுக் ளெழுநதுவிண புதைககுநீள வீதி. (கக)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளாமுலை வருதத
நையு நுணணிடை நாரியா புலவியிற கழிதத
துயய மானமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரரு
செயய மாமணிக கலனகிடந் தெறிப்பன தெருககள். (கஉ)

ஆதி நூலுண ரந்தணா சாலைக ளொருபா
ணீதி மனனவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ் வசதிக ளொருபாற
கோதின் மணமகள புதலவாதங குலமனை யொருபால. (கங)

மெலிக்கு நூலிடையறுமென மேகலை யரறறிச்
சலிப்ப நாணமலாத தாளணி தணடைநூ புரஙகளா
கலிப்ப நீடிய காநதளங கைவளை கலினென
ஒலிப்ப மாதாக ளுடைக மாடரங் கொருபால். (கச)

அலைக டறகடைக தரிசுரர்க் கமுதளித ததுபோற
றலைமை பெறறமுத தமிழ்ககட றுலமத ததனு
லுலைவு றககலக கிச்சுவை செவிப்புலத துணபான
கலைகள் கறபவாக் குழாப்பவர் கழகமங கொருபால. (கரு)

வாாவி சிததிடு மணிமுர சோதையுங கொடிஞசித
தோவி டுததிடு மோதையும் பிளிறுசிந துரஙகள
போாவி டுததிடு மோதையும் புரவியின கனைப்புங
காாவி டுததிடு மோதையின மும்மடி காடடும். (கசு)

மறைவி ரித்துரை பயிறறுந ரோதையு மனனா
திறை யளககவந தீணடின ரோதையுந தேவாக
கிறைமை யிற்றினஞ் சாறய ரோதையு மெழுந்திட
டறை கடறபடு முழககமுந் துளக்குற வலைக்கும். (கஎ)

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் றென்னக ரதனுட்
கண்ட வாருயிர்த தொகைமு லடங்கிய கணககா
லண்ட கோளகை கவிததிடும் பேருல கனைத்து
முண்ட முணடகக கண்ணிஞ ஞுதரமொத் துளதால. (கஅ)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந் நகரளிப் பவனரோ
லரிபு ரந்தரித் துயாவட வரைகுழைத் தருத்தத்
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சிந்தைசெய் பவனருட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரிபுரஞ் சயனே. (கக)

காந்து செம்மணிச் சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்களோ ரெட்டுமெண் கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமரமேற் றெதிருற நணுகும்
வேந்த ருஞ்சுமை யாற்றிட மேதினி பரிப்போன. (உ0)

வேத நூன்முறை திறம்பிடா தெங்கணும் விளங்க
மாதர் கற்பெனும் வரம்பழி யாமன்மா நிலத்தோர்
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருள்விழி பரப்பி
யாத ரத்துட னறப்பயிர் வளர்த்தர சளித்தான. (உக)

அனைய கோமகற் காசிசொல் புரோகித ஞானன்
வினையி னீங்கிய சுராகுரு நிகர்ப்பவன் வெண்ணூல்
வனையு மார்பினன் முத்தழல் வேள்விகள் வளர்ப்போன்
றனைய ரின்றியே நெடிதுநாட் டவத்தொடு சரித்தான. (உஉ)

சொற்ற வேதிய னிலவயிற் றோர்சுதன் றீமை
முற்று மோருருக் கொண்டென முடங்குவெண் டிரைக
ளொற்று பாற்கட லிடைவிட முதித்தென வெழிலகூர்
பெற்ற மூர்மறைக் கொழுந்தினை தருட்பெறப் பிறந்தான். (உ௩)

தோன்று மைந்தனுக் குயர்சுகு மாரனென் றருளர்
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தோமணி யழுத்தி
யான்ற பொன்னணி யணிந்தையாண் டணுகிடு மளவின்
மூன்று நூல்வினை நான்மறை விதிப்படி முடித்து. (உச)

ஆத பன்வட திசையணை யுத்தரா யணத்துத்
தீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினத்திற
ஞூத விழ்ந்தவெண் டாமரை யாளசரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான் மறைபயில் வித்தான. (உரு)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மரவினுங் கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுத்தபா லென்ன
வோய்ந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்ந்து
வாய்ந்த காமவேள் கணைகிலக் காமென வளர்ந்தான. (உசு)

கவள மால்களி றெனவரு காட்சிகண் டுருகித்
துவள நூலிடை நடந்துபின றொடர்ந்துநா முலலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினா காமுறு பருவமெய தினளால. (உஎ)

கஞச நாண்மலாக கண்ணினன கலைமதி தகாத்து
விஞச வேநிளாத திணககிவைத தனையவெண ணகையான்
சஞச ரீகமட டாாபசுந தாரொடுந தழுவி
மஞசு கிணடெழு மினனென நடஙகுநூண மாாபன. (உஅ)

பெயயு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிந தூாததின
கைய தாமெனக கவினறரு தாழ்தடக கையான
றுயய வாரிச முகைமுறுக கவிழசெழுந துணாின
செயய தாளினன றேடரு மாடவா திலதன. (உகூ)

சொன்ன விண்டுவிற றிரண்டியர் பணைததடந தோளான
வனன மேகலை மடநதையா கண்கவா வதனன
கனண லஞசிலைக காமனே காட்சிதந தனையா
னனன வனறிருப் பேரொழி லாரொடுத தறைவார். (௩0)

தெனற லநதடந தோமிசை வருமதன செஙகை
மனற லமபுகள படபபடப் பதைததுளம வருநதிப்
பொனற யஙகுபூட் புணாமுலைக் கணிகையா போக
மனறி லென்றிட நுகாநதவா வடஙகில ளாகி. (௩க)

பழுதி லனபுட னுதயமுற் பகருமுப் பொழுதுங
கொழுந ரனறியோா கடவுளைத தளிாககரங குவியா
வழுவில கறபுடை மடநதையா தமைமன மருட்டித
தழுவி யாளினத தொருமழ விடையெனச் சாிததான். (௩உ)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பாணியா வளாயுந
தாம ளாகம புராணநூல் சதுர்மறை யெனனு
நாம நாவினி னவினறிடா ளொடொறுஞ சிலைககைக்
காம ளாகமம வேதமீ தாமெனக் கறபான. (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருநதகை பெற்ற
கோடு மாமணிக குமபநோ குவிமுலை சுமககும்
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயககும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித் தாயினாக் கொளிக்குமீ னெக்கு
நலத்தி னோசிலைக காமவே ணணுகினு நழுவாப்
பெலத்த முல்லையின் றருக்களை வேரொடும் பிடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைததெறி சுழல்வளி நிகாததான் (௩௫)

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சிந்தை செயகிலன திருவுருக் கலைச்சிலை யெனவெற
நிந்தை செயபவ னீதியாய நிததமு மியற்றுஞ்
சந்தி வந்தனை மறந்தனன றுறந்தனன் றருமம். (௩௬)

இந்த வாறிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந
தந்தை பாலெடுத துணர்த்திடத் தனையனைக கூவி
யந்த மாநகாக கலைஞரை யழைததரு கிருத்திச
சிந்தை தேறுற வுறுதிநன மதிபல செப்பும். (௩௭)

பிறர்ம னைகளுரித தாகிய பேதையைப் புணாந்தோ
ரறம டுததநண பொடுபுகழ் பெருமையொன றடையார்
மறமி குததவெம் பவமபழி மாறறரு மசச
மிறலி யறறிடும் பகையிவை நானகுமெய் திடுவா. (௩௮)

நீடு ருதுநல் விளைமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ராபிறா மனையெனி ஞமைநீா வைப்பில
வீடு ருப்புகழ மேவுவா விததைகை விததங
கூடு ராநர ககுழி விழுநதழுந தகிலா. (௩௯)

ஊறு தீமரத தூரியி னெனவெறன வொன்றி
வேறு பேதகங காட்டுபுன மனத்தினோ விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிாபாற் குறுகி
யேறு காமமே நுகாபவாக கிகபர மில்லை (௪0)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந
துன்று மசசுகு மாரனுக குரைததலுஞ் சொற்ற
தொன்று மறறவன செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா நெடுமர முளையெனச் சிதைந்த (௪௧)

கப்பி நாடொறுங் களிததுண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோயக கிளைததிட றவிரா
தொப்பி னூலபடித துறுமதி யேபல கோடி
செப்பி னுலுநதம் மனம்புரி செயல்விடார் தீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைதிரைக் குளிர்புன லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குனறுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக் கூர்தர வுழன்றான். (௪௩)

தூய நீத்திழி தொழிலபுரி துற்குணத திவனைத
தாயு நீததன டநதையு நீததனன றமாக
ணேய நீததனா நிலநிதி மகளிரமே னிகழு
மாய நீததின மயககறத துறநதவா மனமபோல். (௪௪)

தொழுகு லததவர் குலததினிற றேமறத் தோனறிப
பழுது பறபல விளைததிழி குலததொழில பயினறுன
முழுமு தறபொரு ளாயமறை நடஞசெயநான முகததோ
னெழுது மததக விதிவழி விலககினே ரெவரே. (௪௫)

கனனி மாடமுங கடிமதிற காவலுங கடநது
துனனு மாரிருட் பொழுதினமங கையாமுலை தோயவா
னனன மனனவா தமைபபிறா விலககினு மமையா
ரினன தனமையி னீஙகிவை நிகழநதுறு மேலவை (௪௬)

முதத மீதினு முளரிமென முகிழமுலை முகததும
வைதத பறகுறி நககுறி கணடுதம மனையாா
ததத மகருள கறபழிந தாரெனச சலிததுக
கைதத சிநதைய ராகியக கடிநக ருளளாா. (௪௭)

காவல் கட்டழித திரவினிற கரவினு லெய்தி
யாவ ரிததொழில புரிபவ ரெனமனத தெணணிப்
பாவ முறறிய படிறறெழுக கசசுகு மாரன
மாவ னப்புடை யானசெய லிது வென மதிதது. (௪௮)

அறற நோககியாம் பறறினு மகப்படா னசை
பெற்ற மாதாதம் மொழிப்படி யினிமனம பிரியா
ரிற்ற தாகுமில வாழககையென் றிரஙகியுட் கவலை
யுற்று ளோர்திரண் டென்செயகே மிதறகென வுசாவி. (௪௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெள் ளாடை சாததிய மனனன் முன்போயக
கூசத லினறி நந்தங் குறைதிறந் தறைவோ மெனனத
தூசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிநது சூழ்நது. (௫0)

காலவழி சென்னி ரொன்னக் கருதரொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சா வௌவலை கொழுக்கள் ஈண்ட
சாலவழி பரந்து மேயுந் தணபணை நாடுநீத்தி.
தூலவழிபுரககு மனனனவாயிலை நோககி யேகி, (௫௧)

வாயிலோர் தம்மைக கண்டெம் வரவுரைத திடுதி ரெனனப்
போயிலோாக கனனை யனன புரவலற போறறி மாநத
ராயிஞோ கோடி யோரிங கடைநதன ரொனனக கஞசக
கோயிலோ ரிருவா மேவுங கொறறவன கொணாமி னென்றான' ( )

அரசாகோ னருளிப் பாடென் றவரையுட் புகுததப் போநது
கரசரோ ருகஙகள கூப்பிக கனைகழற ருளிற ருழநது
பரசநீள் கடைகக ஞெககம பரபபிநுங குறையா தெனன
முரசகே தனனை யொப்பாய கேளென மொழிய லுறறா. (௫௩)

பூசுரா குலேச ஞநின புரோகிதன மைநதனோநது
வாசநீள கணைக ரநத மதனசுகு மார னெனபோ
னீசஞைபத தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத
தூசகல கரவு வஞசஞ சூதுசெய தூர்தத ஞகி. (௫௪)

சூலவளை முழஙகி யார்ககுந தொடுகடல் வளாக வைப்போா
கோலவளை யாமற காககுங குரிசினின னகரந தனனிற
காலவளை வரிவில லேயககுங கருஙகொடிப் புருவ மினஞா
மாலவளை மனதத ராயககற பிகநிட வருததுகின்றான் (௫௫)

இலலினமே வியமின் ஞாதஙகுறைகளை யெவாககு முனனுஞ
சொலலநா ஞுறுவா யாருந தோறறுநோய் துடைததுமாறற
வலலரா மருததுவாககு மறைப்பவருளரோ மனன
புலலரோ மானங காததுப் புரநதரு ளெமமை யெனறா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளர்செவித் துளைகண் மூடிக
கோட்டமி றனிக்கோ லோசசுங் கோவிரு கோககள் சேப்ப
வாட்டமில குமுதச செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டா சளிதத நீதி கனறுநன றென்ன நக்கான. (௫௭)

சீற்றமீக் கூர நின்ற சேனைகா வலரை நோக்கி
மாறறரும் படிற ஞகி மறைக்குலந் தோனறி ஞேனைக்
காற்றென விரைநது சென்றிக கணததினிற கொணர்மி னென்ன
வேற்றுரி முரச நாண விடியென முழஙகிச் சொன்னான். (௫௮

குளைகடல் விடத்திற் றேன்றுங் கூற்றுவன் றூத ரொப்பா
ரளைநொடிப் பொழுதி லோடி யனைகா முழுதுந் தேடி
வளையிலபுன் ஞெழிலக ளாற்று மறையவன் றனைனப் பற்றி
விளைவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தாகோன் றிருமுன் விட்டார.

வெய்யவேல் விடலை தூதத விப்பிரன் றனைனநோக்கிச
செய்யநான் மறையோர் நீதி திறம்பிடு மிவனைச சென்னி
கொயதிட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவளைகோற
லையநின் மரபு நீதிக் கடாதெதன றமைசசர் கூற. (௩௦)

கோமுகங் குளிர்ந்து கோபங் கொடுங்கன றணிந்து பின்ன
ரேமுகக் கருங்கண மாதாக் கிசைந்தகற் பெனுங்கான காம
மாமுகத தீயி னுறசுட டருமபழி சுமநத விந்தக
காமுகன றனைநம மெலலை கடததினீர விடுததி ரென்றான, ()

அனையரவ் வுரைகேட் டநத வநதணன றனைனப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன காககு மாநிலங் கடநதி யப்பால
வினைவலி யுனககுச சூழநத தெனறவர விடுதது மீணடார
சினைவளர் தருக்கண மேவுங் கானெறி சேணிற சென்றான. ()

விண்ணுறு வளைக ளென்ன விளங்குதன றணைததோள் சோநத
பண்ணுறு மொழியி னுளை நினைதொறும பரிநது நீணட
கண்ணுறு புனலா றென்னக் கலுழவேள் கணைகள பாயநத
புண்ணுறு மாரபிற றெனறல புகுநதழல போல வீச. (௩௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக் கலுழி தூங்கும் பணைககைமால் யானை பாயுங
கொடுவரிப் புலிவாழ் காடடிற கூளிபோற் றனிததுத துன்பத
தொடுதிரிந துழலவா னஙகோ ரோடையை யடைநதா னன்றே.

ததிவீழ் திரைக ளொற்றத தவழ்ந்துசூற் சங்க மீனற
நிததிலங் களைக டோறு நிலவுகா னிழனீரப் பொய்கை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மததியென் றுளைப்ப தல்லா லாரதன பெருமை சொல்வார். ()

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல் வாயவெண்
கம்புகந் தரங்கோ கங்கொங கைகணைக் கால்வ ராலகூர்
மம்புகழ் புறந்தாண் ஞெண்டு வருமுழந் தாள்க ளாகப்
பம்புநீரப் படுகர் மென்சொற் பாவைய ராகவங் காட்ட. (௩௬)

முரிதிரைச் சிலைகால் கோட்டி மூசுவண் டெனுநாண் பூட்டி
விரிமலர்க் கமலங் காவி விசிகங்கள் விரைவிற் கோத்துப்
பிரிவெனுந் துயரா றூவிப் பிரனறனைப் பெருத்த பூசல்
புரிதர மதனின் றென்னப் பொலிந்தவப் பொய்கை மன்னோ. (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற் செய்ய முளரியா முளரி யெங்கு
மாண்டமீ னிரைதோ வனமீன் வாய்ப்படா துகண்டு தப்பித்
தாண்டுகு வாளை தாவுந் துழனிகண் டெழுந்து துள்ளி
நீண்டபைங் கயலை நேடித் துரந்து போய்ப் பாயு நீர்நாய். (௬௮)

முத்தியி லவப்பொய் வேட முயன்றுகண் முகிழ்த்தி யோகம்
புத்தியி னிருந்து தீமைபுரிபவ ரொன்னத் தூங்கித்
துத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனைக்
குத்திநுங் கிடக்கண் மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி (௬௯)

ஈட்டுவல் வினையின் கோட்பா லெடுத்திடு மியாக்கை மாண்டு
மீட்டும்வந் துலகிற் றோன்று மிகற்பமித் தன்மை யென்னக்
கோட்டுவெண் டிரைகண் மோதுங் குரைகடற் புவியுள் ளோர்க்குக்
காட்டுவ தென்ன நீரிற் குளித்தெழு கரண்டங் கொள்ளை. (௭௦)

தூயவெண் ணிறக்கூன் சங்கஞ் சூலுளந் தேறி முட்டாண்
மேயசெங் கமலப் போதின் மீதிருந் தொளிருந் தோற்ற
மாயாகண் படைகண் டன்னோ ரகத்துறிச் சரித்து மாயன்
சேய்கைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் போலும். ()

கல்லுநீர்க் கயத்து மீனைக் கதுவ வீழ்ந் ததுபெருமற்
சில்லுகிச் சிரலை வெட்கிச் சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பாற்
சொல்லுநற் றிகிரிப் புள்ளுந் துணைச்சிறை புலர்த்திக் கோதிப்
புல்லுயிர்ப் பேடை யோடு புளினமே னடப்ப தோர்பால் (௭௨)

மண்டனி லுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிர்ந்தா லன்ன
துண்டவண் டானஞ் சூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா னீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிக்குமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால். ()

இன்னதன் மையநீர் வாவி யிருங்கரை தன்னி னெய்தித்
தன்னமா பேடை தன்னைத் தழீஇச் சிறைக் கரத்துள் ளாக்கி
யன்னமா தரவிற் புல்லு மதுதெரிந் தணங்க னாமேற்
பன்னரு மாசை கூர விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரத்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய னடப்பக்
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வோர்புலை மடந்தையவ ணுற்றாள் (௭௫)

மன்றல்கமழ் மாலையணி வார்குழ றனக்கு
மின்றமிழ் மொழிக்குமை விழிக்குமெய் யொளிக்கு
மென்றளி ரடிக்குநிகர் வேறுலகி லொப்புண்
டென்றவ னகக்குவமை யாவர்புகல் கிற்பார் (௭௬)

ஏமருவு நூனிக ரிடைக்கொடி நுடங்கத்
தாமருவு வார்குழல் சரிந்திட விரிந்தே
யாபத மிரங்கவரு மன்னநடை மின்னை
மாரனிக ரானசுகு மாரனெதிர் கண்டான் (௭௭)

பொன்னுலகில் வாழுமட மாதுகொல் பொறிப்பைப்
பன்னக நகாக்கணுறை யாவைகொல் பசுங்கார்
மின்னவிர் சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்றே
வின்னன நினைந்துபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (௭௮)

சேயவரி வாள்விழி யிமைத்திடு திறத்தாற்
றேயநில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ ளென்னத்
தீயகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தான். (௭௯)

மங்குனிற முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும்
வெங்கய மெனத்தனி விரைந்துமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவ னியாவனிவ னென்றுத்
திங்கணிகர் வாணுத றரித்தன டிகைத்தே (௮௦)

ஏமமணி மால்வரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமுகின் மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெல்லுங்
காமனிவ னோமென மனத்திடை கணித்தாள். (௮௧)

உட்புலமை யற்றுமய லுற்றசுகு மாரன்
மகுட மெனத்திரள் வரைப்புய மிலக்காயக

கொட்புற நெரிதந்புரு வசசிலை குனித்தே
கட்கணை தொடுக்கவி ரககடல் குளித்தான. (௮௨)

முளைதகெரி கனறநகனைய முகந்தருவ தென்ன
விளைத்தமரில வெனறிபுனை வேளகழையி னீளவில
வளைததுமண மேவுமலா வாளிக டொநதான
துளைததவ னுரததினிடை தூவலள வாழ. (௮௩)

மெயவச மழிநதுதழன மீதின மெழு காகிப்
பொயவசன மனறிது புலமகொளுதி பொனனே
உயவதரி தாமுயி ருலநதுபடு முனனுன
கைவச மெனுவிவை கனைநதன னிரஙகி (௮௪)

இககுவளை வாாவிலி னிருததிமத னேவு
மககுவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞசேன்
மிககுவளை மீ நுலவி மீளுநின முகததின
மைககுவளை தானருள வழஙகலு றின மாதோ. (௮௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவர் வாயி
ஞாரமுறு வாணில வருமபிடி னணுததான
கோரமுறு மாரழ லெனகருட திசைகக
ணீரமுறு வாணிலவு தெனசெயு மெழுநதே. (௮௬)

கூடவிணை யாகவளர் குமபமுலை யெனனு
மாடன்மத மால்களி றெனஙகைவச மாறு
னீடனுவ னசகியமர் நிததமுமி யறறும
வேடனுயர் வேழமதை வேறனமிகை யன்றே. (௮௭)

தூயகு முதநதிறெடு தொண்டைதுவ ரொககும
வாயினித ழுறறகுடி ரீரது வழஙகிற
காயமுட னததிக ா கனறறிவரு பித்த
மேயவிர சப்பெரிய வெப்பவியு மெறகே, (௮௮)

என்றலை மருட்டுகுழ லுக்கினைய கூறித
துன்றலை கடற்படு துரும்பினிலை யற்றேன்
மனறலை மிகக்கமழ் மலாக்கர மெடுததுத்
தன்றலை குவிததிருச ரண்டொழுது நின்றான். (௮௯)

மம்மருற வேள்கணை வருத்தமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடககலரி தாகி

விம்மமன மீதது வெளிப்படைசெய் வாளாய்ப்
பொம்மனமுலை யாளசிறிது புன்னகை புரிநதாள. (௩௦)

செம்பவள வாயிதழ் திறநதெயி றிலங்கக்
கும்பமுலை யாண்முறுவல் கொண்டகுறி கண்டே
வெம்புதழ லொததவிர கத்தினின மிகுததோ
னம்புய மலாக்கையவ ளஙகைமலா பறறி. (௩௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும்
போகவரி தாகுமொா பொதுமபரிடை புக்கு
மேகநிற மானபிடி யுஙகரட மேவு
நாகமு மெனககலவி நனனல நுகாந்தே. (௩௨)

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மனறளவும் பிரியாம லிருப்போமென றலராத
மென்றளவ முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தம்மிற்
புனறசைகண முடைகமழும புலைப்பாடி தனிறபுகுநதாா. (௩௩)

தரைபயிலான் பசும்பச்சை தனைககவ்வி யிசிததுகளுங
குரைமுகநாய்ச் சிறுபறறின குறுஙகழுததி னெடுஙகயிறறுற
சுரைபடாசீள் புறகுரமபை துனறுகரும புதலவாபிணித
தரையினசைத திடுசதஙகை கறஙகிடவீாத தாட்டயாவார். (௩௪)

அரைணதிரைநன மணிவானறி யாததிடுமொா கலியமிழதிற
கிணைபுகலமென மொழிபயிலா விளஙகுழவி பசிககிரஙகித
துணைமுலைப்பால் சுரநதருததித தோற்பாய றனிற்றுயிறறிப்
பிணைவிழிப்புன் புலைமகளிா தாலாட்டு மிசைபெருகும். (௩௫)

பிறஙகியபுன் மாலைகளிற் பெருஙகுடம்பெய பிழிபருகிக்
கறஙகுபறை முகததறைநது களிததாடிக களைததுவிழுந
துறஙகுபறைப் புருடாதுயி லொழிநதெழுவான் புலரிதனின்
மறங்குலவு முட்படைககால வாரணஙக ளோலமிடும. (௩௬)

இத்தகைய புலைசசேரி தன்னிலிருந் திருண்டமன
மததனெனப் புலவுதின்று மதுப்பருகி வசமழிநது
முததநகைப் புலைமகடன் முலைநலததே றலுநுகாநது
சிததமிகக் களிகூர்ந்து சிலவைகல் கழிததகற்பின (௩௭)

பங்கயக்கட் புலைமகளாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கணிகழ் மழவிடைபோற செனிததுதிததா சிறுவனாவ
ரங்கவர்க்கு மதுப்பிசித மருததிபருத் தியினவளாககப்
பங்கமிகுங கடறபுவியிற பாதகமைந தெனவளர்நதா. (௯அ)

மன்னுநெடும் பொதியவரை மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பனனுதமிழ் பயநததெனப் பண்ணவர்பற் பலாபயிலும்
பொனனுலகி லரமபையுருப் பசிநிகாரம பொறபினுடன்
பின்னுமிரு கனனிபரைப் பெறறுமனப் பிரியமுற்றுன. (௯௯)

மறமறலி யைவரென வளருமைநது மைந்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைகூர்ங கணைநெடுங்கா முகநதாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைததுப் பொருளகள வவ்விச
சிறைபடுநீர்க கயல்கவர்நத சிரலையெனக கடிதகல்வான். (௧௦௦)

அந்தணரெண ணிலாகுழககன ருனிடப மளவிறந்த
கொநதவிழ்நாண் மலாககோதைக கோதையாகள் குதலைமொழி
மைநதாநனா முதிாவிருததா வருநதுறவர் வருநதுறககொல்
லிநதவிதக் கொலைநடம்மை யாவாகணித் தெடுததுரைப்பார். (௧௦௧)

புக்குபுனற் றடஙகனாயிற் புரிதருகண ணியிற்படுததுத்
தொககநெடுங கயலிரைதோ தோலடிப்புட் டுவாமுட்டாண்
மிகருயாவண டானமுடன விரிநதசிறைப் பெருமபோதாக
கொககுமுதற பக்கிகளைக் கொனறுகொனறு தின்றுபின்னும். (௧௦௨)

மேவிவளர் வனங்கடொறும் விலஙணககி விறற்பகழி
தூவிவெரு வொடுகுதிததுத துள்ளுபுள்ளி மானினங்க
டாவியுக ளிரலையுரற றலைகேழன் மரைகுலங்க
ளாவிசெகுத தானருநதி யடுபுலிபோற றிரியுமநநாள். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான மெயிறபிணிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிநதசுரு ளிருளோதிப் புலைமகள்பொன றிடப்புலம்பிப்
பரிந்தனலின் மெழுகாகிப் பறபலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனறிற் சேவலெனப் பெருந்துயரக கடல்வீழ்நதான், (௧௦௪)

எழுமயஙகு முளந்தேறு தேஙகுமுடற் பொறைசோர்ந்து
விழுமிருகட் புனல்குமிழி விட்டோட விம்மிவிம்மி
யழுமசனிக குடைந்துபுர ளரவெனநீ ணிலந்தலையா
லுழுமிரங்கும் வெதும்புறுநெட் டுயிர்ப்புயிர்ததுப் புழுங்கிமோல். ()

கண்மணியே யெனத்தாயைக் கங்குல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்டெழும வெண்டரளத்
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குகதி
ரொண்மணிநீத் திடுமரவி னுனையிழந்து முயவேனோ. (௧௦௬)

துப்புறழ்செவ் வாயிதழுந் துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் காமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு காதழகு
மெப்பிறவி பிறந்துனைநா னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧௦௭)

ஓங்கிளைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்து மந்நாட்
பூங்கமலக் குறுமுகைபோற் புடைத்தரும்பிக் குமிழ்த்தெழுந்து
கோங்கமுகை யெனக்குலவக் கொங்கைகளுங் கவினளித்த
மாங்குயிற்சொல் லியாவிரக மருவுமங்கைப் பருவமுற்றா. (௧௦௮)

மாரிவளர் தருமுகிலை மணிக்கருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந்துணர்கள் விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழுஞ் சைவலத்தை நிகர்த்துநெய்த்து நெறித்திருண்ட
காரிருளின் பிழம்பெனக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள். (௧௦௯)

கஞ்சநெடுங் கயல்கமழுங் காவியிணை கணைக்கிணையா
யஞ்சனந்தோயந் தடலனங்க னுகமங்கற் றலைகடலி
னஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைகிழித்து
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதர்த்தனவால் வரிவிழிகள். (௧௧௦)

கன்னியாக ளின்னணைநற் கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தூயமுகை முறுக்குடைந்து
மன்னியமென் றேடவிழும் பதனோக்கி மதுநுகர்வா
னின்னிசைப்பூம் பொறிச்சுரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும் (௧௧௧)

செக்கரொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டடர்ந்துமதன் கடும்பூசல் பொரக்கனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடந்தலைக்கொண் டாற்றிலளாய்
மக்களிரு வரையுமன மருண்டெமனை யெனமணந்தான். (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகனமாயிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித்
திருவனைக ளனைவரு மிளமுலைக்கோ டெழுதுழக்கப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துநல னுகர்ந்திடுநாண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தார். (௧௧௩)

தனைமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீனற தனையரிரு
வரையுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமீது வைத்தருமுரி
திரையெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக குதலைகள்கேட்
டுரைதருவெண ணுரைசசுரையூ ளூட்டிவளாததுவப்புறறான்.((கக௪)

வேறு.

இவவண்ண மிஙஙிவன்ற ளிருந்திடுநாட் பசும்புரவி யிரவிதன
னை மைவணணப பாநதளபகு வாயினிறபெய தமிழ்காலை மறை
யோாக கெலலொரு, செவவணணக கனகமுதற கலைமுலைப்பாறறுரை
விடுரு செருதத னலலான, கொயவண்ண மலர்ககோதைக கோமகன
ருன ருனமிகக கொடுப்பவாஙகி. (கக௫)

வநதநல்லந தணாகடமமை வனசசரியின மறித்துருதது மைநத
ரோடுங, குநதநெடுஙகதைவடிவாள கொடுமைஞ்சா யகஙகளினுற கொ
டிறு தநதரு, சிநதவுடற செருககைசெய்து கலகியவா கைபபொரு
ளகள சேர வவவி, வெநதழலாா விழிததறுகண மிருகாரி யெனததன
தின மேவி னுனே. (கக௬)

பலலொடிநது கவுளொடிநது பழுவொடிநது முழவெழுவிற்ப
ணைத்த திணடோட, கலலொடிநது கரமொடிநது காலொடிநது மார்
பொடிநது கலஙகி வாயிற, சொலலொடிநது பனவரெல்லாம பகைத
திமிரந துடைததிலஙகுஞ சுடாவேன மனனன, செலலொடிந்து மு
டிதவழுங கோயிலவா யிலைநோககிச சென்று ரனறே. (ககஎ)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வெனறசொற்றிண டிறல்வேந
தன செவியிற கேட்கெ, குன றுறழகோ புரவாயிற காவலரைக் கூய
வரைக கொணாமி னெனனப, பொனறுயிலு மணிமாாப னரசிருககு
மணடபததிற புகுததப் போனுா, கனறுமனத துடனவர்தங காயமு
றங காயமெலலாங கண்ணிற கணடான. (கக௮)

யாவரிது செயதனரிங கெனவினவ நீயெமககீண் டீந்தெல
லாம, பாவநெறிச சணடாள னொருவனமைநத ருடன்மறிததுப் பறி
ததுககொணடே, யாவவெனவனைததடிததிட் டாயுதததா லவஞ்செய
தெமை யடாநதா னெனனக, காவலனவா யிதழ்துடிப்பக கடடழல
கான றுருகைமறறைக கையிறறுககி. (கக௯)

முன்னின்ற முடிஙகுலைவான மடங்கனிகா படைததலைவாமுக
ததை நோக்கி, மினனினற விறறனைக காததானை சிலகொடுபோய்
விளஙகு செஙகே, ழென்னினற கதிசருககி யிரவிகுட திசைககடல்

வாயெய்து முன்னர்க், கன்னின்ற மனததவனைக கடிதோடிகெகா
ணாமினெனக கற்பித்தானே, (௧௨௦)

ஆயவருமவிளைநதுகதை யாழிசிலை வாளியொளவா ளயிலவே
லேநதிக, காயவருஙகடுமறலி தூதரிவ ரெனவெருவக கணடோா
கானிற, போயவனை முடுககாமரப் பொதுமபாசெறி யடவிதொறும
புழைகதை வேழஞ, சீயமுயலெணகுபுலி திரிசரிகடுருவியெயஙகுநதே
டலுறறா, (௧௨௧)

கையரிக்கொண் டிடுஞசேனைக கணஙகண்டு மருண்டுமனஙக
லஙகிக காதன, மையரிககண ணியரோடு மககளொடு மவவனததின
மறைநது வைகி, நெயயரியிற றீககொணடு நனகநறும் படிறெரு
முககனெடிக ளோதை, செயயரிறகா னகமறிரவிற பறபலகா வத
ஙகடநது சென்றபின்னா. (௧௨௨)

காட்டியசெந நிறச்சுடடு வாரணஙகூ யழைப்பவொறறைக
காறறோ ணடிச, சேடடிளஞசெங கதிாபரிதி கீழததிசைகக
ணுதயவரை சேருங காலை, நாடடியதீ வினைககொடியோன பயனூ
ல மாநடநது நரருக கினப, மூட்டியவூ ணவதேயப புடையிலொ
ரு வரைசசார லொளிததிட்டானே, (௧௨௩)

தொலவினையின படிநெடிய வரைவனஙக டொறுமுழனறு
தொடாநது கானிற, பலவினையம புரிநதுவழி மறிததிரலை முயலு
டுமபு பனறி மானகள, கொலவினையஞ செயதுகடுங கொடுங்கூறற
மிவனெனபபோ கொணடுநாளு, நலவினைய மொனறுமினறித தீவி
னைமேம படசசெலுததி வாழு நாளில. (௧௨௪)

அவவரையி னெடுஞசாரற் கரைககாதத தளவையினமா லயன்
புததேளிா, தெவவரைவென றிடுகுலிசப் படையோனமா னுடரெவ
ருந திரணடுபோறறக, கைவரையொன றுரிததருளுங கறைமிடற
றுக கணணுதலகட கருணை நலகிச, சைவரையீ டேறறுகிறபானை
வீறறிருககு நாகநகா தாமெனன றுணடால. (௧௨௫)

அநதநகர்ப் பூசுரர்பாாத திவாவணிகர் சூத்திராமுன னுயிரோரு
ம், பநதணிகைச் சநதமுலைப் பணடருசொற பைநதொடியாா பல
ருமபானற, கொநதவிழநாண மலாவாசங கமழோடை களிறகுழும்
க் குளிர்நீராடிச், சுநதரஞசே ராசார முடிததபினறு சாரமிகு சுதத
ராகி (௧௨௬)

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீரூக்குந திருநீறு விரவச் சாத்தித
துய்யமணிக கண்டிகையின் றொடைபுனைந்தரு செழுத்தோதித து

லங்குஞ் சோதிச், செயயமணிக குண்டலங்கண் முதலாம்பொற் கல னிலஙகச செக்கா மேனி, யையனுறைந் தருடருநா கேச்சுரததிற செனறுதொழுதனபுகூர. (கஉஎ)

வெணடரளத தொடைநாறறி விதானிததது நெய்ததகளி விளக்கு மேற்றி, வணடமரும வலமபுரிமா தவிழுலலை மலலிகைசெவ வநதிபிசசி, தணடளிாசோ மணமிகுதத மநதாரங கரவீரஞ சாதி வாச ப, புணடரிகங கருஙகுவளைப் போதுகடு யருசசனைகள புரிநது போறறி. (கஉஅ)

சஙகுபடகநதுடிமததளநதாளந தழஙகியசல் லரிமல் லாரி
மங்குனமுழக் கெனமுழஙகப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக்
கஙகுறனிற கணடுயிலா தண்டாபிரா னருடகோலக் கடலிற் காரி
னுஙகுசிவ நிசிவிரத மாசியிறபிற் சதுர்ததசியி னேற்க லுறறுர். ()

ஈதுணரா னலவினையொன றிருநததனுற் சுகுமார னிருபொற றேட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன சனனிதிமுன மே விவாசத், தாதுலவு நநதனஙக டடவிமட மனைவியாகூந தறகுசசூ டடப், போதுகொயவான போதுமநதப் போதுகணடா னவணடநத புதுமையெலலாம். (கஙo)

இஙகிதொாற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெ லலை மாநத, ரஙகணிறைந தாகாசங கரவெனமு வைநதுகனன லக னறபினனாத, தஙகியபொங கொளிததீபத தட்டேநதிப் பரிமாறு ஞ சமயநதனனிற, திஙகளணி செஞ்சடையோ னினிதுறையுஞ சிவலிஙகநதெரிசிததானே, (கஙக)

மீட்மெநத வனததிலெயதி வெவ்வினைகள பலபுரிந்து விருப் பநெஞ்சிற், காட்டுமனைக கிழததியரோ டினபநல நுகாநதுசினறுட கழிநதபினனர், வாடடுபெரும பிணியலைப்ப மததுடைகுந தயிரி னமன மறுகி மாழ்கி, யீடடுபெரும பாதகநதா னிறந்ததெனத த னதுடனீத திறநதிட்டானே. (கஙஉ)

வேறு.

பெரிய வாயரகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை பெற்றெழுந, தெரியு நீளவடவை யொததகுஞ்சிய ரிடிதத சொலவி னா துடிததநீா, சொரியு மாரிமுகிலால காலமிவை தொக்க நீலவ ணா யொக்குமா, கரியமேனியா சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்ப லர் மேவினா. (கஙங)

தால மொத்தகர மீதெ தெதசிலை தண்டுவாளிவளை சக்கரஞ்
சூல மிககவடி வாள்சி ரததொகை துணிக்கு நீடிய கணிசசிகூர்
வேல ழறகழுமுள் பிண்டி பாலமொடு வீசு பாசமிவைகொண்டுநீள
வால சைததுமிகு புலிபுல வாயினை வளைததா மென வளைததனர்.

பற்று மெனபாசிலா பாவி யாவிபத றிப்ப தைககவிரி பாறையி
னெற்று மெனபாசில ரீரநாவதனை யீருமெனபாசிலாபாலொலா [முன்
முறறு ணாநதுகொலை செயதகால்கரமொடிததிறொன றிவையுளாதது
மறற டம்புய முரிநது சிநதிட வரிநது கட்டினா வருததியே. ()

அடிப்பர்பறபலவிலஙகுகொன றுதசையன றுமென றுநணிதின றபல்
லொடிப்பா மார்புபழு வூடு தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமது கொணடு கணடமதி லிட்டி றுககியிரு கையினும
பிடிப்பாகண்ணிணைபிதுஙகவீததுநெறிபேருவாமுயலுமெலலையில.

வணஙகிமுந்தியெதிரினறநநதிதனைவருகவெனவெறமதுவாயிலவாழ
கணங்கள்செள ளுருகணததினெயதியகொலதூதாகொடுபோகமுன
குணஙகெ டாதசுகு மாரனைககயிலைகொடுவரசசடுதி கூறெனுப் [ன.
பணஙகொளபாமபுமதிபாணிவேணியணிபரமனறகருணை பணணினு

போறறியஙகுவிடைகொணடுவாயிலிடைபோநதுநநதிகணநாதர்போ
கூறறி னுருயிா குடிதத காலனருள கூர வநதசுகு மாரனைத [யக
தேறறி யாதரவு செப்பி யறபினொடு செமபொன மாமணி விமானமீ
தேறறியோாநொடியில வமமினிமொன வியமபியஙகவனா யேவினுன.

நீற ணிந்திலகு நெறறி யாமிக நெடுதத புனசடை முடிததுளா
ரற ணிநதருளு மெநதை சேவடி யகததி ருததியரு ளனபினு
ரூற ணிநதுவரு முககு றுமபற வொருககி யோசைகள பெருககநற்
பேற ணிநதுகிள ரிரச தககிரி பிரிநதி டாமலுறை பெட்பினூா. ()

தாம மாகமிகு கண்டி கைதசொடை தரிதது ளாவினை யரிததுளா
ரேம மால்வளா யசைததொர் கையினி லெடுகெகு மறபுய மிடுககினூர்
நாம வேறிகிரி கொந்த ழற்கழுமு ணகுக தைப்படைக ணவியநீள
வாம மேவுவடி வாளினேடுதிறன் மறலி தூதரிடை மருவியே. ()

விடுமி னிந்தமறை வேதி யன்றனை விடுததி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெம்முட னெதிர்ந்துவெஞ்சமரியற்றியுஙகள்வலியாவையுங்
கெடுமினங்கமுடிபுயமெனும்பெரிய கிரியிழந்துயிரா யெமதுகைக்
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்களெதிா கூறி னுர்வலிறை கூரவே. ()

வேறு.

முனிவர் போன்மிக நீறுபூசி முறுககி வேணி முடிததுளீர
இனையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செயதி லீரொமை வெய்யதீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசியடாதது வன்மை நடததுவீ
ரினைய ராயிது செயத நீரிவண யாவரேவலி னெயதினீர. (௧௪௨)

என்று வன்றிற லியம தூத ரியமப லுநதவ னொனறுபொற
குனறுகொணடுமுனமுப்புரநதழலகொள்ளமெனனகைகோடடிமான
கனறு கொணட கரதத னெயதிர காம னைககுள விழியழற
கனற ளிததரு ளாதி நாயக னனபர பினபிது கூறுவார. (௧௪௩)

துணட வானமதி கஙகை மானதி சூடி ஞேனிசை பாடிமா
வணட ருமலா முணட காசன மறைய வன்பொறை மணடல
முணட மானமுத லுமபா மஙகுவ ரிமப ரொனபதை யுனனிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கணட மீதி விருததினேன. ()

கால ஞருயிர கால வேயொரு காலி னுலுதை செயதுநீ
டால மேநிக ரந்த காசுர னவனை முததலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குததி மாரபு துளைதது வானி லுயாததியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலககு மட்டு முணககினேன (௧௪௫)

திருக ஞசல மதனை யமமை திடுகக மெயத வெடுததவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைநதக வொருப துஙகர மிருபது
நெரிய நாரண னென மாயமுத னேடு பாத மிரணடிலோர்
விரியு நாண்மல ரடியி னுபக விரல ழுததி மிதிததுளான. (௧௪௬)

உறுதி வானவா மான வாககிடை யூடு ருமல விலககவுஞ்
சிறுமை தீரதா முததி பததிகள செயத வாககருள செயயவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெறறியி னுஙகனும்
பெறும தாசல வதன னுயொரு பிள்ளைபெட்பொடுபெறறுளோன.

நாலு மாறை யோது நான்முக னுரி நாசி நறுககிவந
தாலு நீடிரை யததி யுற்றெழு மாககா பற்க டகாததுநற்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைததலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன்.

கொடிய தாரக னுயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மிககுயா சூர நீதிசெய் பற்ப ருனவர் குலமெலாம்

வடிகொள்வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான நாடு புரப்பதற்
கடியா தீவினை யறவ ருட்டரு மறமு கததனை யருளினேன (கசகூ)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கினறன மிஙகி வனறனை விட்டுநீர்
போவ தேசுட னெனறு நினறள பொறுமை யோடிவை புகலவும்
பாவ சாகர மான மானமில பனவ னைபபல நரகினவாய்
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னுவலி பேசினா. (கருப)

மட்ட றப்புரி புனமெரு ழிறசுகு மார னூரவ ரைப்புயக
கட்ட றுததன ருட்க றுததனா கட்க னறபொறி கககவாய
விட்ட ழைததிதழ் பறக டிதது விடுதது நேமி யெடுததுவே
ஞெட்டி லககமில வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொணடனோ.(கருக)

காமு றிநதனா வார்க ழற்புனை காறு ணிநதனா கவுளுடன
கிரமு டைநதனா சூல வேலகதை திகிரி காலவளை சிலைநெடுஞ்
சரமி ழநதனா குடாச ரிநதனா சவிகு றைநதனா தமதுவென
னுரநெ ரிநதனர் தெனபு லததிடை யோடி னாயம தூதரோ. (கருஉ)

வேறு.

படிபுகழ்விஞ் சையாநரப்புக கருவிதட விசசுருதிப் பண்கள் பாட, விடியொலியின மிகவதிரு மந்தாதுந துபிமுழஙக விரணடு பாலுங, கொடிகுடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகபொற கோட்டிற பூதத, கடிகமழ்பூ மழைபொழியக கறறைமணித திரணெடுஙகாற கவரி வீச (கருங)

சுகுமார நகைக்கருஙக ணரம்பையர்பலலாண்டிசைப்ப நவையிற றீாநத, சுகுமாரன றனைககவினசெய மானமிசை கொணடணைநதாா சுராகள போறறத, தகுமார னுடலட லை படவிழிதத தனிநுதறகட் டலைவன வைகு, மிகுமாரத திரளசாயத தள்ளியரு விப்புனலபாய வெள்ளி வெறபில (கருச)

பொஙகுகதிா விமானததி னின்றிழிந்துநநிவிடப்புகுநதுபொற்பாா, மஙகுறவழ் வரையரசன் மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத தான, வெஙகரிககூற் றேநதணையின வீற்றிருககும் விமலனைவெணடிணாகள் வீசுங், கங்கைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலைக் கணகுளிரக கண்ணுற் றானே. (கருரு)

கறைசெறியுங் கருந்தாதைச செநதாதிற் புரிந்ததனமை கப்ப நீதி, பொறையறிவொன றிலலேனை நல்லறிஞ ருடன்கூட்டிப் புர

ந்தாய் போற்றி, யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெம துருப்பெற திருதி யிங்ஙனறைதருந் கணங்களு'- னெனத திரு வாய மலாநதமல னருளிச செயதான். (கருரு)

அககணததிற சுகுமார னரனுருப்பெற் றுணடிருந்தா னமரிற ரேற்றுத, தெககணததிற சென றடைநத தூதாசமன றனைதொழு து கிளாநீ ருணட, மைககணததி னசனியெனன வநதெமமை யடித தறிவின மறையோன் றனைப், பொககணததிற பலியிரப்பான க ணஙகள்கயி லையிறகொணடு போனு ரொனறா. (கருஎ)

கேட்டவுட னிருவிழியுங கனற்பொறிகான றிடச்சினமீக்கிள ரச செயப, வாட்டடகளை புடைததுநனறெம மதிகார மெனப்புக னறு வனாகள போலுந, தோட்டடஙகள குலுஙககககுச சிததிர குத தனைநோககிச சுகுமா ரன்பா,லீட்டருநற் புணணியஙக ளுண டுகொளீ தெரிநதுவினாந் தியமபென றுஞல. (கருஅ)

மறறவனுந தோநதுசுகு மாரனெனுங கோரமிகு மறையோன றீமை, முறறுமியற றித்திரிநதான செனமமுதலின்றுடல முடியு ஙகாறு, நறறவம்புண ணியமொழுகக மிறையளவு மிலலெனப்பின னமனு நெஞசிற, செறறமுட னெழுநதுநதிச சென னியான முன் னியான செல்வ னெனறே. (கருகூ)

நிழலுமிழஞ் சனககிரியி னீலமுகி விருநததனைநிகர்ப்ப நீண்ட சுழறருநாக கணடைகணடத தசைநதடிபோத திநெதோறுந தொனி ககவநத, வழலுமிழ்கட் பெரும்பகட்டின மிசையேறிக குறையிறை வறகறைவான செம்பொற, கழலணிசித்திரகுதத னுடன்றூதா சூழ்வரததிண கயிலை யெயதி (கசுய)

அண்ணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப்பாகன பண்ணமர்யாழ்க கநதருவா விஞ்சையாவா னவர்முனிவா பலரும் போற்ற, வொண்ணறுமா மலாக்கரததிற்பிரம்புபறறிச சுறறிநாதியு லவவந்தி, வண்ணனுறை பேரவைக்கட் புகுநதொதுங்கி யொல்கி நினறு வழுததல்செயவான். (கசுக)

ஆதிநடு வீறிலியா யானுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமா கிச், சோதிபெறு மருவுருவாய்த் தோற்றுசரா சரமனைத்துந தோய் நதுந்தோயாப், பாதிமதி நுதற்பேதை பாகனுமாயேகனுமாய்ப் பகர் தற்கெட்டாப், பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநினறு மனாத்தாள்கள் போற்றி போற்றி. (கசுஉ)

இத்தலையாரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவடமியாப்புற்றோ ங்கன, மததலையா வமராகடைந திடவடவை கருநிறமாய வநதெ ன்னக, கததலைவா ரிதியுதிககுங கடுவொடுககு மணிமிடற்றாய கரு தா ரூனுண, முததலைவேற் கரநாலு மறைபுகழு மைநதுமுக மூத லவா போற்றி. (கசூங)

உலகுயிர யாவையும படைததற கயனாகிப் புரநதிடுதற் குவண மூரு,மிலகுமணி மாரபினாய்த துடைததிடுதற குருததிரனு யினவ யுமன்றி, யலகி றிரு விளையாடல் புரிநதருளும பராபரனீ யாத லா லுன, சலசமலா மருடடியசே வடியடியேன புனறலையிறசாத தினேனால். (கசூச)

என்றினைய துதிகூறி விழுநதெழுநது வாயபுதைததங கெறியும பாசம்,வனறிலசோதணடமுதன முததிரையைத திருமுனனேவைத துததாழ்நது, நினறினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம போதுமென நிகழதத வீச, னுனறிறம்யா துனனுளததி னுறுகுறையேதெமமூனீ யுரைததி யெனறான. (கசூரு)

அரியயனே முதலமராக் கடுதததொழில் செயப்புரிநதா யவர்க ளாஙகங, குரியபடி நினதேவற படிபுரிநதாா குறையிலொற்குலகத துளளோா, புரிகொடுநதீ வினைகளறிந தறகினைய தணடமெனைப் புரிதி யெனறு, யெரிநரகி னவரவாகள் வினைகளறிந தூடடுவித தேனினறு காறும. (கசூசா)

எமபெருமா னீபணிதத கறபனைக டவறிலனீ டிஞசி யோஙகி யும்பருல களவளவுங குஞசரநற் புரியினிறைத தொலிககு முநநீ,ரம பரவம பரப்புடவித தேவாகுலத தினிறரேனறி யறததை நீததுக, கம்பமிலா துளததிரவிற கலைகலன பொனறினைந திருடுஙகள்வனாகி. ()

விலைமகளி ரல்லார்தங் கறபழித்து நலைப்போகம் விழைவிற றுய்ததுப், புலைமகடோ ணலநுகாந்தங் கவனுயிாதத புதலவியரை ப்புணர்ந்துசாதி,நிலைதவறி யூனருநதி வேதியரானினமடவாா நீத் தோா தம்மைக, கொலைபுரிநத கொடுமறவன சுகுமார னென்றொரு போ கொண்ட தீயோன. (கசூஅ)

உயிருலககுங காலமது கண்டெனது தூதாடைந் துருததுநெ ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமினறிப் பாசமதிற் பிணிததுவரு மந்த வேலை, மயிருறசென னிகண்மூளை யுகத்தகாதது நிணசணஙகள் உலிமைகா ட்டிச, செயிருடனனு சேனையெலலா முரிநதிரிநது குன்றவென்றி செயத பினனர். (கசூகூ)

மைதவழுங் கிரிச்சிறையீர் வச்சிரத்தோன் முதலமரர் வணங்கி வாழ்த்தச், செய்தவமொன் றில்லானை நவமணிக ளிழைத்திடும்பொற் றேரி லேற்றிக, கைதவமற் றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவரக்குங் கற்பகஞ் சென்று, மெய்தரிய நினதுபதத் தெய்துவித்தா ரிதுகுறையென றியம்பிப் பின்னும (கஎ0)

கனமிரண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலினீர, வனவரிவா லுகங்கடனை வானமீனைக் கணித்தொருவா மதித்திட் டாலுந், தினமிவன்றன் புரிந்தகொடும் பாதகங்கட் கிலக்கமிலலைசெப்பு மன்றே, யனவரதந் தாண்டவஞ்செய் பதம்பெறவும் வழககுளதோ வறைதி யென்றன. (கஎக)

அந்தகனைக் கடைக்கணித்தங் காறுமைப்பா னந்தணரா னினமா னோக்கட், பைந்தொடியார் பாலாவதை மீனமிருகம் பறவைகொன்று பகாத றின்ற, றந்தைகுரு தாயபிரம சந்நியாசி சதுர்வேதந் தமமை நாளு, நிந்தைசெய்த னீதிபிழைத் தொழுகல்பொய்ச்சான் றுரைத்துநிதி கவாத லின்னும். (கஎ௨)

கன்னிகைபொற் கலனிழந்த கைம்மைகுரு வின்றேவி கணிகைதாசி, யன்னியர்பெ ணன்னையவ ளுடன்பிறந்தா டன்புதல்வி யன்றிமாமன், பன்னிசகோ தரித்துரோக திரியுடனே பதிவிரதை பழிக்குஞ்சாதி, மின்னிடையார் தமைக்கூடன் மிருகங்க டமைப்புணர்தல் விரதம் வீடல். (கஎ௩)

குளங்கூப நந்தவனங் கோயின்மடங் கலைச்சிலைதத்தல் குதிரையானை, யளந்திடுமெள ளெண்ணெய்நெய்பொன் னுபயகோ முகிதான மாகவாங்கல், வளர்ந்தபெரு மரங்கடமைத் தறித்தன்முகை விரியாத மலரைக்கொய்தல், விளங்குசிவா லயந்தீர்த்தங் களின்மலமூத்திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (கஎ௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந் திருடல்கள்ளுண் மதித்து விறகுஞ், சொன்குலருண் சூதகவீட் டனம்பிதிர்போ சனந்துர்த்தர் சோறு தின்றல், தினகரனை யராத்தீண்டு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி, லனமருந்த லிடக்கரத்தா லெடுத்தொன்றை யயிறலஞ் சாரஞ் செயதல். (கஎ௫)

துள்ளுநடப் பரிமூலைப்பால் சுரந்தொழுகு செருத்தலான சுருதி தூயோர், வில்லுழுருந்த திரமணிமந் திரந்தேவ விக்கிரகம் விபூதி வேதங், கௌளுமத கரியடிமை யவுடதங்கன் னிகைதவளங் கு

லவு பன்ன, லெள்ளுநறு நெய்தயிர்பா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்ற விலைகளாதி. (கஎஎ)

எண்ணருந்தீ வினைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிவநிசிநோற் றியாமநானகுந், தண்ணறும்பூ வானூறங் கடையாம லருச்சித்தோர் சமானமிலலார், நண்ணருமா மகம்புரிந்து நதிபடிந்து தானமிக நலகினுலும, பண்ணருநற பலவிரத மிழைத்தாலு மிதுபோலப் பயனறாமே.

அன்னசிவ நிசிவிரதத தாசகனு கேசசுரததி லமுதமூறுங், கனனமொழி யுமையொடெமைக கணடிடப்பெற றனனதனற காயமவெய்யோன, முனனரெதி ரிருளிமம்போ லுடைநதகன்ற திவன்முதனுண முயனற பாவ, மெனனருநற கணங்களுடன கூடுகின்ற வினபமுததி யீது பெற்றான. (கஎஅ)

என்றிறைவன கூறுதலுந தண்டதரன் மீண்டொப்பா னிரக்கமினறிக, கொனறினமான றசையருநதி மதுககுடிதது மனைவியர்தங் குழறகுச சூட்ட, மனறனமலா கொய்திடுவான வந்ததனறி யனபுகொடு வநதா னலல, னுனறனரு ளிதுவெனினமற றூனைப்பதெவனெனப்பரம னுவனைநோககி. (கஎகூ)

எணடருமெட் டுணையுளத்தன் பிலரேனு முளரேனு மிநநாளெமமைக, கண்டவாநோற் றவாபூசை பண்ணினாநற கதியடைவா காலநீநந், தொண்டர்தமைக் கொடும்பாசந் தனில்வீக்கித் துட்டவருத்தோன்றக் காட்டித், தண்டமிழைக குதறவிருண றூதருககு மிநதவழி சாற்றுகென்றான. (கஅ0)

செறிந்தவுயிா கவருதற்குச் சேணெறிபோய் மறந்தெனது சினவேறறூதர், நெறிந்தபுரி சடைப்பரம நினனடியா ரென்பவரா நினைவிறறோர, தறிநதறியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயன்மற் றடையாளமறைதி யெனன, மறிந்ததிரைக் கடல்விடமுண் டருடிருவாய் மலர்ந்திறைவன் வகுத்துச் சொல்வான். (கஅக)

சிரங்களங் காதிரண்டுதடந் திண்டிறற்றோ டாழ்ந்தவிரு செங்கைவாய்ந்த, வுரந்தனிற்கண் டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரநவில்வோருற்று வேண்டும், வரங்கடரு கரடகட மாமுகனைப் பூமுகங்கொள வடிவேற்றனை, கரங்கொள்விறற் சண்முகனைத் தசமுகனோ டாக்கர்தமைக் காய்ந்த மாலை. (கஅஉ)

பரைசிவரு பமதாகுஞ சிவலிஙகந் தனைப்பூசை பண்ணு வோர்நல்
விளாகமழு நநதவனம வைததிடுவோர் கற்புடைய மினனூர் மிகக
வுளாபெறுவெண டிருநீறு பூசிடுவோா சிவாலயஙகளுஞுறறுகினறோா
திரைபெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோா

நினமலமா மஞ்செழுததை யுளததழுததிச செபிததிடுவோா நிக
ரின் மாக, நனமதிநீ ராடிடுவோா பஞ்சபா தகநதவிாநதோா நாளக
டோறுந, தினமதியி லாததுற வநதணருக் காடையன்னஞு சொன
னமீவோா, மனமதியாற குளஙகூவல கலலுவிப்போா நிழலசாலை வ
ழியில வைப்போா (௧௮௬)

காசியிரா மேசசுரமபொற கனகசபை யாரூர்கா ளததி காஞ்சி
மாசிலகழுக குனறமுது குனறமொறறி யூாமருதூா மதுரை யையா
றுசினமறைக காடுவெணகா டானைககா மாயூர மருணை புள்ளூா
தேசுதருஞ சிரபுரநற றிருப்புகலூா முதறறலஙகள்செகததிலுணடால்

அததலஙக டமையடைநது புனிதநீாப் படிநதாடி யமல மாகிச
சிததமகிழந தியாமுறையுஞ சிவலிஙகந தெரிசனஙகள செயதோாயா
ரு,முததாசிவ நிசிவிரத நோறறவர்மற்றிவரெவாககுமுதற்பேராகு
மிததகைய ருனறூதாக கெளியரலா தணடமிவாக கிலலையெனறுன.

கருதியசொற கேட்டுளததி னசசமுடன் வீழ்ந்திறைஞசிக கால
னையை, தருதிவிடை யெனப்பெறறு வைததிடுமுத திளாதாஙகித தன
னூரெயதி,வருதிரெனத தூதர்தமை யழைததானசொனமாறறமெல
லாம வகுததுக கூறி, யொருதிகிரி தனையுருட்டித தென்புலஙகாத
தினிதிருநதா னுவப்பினேடும். (௧௮௭)

இசசிவராத திரிவிரத சரிதைதனைக கேட்டோர்மற் றினபாயக
கறறோா, சசசையடுங கொங்கைமஙகை பஙகனுறை கயிலையெயதிக
களிப்ப ரென்றே, யுச்சிதமாயசசூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுறறு
முருகிவாயான, மெசசிமகிழந் திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளமபினனே. (௧௮௮)

சுகுமாரசசருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச் சருக்கம்,

இன்னு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமையொன் றிசைப்பேன்
மின்னு வார்சடைத் துறவிகா ளுமக்கென வியைவாற
றுன்னு ஞானமறைப் பொருடெரி வியாதனைத் தொழுது
பின்னு மாதவச் சூதமா முனிவரன் பேசும (௧)

களங்க மாய்க்குறு முயலுறு கதிர்மதி தவழ
விளங்கு மிஞ்சிசூழ்ந் தளகைமா நகரினை வென்ற
வளங்கொள் சாகர புரத்தயல், வளாவனா வனத்தி
னுளங்கொ ளோகையோ டுறைபவ னரேலுடை யுடையோன. (௨)

வெண்ணி ணத்தடி முடைகமழ் வெடிகுரல வாயா
னெண்ணில வேட்டுவக் கிளைஞரோ டினபமுற றென்று
நண்ணி வாழ்பவன் காதினி னுலகால வாயின
றண்ணி லாமருப் பரிந்தது குழையெனத் தரிப்போன. (௩)

தேனு நீடணில வாறகுரற செந்தினை மாவுங
கானி னியலுங கபித்தநற கனிகளுங கங்குன
மானு மேனமான மரைமுயன் முதலிய மாவி
னூனு மைவனத் துணடியு முணடிகொண டுவப்போன. (௪)

பொங்கு வெஞ்சினத் தழல்விழிப் பொறிப்புலி போலவான
சங்கு லஞ்சனக் கிரிமுழக் கொடுமழை காலு
மங்கு லோருருக் கொணடுவந் தாலென வடிவந
தங்கு மங்குல னென்றுள னொருதனிச் சவரன. (௫)

பொன்றி கழ்ந்திடு மவ்வனக் கருகொரு புனத்திற
குன்றி யினவடக் குடமுலைக் குழைக்கலை யுடுக்கு
மின்றி ருந்திடைக் கொடிச்சியோர் கொடிச்சியை வேட்டாங்
கன்றி லுஞ்சிறைச் சேவலு மாமென வணைந்தான. (௬)

கொடிய கோளரிப் பிணவுவெங் குருளையீ னறென்னப்
பிடிந டைக்குறப் பேதையங் கிருமகப் பெற்றாள்
கடிய புல்லுகிர்ச் சுட்டியோ டொமணிக் கவடி
வடிவு சோதரு புகல்வருக் கணிந்துள மகிழ்வான். (௭)

உவாயிந நீரமையிற் களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
வாயி னீணமரத் துரிதிடும் வற்கலை வாங்கி,

யனையி னீர்த்துமான ரேற்செருப் படிகளிற ரெட்டு
விளையி னீடிருட் குஞ்சிமென கயிறறினல விசிதது. (அ)

தூரக்கும் வெஞ்சரத தூணிதன் வெரிநிடைத தூக்கித
தரகின ரேழுறைச சுரிகைசோத தஞ்சன சயிலத
தூரகரு தோளில்வார விற்றரித துயாசுவா வினஙகொண
டிரகக மசசமொன் றிலலவன வேட்டமே லெழுநதான. (கூ)

இலவு தேக்ககி லிரதஇவே லெட்டிபுன ஞககங
குலவு கூவிளங கொன்றைபூங குரவசோ கிரப்
பலவு பாடலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந் தாதுபொன னிறததநீள வேஙகை. (க0)

விரித டஞ்சினைச் சநதனம் பொரியனை வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப் பிலம்பிசு மாநதமுட் பிடவங
கரிய காதிரங கழையிருண மதுமலர்க கடம்பம
வரிகொ ளாரபதஞ செறிதரு மராமரம வகுளம். (கக)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரஙகளானெருஙகி
யிரவ லாறபக லிலலையாங கிலஙகுமா யிரஞ்செங
கரவ ரோதயன் கதிரொளி புகுநதிடாக் கறஙகு
மரவ மாருதம் புகுநதிடா வனததிலங கடைநதான. (க௨)

புட்ட ருககுலந தொறும்பயில் பொஙகிருட் புனததிற
கட்ட ழறபொறிக் கூருகிாக கவிழ்தலை யுளிய
மட்ட றசித லெடுததுயா பாழிவன மீகந
தொட்ட கழ்நததிற் சோறுக ளருநதுமங கொருபால. (கரு)

துறும யிரசசெறி மடிசெவித் துடிகருநற செநநாய
தெறுசி னததுடன ஞலிமுகஞ் செலகதி யினிறசென்
றுறுசெ விததுணை நிமிரததுகள் குமிழிநே ரொணகட்
குறுமு யறசிறு குருளையைத துரநதிடு மொருபால. (கச)

வளைந்த வாலுளை மடஙகல்கைம மாவின்மத் தகததைப்
பிளநது கோடுகள் பிடுஙகியே கறிததிடத தெறிதது
விளஙகு நிததிலஞ் சோரியிற் றுவண்டதால விரிமா
துளஞ செழுஙகனி விளைவிந்த துளஙகுமங கொருபால. (கரு)

இடிமு கிறகுரற் றழைசெவித துணைமருப் பேய்நத
கடிசி னப்புழைக் கரககட கவுட்பெருங களிறு

துடிய டிக்கய முனிகளபின றொடர்நதிடத துனனும
பிடிந திபபுனல படிநதுடன பிளிறுமங கொருபால. (௧௬)

முழைக்கட் டெஞசிடு கொடுவரிப புலியின முழஙகி
யுழைத்த பேரொலி கேட்டுவல் லுளிமரை வரையா
டிழைதத காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிரலை
யுழைகளு லம்பயந தொதுஙகியே யொடுஙகுமங் கொருபால். (௧௭)

நீடு வேற்கரக் குமரவே ளெடியமா குலஙக
ளூடு வைததபல லாயிரஞ சுடாவிளக கொப்பப்
பாடு சோபடம விரிததுயிாப் பெறிநதுநற படிநின
றூடு நாகநன மணிகிடந தவிருமங கொருபால. (௧௮)

வேறு.

இததிற நிகழும வனததிலவ வேடனிருஞ்சிறைப் புட்குலம் படுககுங, குததிரக கணணி பறபல வூனறிக குலவுமா வினஙகொலை புரிவான, புததியி னியறறு மியநதிரப் பொறிகள புடவியிற புதைததுய ரடவிப், பததிர மரததி னடிகளிற றொடுததும பலவலை வளைவுறப் பூட்டி. (௧௯)

மடிசெவி வளைவான் ஞாளிக ளேவிவாளிக டேநதுபின் குறிய தடிகளி னெறிநது கறறிர ளிருததுந தட்டைகள சுறறியே வீசிச், செடிவனா வனததில விலங்குகள கலஙகச செயதவன றூரததலும் வலையி, னடிகளிறபிணிககப் புதைததிடும பொறியி லகப்படாதகன றவஙகளைததும். (௨௦)

புனபுல வருந்துந தநதவாய் திறநது பொதும்பரிற புகுநது மா வினஙகண், மெனசிறைப் பறவைக குலமெலா மருள விளித் தவை போலஙின றழைககுந, துனபுட னுழையின கவையடி மிதிதத சுவடுகண டநநெறி தொடரு, மெனசெய கேனினியென றஙகைகள் வஙகிலிடுமபுகு முடுமபு நேடறகே. (௨௧)

வாசிலை வணககி விடுததிடும் வயிர வாளியான் ஞாளியால் வயங்குங, கோரவெங குநதப் படையினற் றிரணட கொடுஙகடுங கதையினற குணிலா, லோபெரும பெருஙகண வலையினற புதைதத வியநதிரப் பொறியின லெதிரநதங், கோாவிலங கோர்புட் கொன்றிடக கிடையா துள்ளுறு கவலையுற் றுடைநதான. (௨௨)

இன்னணம் வேட்டத துலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழைதத கட்டெழுந்து, துனனருமுதாத தழல்சுடமெலிந்து சோகமோடி

ருந்தபின் பரமன், பன்னருமிரவீ தென்றறிந் தவனபோற் பதங்க ளோர் பதங்கொடேர் கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலங் கொள வான பசசிம திசையதின் மறைந்தான். (உ௩)

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமோ ராழிக் கொடிஞ்சியந் தேரொடு குடபால், வெய்யவன கறைக் கதிர்க்கரஞ் சுருக்கி விரிதிரைப் புணரிவீழ்ந் திடலுஞ், செயயகோ லோசசி யுலகினி தளிக்குந் திறனமிகு மரசாபோ யொதுங்க, வையமா ளுதற்குக் குறுநில வேந்து வந்தபோல வந்ததான மாலை. (உ௪)

ஓருருட் டேரோன் குடதிசைக் கடலிலொளித்துறக் குளித்த தறபின்னரா, வாருறு வரிவிற றடக்கையங் குலனறன வடிவுநன கற்றிவெந் தீமை, கூருறு மவனறன செயகைகுத திரங்கள் குடிகொளு முளமும்போற் கருகிப், பேருலகனைத்தும விழுங்கிமா திரம விண் புதைத்தது காரிருட் பிழம்பே. (உ௫)

குனிசிலைச் சவரர் குலத்தினி லுதித்துக் கொடுங்கொலை புரிந்த வங் குலனுந், தனியிருந் தாணடு மீணடியா மெயதச சரிதெரி யாதி வண்டரிக்கி, லினிய வூணின்றி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும பசிப்ப ரெனறிரங்கித, துனியுற லொழிந்து தெளிந்துளந் தேறிச சொலலருஞ் சூட்சியொன றுணாந்தான. (உ௬)

பாவியேன வாளா வெறுங்கையோ டெயதிற் பயனிலை பனியிருட் பொழுதில, வாவிக டுருவிக் குளிர்புனல பருக வருமிரு கங்களுக கயிலம, பேவியே வதைத்துத தடிகொடு போத லியலபென மதித்துடனெழுந்து, தூவியஞ் சிறைப்புட் குலமபயின றடமோர் சூழியின கரைகணுற றனனே. (உ௭)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம மும்மதக் கரடமால் யானை, குறுகு மெனறஞ்சிப் பாழிநீசச் சூழ்க் கோடடுறு கூவிளங் கோட்டி, லுறுவ னெனறேறிச் சுரிகையான மறைக்கு முலவைக ளரிந்தரிந் தொதுக்கி, மறுகிய மனத்தா னேனமான மனைகள் வருமென வரவுபார்த திருந்தான. (உ௮)

வடிசெயது வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமனமந் திரததாற, படியின முறபகலோர் முனிவரன பூசை பண்ணிய தெண்ணியபடியே, கடியவெந் தொழிற்செய் கிராதனுங் காணன கவடுவிட டெருமா லூரத், தடியினுக கருகிற புராதன விலிங்க மமர்ந்ததினிதிருந்ததொன றனறே. (உ௯)

அன்றர னிரவென றறிந்திலன ரொருசெகுயம்பிடை சடுசுருமெ ன்றறிந்து, தனறடங் கையா லெறிந்தபைந் தழையுந், தனியிருந் தி டிறறுயில வருமே, யெனறது விலககி யிருடபொழு தகறறற கெண ணினன கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ் வி லிஙக வியனமுடி மீதுவீழந் ததுவே. (௩0)

குறுந்துளித திவலைப் பனிநனி மூழ்கிக கொடும்பசிக் கருந்திடா தொழிந்தூ, ஞுறுந்துயி லுறந்து, புராரிசந் நிதியிலூறினமா லூரவெ ணடழையாற, றெறுந்தழ ஞுதறகட் சிவநிசியதனிற, சிவாரச்சனை புரிந்துவெந் தீமை, யறுந்தவ முடையோ ரொததனன வேடன கொ டிச்சிதன றிறமினி யறைவாம. (௩௧)

வேறு

உனன ருமபெருங காட்டினில வேட்டமே லுறறுன
வன்ன வாசிலை வலவனென னுயிரதது‌ணை மகிழ்ந
னினன மெயதில னனகொலோ வெனமனத தெண்ணி
யனன மெனனடைக குறததிகண டியினறிடா தரறறும. (௩௨)

தஞ்ச மொனறிலன றமியனுச சென றனன் றகைசா
லஞச னககிரி யாமென வுருதெதிர டாநது
மஞசெ னப்பொழி மதசதுப பதததுணை மருப்புக
குஞச ரககுலங் கொனறதோ வெனறுளங குலையும (௩௩)

கரிய நீணமயிரக கூருகிரக கவிழதலைக கரடி
சரியில யநதுயிர கவாநததோ வெனனமெய தளரு
முரிய வெஞசினக கொடுவரி கறுதெதாறுத துடலைப
பெரிய வாயினிற பெயதது கொலலெனப் பிதறறும (௩௪)

அளையு றமபணி விடஙகலுழ்ந துமிழ்ந்திடு மகலவாய்த
துளையெ யிறறினே றுணடது வோவெனச சோருங
கிளையு டனறிரி கரிவழிப பகையதாங கிளாவா
லுளம டஙகலா லுயிருலந தனனகொலென றுனனும (௩௫)

நாட்ட மனனநின புகலவாவெம பசியினு னலிநது
கோட்ட முறறனா கொழுந்தகை கோறகொளீஇ வெதுப்பி
யூட்ட வநதிலை யுனறனக குரிமையா மெனது
வாட்ட நோககிலை யெனகொலசெய் தாயென மயஙகும. (௩௬)

என்றி ருந்தருந் துயருழந் திடைககொடிககொடிச்சி
குன்றி யினவடங் கிடநதொளிர கொஙகைகள் குளிப்ப

வென்றி யஙகதிர் வேலவிழி நீருகுத திடுமைபை
யனறி யொறைறில ளயாநதன ளிருநதிடு மமையம (௩௭)

பரவி யந்தணர் வநதனை புரிநதுமுன பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொறகதிாக கரஙகளால் விரிததுப்
புரவி யேழ்நுகம் பூட்டிய பொற்றடந தேரூ
ரிரவி யுஙகுண புலததுய ரிரவியி லெழுநதான. (௩௮)

புலவு வாய்கம ழங்குலன றினநதொறும புரிநத
வலகில பாவவல விருள்களைத துரநதகற றுதலா
னிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ னிசியு
முலகி னீடிருட் கடிபகற கதிருமொத துளதால. (௩௯)

மேவி ளஙகதிா விரிநதிட விடிநததன பினனா
வாவி ளஞசிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி ழநதகன ருவரென றஙகுல னினைநது
கூவி ளம்பனை நின்றிழிந தனனவழிக கொணடான (௪௦)

ஈறி லாத்துயருற்றிடு மெயிறறிதன் னிதயந
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செப்பத
தூறி லானவரல் கணடெதிாந தோகையிறறழுவி
மாறி லாதுயா புற்குடின மேவினா வநதார். (௪௧)

வநது செந்தினை மாவுடன் வமபமர் வரைததேன்
முந்து புற்பத மேவுநீ வாரவெண் சூா
னநது நறறசை நறவுக ளொடொறு நாடித
தநது மற்றவ ளோடுபென் ஞளவண் சாாநதான். (௪௨)

முருந்தி யறறரும் பற்கழன் றிடநரை முதிர்ந்திட்
டருநது தற்கரி தாயுடல் பலஙகெடு மநநாட்
பெருநதி லரககடற கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிகக
வருநதி மறறவண சடநதுறந திறநதனன மனனே. (௪௩)

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைததீ
யாலநிகர் தூதுவாக ளவவயி னடைநதாா. (௪௪)

பற்றினர் புயத்துணைகள பாசமத ளுலே
சுற்றின ரடித்தனா துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடறசவி குறைததவச மேனமே
லுறறிட வுதைததுவழி யொல்லைபட ரொல்லை. (சுரு)

மங்கையொரு பங்கனமழு மானமறி மனைப்பூரு
செங்கையி லிருத்திறை சிலாதரன் மகற்கூயச
சஙகைபெறு மஙகுலனெனுஞ்சவ ரனைத்தம
மஙகைகொள் கயிற்றினிடை யாத்தியம தூதா (சுசு)

சென்றனர் விலககியொளிா செம்பொனணி தேர்மே
லினறவனை யேற்றியொ ரிமைப்பி னிவணெயதக
குன்றன புயததுவலி குனறமரு வாணா
வென்றகண நாதரை விடுத்திடுதி யென்றான். (சுஎ)

நாதன்விடை கொணடுகண நாதரை யழைத்தே
யேதமறு மஙகுலனை யினறுகொடு போகுக
[illegible] காதமை வெனறுவினை விறசுடா விமான
[illegible] இனி விருததியிவண் மேவவிடு கெனறுன (சுஅ)

நநதிமொழி கொணடுகண நாதாகள் விரைநது
வநதியம தூதரை வருத்திவலி செயதே
முந்தியவன மொயம்புகள முரிககவிசி பாசஞ
சிநதிமணி மொயதஒளிகொ டேரின்மிசை வைததார. (சுகூ)

யாவர்பணி கொண்டிவ ணெதிர்ந்து புரிநதீா
போவதிவ னெஙஙனமொா புண்ணிய மிலாதான
மேவவுவ னுமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காய்நதெதிர் கதிததார. (௬௦)

உங்கடலை வனறன துரததிடை யுதைததோ
னெஙகடலை வன்பணியி தென்றுமுச லததாற
செஙகடலை சோகுருதி சிநதவெம தூதர்
தஙகடலை மோதினா தரிததில ரகனறா. (௬௧)

வென்றிதருவானவர் விளைததருவி னறபூப்
பொன்றிகழ் செழுந்துணர் பொழிந்தனாகள் வாழததா
வன்றியர மஙகையர்க ளங்கிரு மருஙகு
நின்றிணைகொள வெணகவரி நேசமொடு வீச. (௬௨)

விண்டல முதிக்குமதி வெண்குடை நிழற்றப்
பண்டரு மிசைப்பனுவல கந்தருவா பாடக
கொண்டலிடி யொத்ததிரா குரற்குட முழாந்ற
ெண்டகம தோடமர துந்துபி முழங்க. (நிரு)

போயமலன முனபுக விடுத்தபொழு தெம்பா
லேயகண மாயிவ ணிருந்திடுதி யென்றே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுறற
நாயக னுரைத்துவர நலகின னயநதே. (நிசு)

செஙகணெயி னன்கயிலை சோகணம தாகி
யஙகணமா வுறறபி னருந்துயாகொ டேரா
திஙகணமுடி யானடியா செயததிற மெல்லாம
வெஙகணமற விகக்குமுன விளமபவினா வுறறா (நிரு)

பாசமெறி தாரைதொடா பாறுபடி சூலம்
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுகதை நனறு
ராசமுட னஙகுசம தஙகையிரு நானகிற
றேசுற வுரததினிடை செநதொடை விளஙக. (நிசு)

எற்றிய கடறறிரா யிருததிய தெனககார்
முற்றிநெளி வுற்றபுரு வததுணை முரிப்பும்
பெறறிடி யெனககுரல பிறஙகுபில வாயும
பறறிய தழறகுஙகா பஙகியும விளஙக (நிஎ)

வாதகப பிததமுத லானபிணி மறறு
மேதமிகு சொற்பணி யியற்றியய னிற்பப்
பாதகா வெருககொடு பதைததிட வருததுந
தூதரிரு பககமுறை சுறறினாகள் சூழ. (நிஅ)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைநதெயி றிலஙக
நீலவரை போனிதி நெடுநதவி சிருககுந
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்நதே. (நிகூ)

மூடனை யறததிற முயன்றறித லில்லா
வேடனை வடததினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருககுமிது பண்ணிவள ரொறறைக
கோடனை யளிததவர் கணஙகள் கொடு போனா. (சூ0)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித ழதுக்கித
தென்றிசை நகாக்கிறை திரண்டெழ வளர்ந்த
குன்றின்மிசை பெற்றிடு புயத்துணை குலுங்க
நன்றிது வெனத்தனி நகைத்துட னெழுந்தே. (௯௧)

சஞ்சரிக மொய்த்துமுரா றாகளவை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கரொடு வீரர்பலர் சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன் வாழ்கயிலை வந்தான். (௯௨)

வேறு.

அரியமா தவத்தோ ருள்ளமொத் துயர்ந்தோ ரனுவினுங் களங்கமொன் றின்றிக், கரியமா முகில்கள் படிதட ஞ் சாரற் கயிலையிற் கனகமா மணியார், லூரியநா னமுகத்து விதிவிதிக் கரிய வொளிதிகழ் கதிர்களா யிரமும், விரியுமா தவரோர் கோடிவந் துதித்து விளங்கல் போற்றுளங்குமண் டபத்தின் (௯௩)

ஐம்படை தரித்த தண்ணறுந் துளபத் தண்ணலு மணமுந்நறப ட்டத்த,வம்படை கமலத் தவிசுறை யயனும் வரைச்சிறை யறுத்திடும வச்சிரம், பம்படை யெனக்கொள் பாகசா தனனும் பணிந்திரண் டருகரு மொற்றைக், கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங் குடவயிற் றைங்கரக் கோவும். (௯௪)

வார்பெறு கலச முலைக்குறக் கொடியை மணந்தருண் மகிழ்நன்றற கடப்பந், தார்பெறு புயத்தோன் றூயகன் சினக்கே சரிமுகன் றகுவர்கட் கிறையாஞ், சூர்பெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன் றுகைமே லேர்ந்தருள்வோன், கூர்பெறு முட்டாட் செந்நிறக் குடுமிக் கோழிசேர் கொடிக்கரக் குகனும். (௯௫)

உலகமுற் றெருங்கு காலையி லெழுந்த வூழிவெந் தீயென வுருத்துத், திலகமுற் றிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோள் சேர்ந்திடு ஞகிறுவிதி விதியிற், கலகமுற் றிகலிப் புரிமக மனைக்கார்ற் கணத்தினிற் சிதைத்தவன் பிறைபோ, லிலகவிட் டெறிக்குங் கதிரொயிற் றலகையேறிடும் வீரபத் திரனும். (௯௬)

புடத்திடு பசும்பொற் குழைகிழித் திடுங்கட் பூரணை புட்கலைதரள், வடக்குட முலைக ளழுந்துமு துழக்கு மார்பினன் மாலென முழங்கி, முடக்கிய தடக்கை நீட்டிமூச் சொடுக்கி முரிதிரைக் கட

லெலா முகந்துள், ளடக்கியே யுமிழ்வெள் ளாளேமே லேறு மரிகர குமரனு னவனும (சுஎ)

வளளொளைக குரைகருங கரியகா யூரும் வடுசனு மாருதத தேவு, மள்ளலஞ சேறறுக கருஙகடற கிறையு மககினிக கடவுளு மளகைக, கௌளருந தலைமை பூணடபிங கலனு மிருஞ்சிறைச சுரும்புபாட் டயாமது, களளருந திங்நதா நிருதியுஞ சுருதி கருதுமீ சானனென் பவனும். (சுஅ)

மேவரு விரிவெண் டிரைககட லேழும் விலஙகலின் குலஙகளோ ரேழும, பூவருங கஙகை முதனதி யேழும பொறபுறு கறபக நிழலவாழ, தேவரு முயாகந தருவரு ிதத சிததரு முததரா முனிவா, யாவருஞ செஙகை குவிததர கரவென றிருமருங கினுநதிரண டேதத.

பாரதன மேலா மணடகோ ளகைபொற பருப்பதந திருப்பவும் வல்ல, சாரதக குழூவுங குழிவிழிப் பேழவாயத தளாநடைப் பேயகளுஞ சார, நாரதன மகதி யாழநரம புளர நநதிகைப் பிரமபெடுத துலவக, காரதன வடிவு பெறுநறுங கூநத லரமபையர் கவரிகா லசைப்ப. (எ0)

கொலைபயி னயனத தஞ்சன மறுவுங் குளிர்மொழி யமிழ்தமுங குலவு, மலைமகள வதன முழுமதிககுடைநது வாளெயிற றரவினுககிடைநது, கலைவள ராம லுடலகுறைந தொதுஙகிக கடுகைமா லூர மாா கபிதத, நிலைபெற சடைககாட் டலைநதிக கயலவெண ணிலவு கான் றிளமதி கிடப்ப (எக)

கறஙகிடுங் திரைநீர்க் கஙகையஞ் சடையிற் கட்செவிக கடும்பணி சீற, வுறஙகிட றவிாந்து கரநக நுதியா லுரிததுமுன மருஙகுற வுதத, மறஙகிளர் தழறகட் கொடுவரிப புலிததோ லுடையலுங கிடந் தொறு மருணமா, னிறங்கிட வெருவிக குதிதெழுந தற்ற நோககியங கிடககரந திருப்ப. (எஉ)

கோல்வரை நிகர்கரும் வரிநெடுந் தடஙகட் குவிதனத் திரதிதோ டோயநத, சேல்வரை துவசச் சிததச னெரியத் திறந்தகண் டிருநுதற்றிகழக், கால்வரை யளிததற் கரிதென விரிந்த கடுநகர் களனுமவி துரும, மால்வரை யருவி யெனமுப் புரிநூல் வயங்குமார் பழுமிக விளங்க. (எங)

தூயசெந் தமிழ்ச்சுந் தான் றனக் காகத் தூதுபோய்ப் பரவைபா ணடந்து,மேயவன் றிறல்சே ரந்தக னுக விலங்கன்முன் கலங்கிடவு

தைத்துச், சேயசெங கமல மென்சசிறந தனபா சிந்தையம் போருக மலரக, காயகதிா விரிக்குஞ செழுமணிச செமபொற கனகழற ருளிணை கவின. (எச)

சுமமையாா கலிகூ ழுலகினிற புகலி தோனறிய கவுணியச்சேய்க்குக், கொம்மைவாா முலையா ரமுதுமுத் தமிழுங குழைததுமுனகுடிததிடப் பருககு, மம்மையோா பாக மாகமற றெவாககு மருளகுளித திருமவிழி பரப்பி, வெம்மையாா மடஙக லாசனத தெமையாள விமலனங கினிதுவீற றிருநதான. (எரு)

முநதைநாட் களினித தனமையி னிகழநத முழுவது நினைநது நீண முடிககிட், சிநதைமா விநத நிகாததகோ புரஞசோ கீழ்ததிசை வாயிலபோய் நநதி, யெநதையே வலிஞ லடுநதிறற கால னிருகா மிருசா ணாநதன, சிநதைகம பிததயோ டெமபிரா னிருககுந திருசசபை யூடுபோயத துதிப்பான. (எசு)

பொஙகர விதழிப் புதுமலா புனைநத புரிசடைப் புனிதவம புய தநோன, கஙகா கஙகா தரகர வளையுங காயசினத தரககுமுன னுரிதத,துங்கர வியனன மதியமுக கணனுஞ் சுரநனை விடைவனா ரூவச, சஙகர வமல திகமபர வுமபா தலைவநின் றுணமலா போறறி. (எஎ)

மனறனமைக கூழை மலைமகட் புணர வருததுதி யெனறசொன மறும, லனறம ரருககாச சென்றுடற றுவனென றஙகணை யைஙகணைகிழவன,பொனறமத தககட் புலககனல கொளுததிப புனனகை புரிநதுமுப் புரமுங, குனறவிற் கனகக குனறவிற குனிதத குழகநின குரைகழல போறறி. (எஅ)

ஒருமலை யெடுதத விருந்திற லரக்க னுரனுடைந் துட்கமுன் னூன்றிப், பொருமலைச சலதி கடைந்திடு மநநாட புததமுததது டூறிதது, வருமலைப் பழித்த குழறறிரு மஞளன் மலாவிழிப் போதணிந தடியாா, கருமலை வகறறி யின்பவீ டளிக்குங கலைகழற றுணமலர் போறறி. (எகூ)

வேறு.

எனப்பல துதிகள் கூறி யீசனை யிறைஞ்சி யேத்தி
மனப்படு மசச நீஙகி வாயபுதைத தொதுங்கி நினறங்
கனப்பதி பாகன றன்னை யவனிமுற படைக்கச் செய்தாய்
கனப்படு முலகங காககக கண்ணனைக் கற்பிததாயே. (அ0)

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடமால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவா பொனனு டளிததிடற் கருளிச செயதாய்
தணணெனுங கதிாகள் வீசுஞ் சநதிரா திததா தம்மை
விணணினி லுலவி வையம விளககுவீ ரெனவிடுததாய. (அ௧)

ஏரபெறு மளகை தனனை யிருநிதிக குபேரற் கீநதாய்
பாரமுத லெஙகும்வீசப் பவனனைப் பணிததாய் மறறை
வாாதருஞ சலதியாள வருணனை வைததாய் தனமச
சீாகெடு மவாககுத தண்டஞ செயவதற கமைததா யென்னை. (அ௨)

திரிபுவனதது நீதான செய்தகற பனைகளெல்லாஞ்
சரிவர நடநத தினறுந தமியனேன பிழைததிலலை
புரிசடைப் பரமவெனறு புரிநெடுமெ பாசததோடு
முரிசெயற் கரிய தணட முதலமுத திரைமுன் வைததது. (அ௩)

ஆககுவா னழிகக வெணணி லாரது காகக வல்லா
ஙககுவா யிதனை மறறோா பணிசெய நிறுதது கென்று
தூககுநீ டுலககோ லனனுன சொற்றது கேட்டு நெஞசிற்
றாககுமா றின்று வநத தாழவெனகொல சாறறுகெனறான. (அ௪)

கண்ணிக ளூன்றிக கையிற காாமுகங குனிததம் பேவி
மணணினமா வினஙகள கொனறும வாயததபுட் குலங்கண் மாய்ததும
வெணணிணத தடிக டினறு வீககிய சடததா னனறோன
றுணணிகழ் விலலா வேடனுனபதத துறைத லுறறான. (அ௫)

பரிமகம் புரிகின றாரோ பகாதரு மாக மாதத
துரியநீா படிகின றாரோ வுயாசிவ லிஙக பூசை
புரிதா நினைகின றாரோ புணணியத தலததி லுன்னைத
தெரிசனஞ செய்கின றாரோ சிவநிசி நோற்கின றாரோ. (அ௬)

எததவம் புரிநதா னிஙங் னெயதுதற கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிநது நீதி திறம்பிடி லறஙக டேயு
முததரும் பவஙகள் செயயு மூாககருஞ சரியா யெண்ணிற்
றததலைக கடனீர் சூழ்நத தாரணி கவிழு மன்றே. (அஎ)

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனு லின்றிங
குன்னுடைக் கணஙகள் செயத துணாததிடக கேட்டி யோட்டி
மினனுடைப் படையாற் றணடால் வெட்டியும்புடைததுஞ்செனனி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னோ. (அஅ)

தாவரும் பவங்கள் செயவார் தாஞ்சிவ லோக மேவில்
யாவரைத தண்டஞ் செயவ தெனறெதி ரியமன கூறத
தேவரு முனிவா தாமுஞ சிநதையிற றியானஞ செயயு
மூவருந தானுய நினற மூாததியு மொழிவ தானுன். (அகூ)

விறபயில வேடன் முனனுள வேட்டமே லெழுநது நநத
மறபடு காலையுண்டி யனநதலற றருகிற சாாநது
பொறபமா விலவஞ சாதிப் பூசனை புரித லாலே
சொற்பயில பாவ வேலை சுவறிடத தூர்ததிட் டானே. (கூ௦)

இததிற மறியாய நீயு மெழுதருங கணககில வலல
சிததிர குததன் றானுந் தெரிநதில னென்று திங்கட்
சநதிரன் றனனைககாயநத சஙகர னுரைப்பத தீடும
பததிரமெடுததுப் பாாததுக கணககனும் பரிநது போற்றி. (கூக)

சிவநிசி யெனப தோரான் றினபதற் கூணகிட் டாம
லுவவசி யாகி நினறு னுவாப்புலி யெணகு சிஙக
மவமெனைச செயயு மாலென றஞ்சியவ விலவத தேறித
தவாவிடுங கணைக ளேவிற றடைசெயு மிடையி லெனறே. (கூ௨)

கூாதருஞ் சுரிகை யாலச குழைகளைக கொயது வீழ்ததா
னீாதரு கண்க டனனி னிததினை வநதா விநதப்
பார்தனில் வீழ்வே னென்று பயந்ததிற பனனம் பண்ணி
யோதரு மனைமான பனறி யின்றிவண் வருமென றெண்ணி. (கூ௩)

சுசிகர மில்லா வேடன் றுயிறுறந் திருநதா னீச
னிசியென நினைநது தொனனூ னீதியிற செயத தன்றென்
றுசிதமாயக கணகக னோத வொணடழற சுடலை தனனிற்
பசிதமே பூசு மேனிப் பரமனும் பகரும பினனும. (கூ௪)

அதையுனக் கறைவங கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக கணததிற் சேர்ந்தான் சிததிரன முததி நலகும்
விதைநிகர் கங்கு றனனில் விதித்தநூல் வழிவ ழாம
விதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ னுவ னனறே. (கூ௫)

செவ்விர வனைய கூந்தற் சிவைமுத னோற்றல் செய்யு
மிவவிர தத்தின் மேன்மை யாவரோ கணிகக வலலாா
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென கவலை நீககி
மைவிர வியகாா மேனி மறலிநின் றாத ரோடும். (கூகூ)

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிகொள்வா யென்ன ஞான
வித்தகன் கருணை யோடு விடைகொடுத் தருள வேண்டி
முத்தலைப் படைகொள் காலன் முதல்வனை முறையிற் றாழ்ந்து
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தென்புலத் தெய்தி னானே. (௯௭)

வேறு.

வெங்கொ டுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளிவெற்பிலொ
ரு புள்ளிமான, செங்கை கொண்டருளு மண்ணல் கணனரு டினாந
தொ றும்பெறு கணங்களுக, கங்க ணற்றலைமை பெற்றி ருந்தபினு
ரைந்து பைந்தரு வளர்ந்தருந, துங்க முற்றகன கந்தி கழந்திலகு சரா
கள வாழுலக மேவினன். (௯௮)

ஆட கப்பொனுல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற்
காட கத்தினுறை வேடனுற்றலாகொள கற்ப கத்தினிழ லூற்றடிப்
பாட கத்தொலி பரப்ப ரம்பையாகள பலரு நின்றருகு பணிசெய
மாட கத்திவவின யாழின விஞ்சையாகள வந்துபாடநனிவைகினன்.

அளவி லாததின மங்கி ருந்துபுக ழளகை மாநகரின் வளமெலாந்
தளாவி லாதவ ணருந்தி முந்திமிகு சாடியிற் றயிர் நெய தேடியே
களவி னலிடையா பாடியிற் றிருடு கண்ணன வண்ணமுறு கன்றினை
விளவின மீதெறி முகுந்த னங்கண் விந்தன வாழுலக மேவினன்.

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகிடுவை குண்டமீ, தண்டர ண்டினாசெய்தொண்டுகொண்டதனி
லான போகமவை யாவுமுண, டெண்ட விரந்ததின மங்கி ருந்துபி
னிருந்த வததினா பொருந்திடு, முண்டகந்தனி லிருந்தி டுசதுா
முகன் றிருப்பதவி முன னினன். (௧௦௧)

ஓதி மகொடி யுயாத்த நானமுக னுவந்த லோகமதி லூற்றதிற்
கோதி றுபபுரவு துயதத பினபுநகை கொணடு முபபுர மெரிததிடு
மாதி நறகயிலை யுறறு ளததினி லரும்பெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன மருது தநதருள வினப முறறினி திருநதனன். ()

கைத வததினுயர் வேட னீடு சிவ கஙகு லென்பதுண ராமலே
செயத வததிலிது பெற்ற னனபரம சிவநி சிப்பெருமை சிநதையிற
பெயத ருச்சனை புரிந்து கண்டுயில் பிரிந்த ருந்துத றவிர்ந்துளா
ரெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வார்களிலை யையமே. ()

என்று சூதமுனி யோத மாதவாகள் யாருமேருவி லெடுத்தெயி
லனறு நீறுபட நூறு மாறுபுனை யரச னுககுரிய விரசனி [ண
யொனறு பாவவல விருட்க ருககனிக ரொககு மெனபதை யுணாநத
நனறு தேசிகநின் றலெல றமுடி துளககி நனமொழிக ணலகினா.

அஙகுலசசருகக முற்றிறறு.

சவுமினிச்சருக்கம்.

வாதரா யணனென றேது மறைதெரி முனிவா கோமான
பாதத மனாக ளுனனிப பரவசத தோடும போறறிச
சீதநாண மதியஞ சூடுஞ சிவநிசிப் பெருமை யினனுஞ
சூதமா முனிவன மறறை முனிவரா தமககுச சொலவான. (௧)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக் குவளை யாமபற
காடுறு கமல வாவிக கயலினங குதிததங காடக
கோடுறு தவளக கோடு குமிறுநதண பணைசூழந தம்பொன்
னாடுறு மமரா தாமு நாடுஙகே கயநன னாடு (௨)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின றெழுநது வாளை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கனிகள சிநதுங
கருமபுறு வேலி சூழநத கழனியிற் கதிரசெஞ சாலி
விருமபுறு முதது நததி னிததிலம் விளஙகு மெஙகும். (௩)

புனறலைக கரியசெஙகட புரிமருப் பெருமை வாயான
மனறலைக கமழும வாவி மலாபல மேயநது வாவித
துனறலைப் புனல தாாநது சுரநதுறச் சொரியுந தீமபால
கனறலைத துணண வூட்டிக காஞசிமா நிழலிற றுஞசும். (௪)

நிறம்பயின் மூநூல பெறறோா நீதிமா மறைநூல கறறோா
திறம்பயி லரசா வாசச சீரகத தாமா கொஙகைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவவாயப் பாமகள புதலவர் முன்னா
யறமபயில் குடிக டெனறு மநதநாட் டகததி லுள்ளான. (௫)

வெநதழல வேள்வி செயயும் விப்பிர னொருவன் முனனாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும பேரா
ளந்தர வானில வாழு மரம்பையை யனையாண் மாரன
கநதமா ணாநது தணபூங கணைககிலக காக நிற்பாள். (௬)

வளமிகு செலவந் தனனில் வளாநதுவற் சரமோ ரேழிற
றளவமென மூரற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிறறில கோலி யுறுகழங் கூச லாடி
யிளமயி லனையாண மஙகைப் பருவம்வந தெய்து கின்றாள். (௭

வேறு.

தடஙகி டநதிடுந தாமரை யருமபெனத் தடிததுப்
படஙகி டநதபாம பேநதுபார் பகர்நதிடத தரள
வடஙகி டநதிப மருபபிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடஙகி டநதெனக குலவிய கொமமைவெம் முலையாள., (௮)

வடிதத நெட்டிலை வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டுடிதத செஙகயல சுருமபுவேள கரும்பினிற றெருடுக்குங்
கடிகக ருஙகுவ ளைகடமைக கடுததுநீள வளைக
கொடிககி ணைககுழைக குழைகளிற் குதிககுநீள் விழியாள. (௯)

கருகு கஙகுலபைங களஙகனி முழங்கிடுங கடனீா
பருகு மஙகுனற பதிகமொத ததிபரி மளஙகண
மருவி நெயததுநீண டளிககுலம விருநதுண மலாநத
முருக லாதமொடை சூடடியே முடிககுமொய குழலாள. (௧௦)

கயிர வஙகவிா தொணடைமென் கனிகடற பவளஞ்
செயிர றுஞசெழுஞ் செஙகிடை கொஙகிடை யிலவம
பயில கொழுந்துண ரனைததையும் பழிததுமைக கடைக்க
ணயில விடஙகொளு மவாககமு துதவுசெவ விதழாள. (௧௧)

சலநத ரும்பொலந தாமரை மலாநிகர் முகத்தாள
கலநத ருநதட மாாபுடைக காளைய ரெனுமா
வலநத ருஙகட கரிகளை உணககுமங குசமாய்
நலநத ருநதிலந திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள. (௧௨)

தேன லநதரு சருககரை செழுஙகனி கரும்பு
பான றும்பொழிற பசுஙகிளி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெணடிரை கடைநதுமுன் றுளவணி பெருமான
வான வர்ககருண் மருநதெனு மதுரமென் மொழியாள். (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மினனைநுண் ணூலினைக் கடிந்திட்

டேரி னுயர் மதனர சிருந்திடு மல்குற்
றேரின மீதவ னெழுந்துநின றெழுந்தசிற றிடையாள். (௧௪)

ஊறறி ருந்தமு தொழுகிடு மல்குலுக குலகின
மேறறி ருந்தர சிலையொடு தொடுகடல் விடுதோ
காறறி ருமபசிக் கருந்திடுங கடசெவிப் படமுந
தோற்றி ருந்தவென ருலதற குவமையென சொல்வாம. (௧௫)

மஞசஞ சீறர வெனத்துயின மாயவன் மணக்கு
நஞசஞ சீர்விழித திருமக ளொடொறு நயககுங
கஞசந தோறறிடிற் கழியனப் பெடைநடை கறகு
மஞசெஞ் சீறடிக குவமைமற் றியாதெடுத தறைவாம். (௧௬)

இனைய பேரெழில வாயந்திடு மிளங்கொடி தனைககண
டனைய தநதைதாய மிகமகிழந தகமதின் முநநூல
புனையும் பூசுர னொருவனுக கிசைநதுளம் பொருநதி
மனையி னுனமறைச சடங்குடன வதுவைசெய தளிததாா. (௧௭)

நாம னுஙகலைப் பனவனு ளரிமதி முகசதுப்
பூம னுஙகுழற பூவையும புரிவொடு வைகிச
சோம னுடபுக லுரோணியுந துவசமீ னுயாதத
காம னுநதுணைத தேவியு மெனக்களித திடுநாள் (௧௮)

புலநது றந்துவெம பிணிகளாற புணாந்துபூ சுரனு
நிலநது றநதுட விறந்திட னனமதி நீஙகிக
குலநது றநதிடா நீதியைக குறிததவள் களத்திற
கலநது றநதுளாள கலஙகினள கைமையுற றிருநதாள் (௧௯)

வேறு.

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிகொழுநதுந
தினகிரை புரக்கு மாயாவேயங குழலுந்திறம்பெறக் கறஙகு சேமணியு
மனலெனக கனலுங காமவெந தீயை யனிலமொததனுதின மூட்டக
கனதனக் கிரிகள் பசலைபூததணையிற கணபடை பொருந்திலளகலஙகி

கோடுவாய கூடக் கலைவளர் திங்கட் குடை மதன் படைபடும் பசும்புண், ணாடுநீ டழற்கோ னுழைந்தெனத தெனற லுலவநெட்டுயிாததுள முருகி, வாடுநூ லிடைபோ லங்கமு மெலிநது மதன நோய பொறுக்கரி தாகித, தேடுமா டவர்கள பலரையுங் கரவிற் சிநதனை களிததிடச் சேர்ந்தாள். (௨௧)

மலைக்கிணை யெனப்பொற் சுணங்கலர்ந் தகன்று வட்டமிட்டெ ழுந்திறு மாந்த, முலைக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி விளரிமுரலசெழு முளரிபோன் முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத் துடலு மந் நிற மாயமு தூறு, மிலைக்கிடை மலர்செவ் வாயிதழ் வெளுப்பக் கருப்பமுற்றிருந் தன ளிப்பால. (உஉ)

அந்நக ருறையு மறையவ ரொருவ மறிந்தன ரவட்கடிந் தகற்ற வின்னலுற் றிரங்கித் துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை களைக்குளிப் பாட்டிக், கன்னலிற் கனிந்த மொழிச்சவு மினியுங் கானவழிச் சென் றிடுங் காலைப், பின்னவா குலத்தில் வருமொரு காளை பிறைநுத லவள்கரம் பிடித்தே (உங)

எக்குலத் துளாநீ யார்மனை பேரோ தெவவிடத் தெய்துதி யென்ன, மைக்குழற் குயிலு முற்றவா றனைத்து மற்றவற் குணர்த்திட மயல்கூர்ந், திக்குவிற் குனிக்கு மதனனுக் குடைந்தாண் டிங்கிவள் கொங்கைமேற் காதன், மிகுனக் கினியான் பதியெனத் தனது வியன்மனை மீதுகொண் டணைந்தான். (உச)

மருவுயிர்த் திடுந்தண் மலர்க்குழ லணங்கு மற்றவன் ருனுமா மல ரிற், றிருவுயிர்த் திடுமைங் கணைக்கிழ வனுந்தற் றேவியு மாமெனக் கூடி, யிருவுடற் குயிரொன் றுமெனத் தழுவி யினபமுற் றிருந்திடு நா ளிற், கருவுயிர்த் தனளைபங் காவியங் கண்ணி கணவனுந் தனது ளங் களித்தான். (உரு)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழித்தனன் வேற்றூர்க் கிவளுயிர்க் கண வனே குதலுந், தன்மலங் கெடுக்குங் களிமது நுகர்ந்து தமியளா யிருந்துகங் குலினவாய,மின்னலந் தருநுண்ணிடைமடக் கொடியும விரகவெந் தீச்சுட வெதுமபி, நன்னலந் துறந்தா னருந்திடும் வேட் கை நனியுறத் தனியிது புரிவாள். (உசு)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புணிற்ற னல்லிளங் கன்றுறு தொழுவி, னிடைபுகுந் தருந்து மதுசெருக் கதனு லிரங்குமா னின் ற கனறினைக்கொன், றுடையதன் னகத்திற் கொண்டுசென் றிரவி னூனுர திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வாக்கி மெனறிரி விளக்குமேற் றினளால் (உஎ)

அவ்வயிற் செகுத்த தாவிளங் கன்றென் றறிந்தனளயாந் தனண் மயங்கிச், செவ்வயிற் கண்ணுள் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியா னிததுப், பவ்வநீ ருலகோர் பழித்தகட் குடிதத பழுதுவநத துவெனப் பயநது, மெவ்வ மிலாம லூனுணைத துணிநதாள் யாவ ரே விதிவலி கடப்பார. (உஅ)

புளளொனுங கண்ணுள் புளளம தெடுததுப் புரணிக ளுரிததரி ந துரிசை, யுளளவள் ளுரஙகள வேறுவே றமைததிட் டுவபபுறக கருணை செய தருநதி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வததிசை வருமபுல ரியினவாய, வெள்ளொலும் பனைதது மளளினள கொணா நது வீதியிட் டிவையிசைத திடுவாள். (உகூ)

வெயயதீச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மெனகுழக கனறி னை யொறுததின், றையகோ தினறு போயது மறுகி லனைவருங காண்மி னென றெறிநது, தையனமீண டிறபா லெயதினள வே ளாண டகை பெறு காளைகேட் டெயதிச, செயயவாய மையினீ பி ழைததனை போலு மெனவவட் டேறறின னிருநதான. (௩0)

வெறுததன னிகவா னஙகவள கொஙகை விழைநலவேடகை மீதூரநதிட், டிறுததபேரனபா லனறுபோ லெனறு மினபமுற றி ருநதிடு நாளிற, கறுததுவல் விடதளை நிகாததவெம் பிணிகள் கா யமீ துடற்றிடத தேம்பி, மறுததவிர மதியை மருட்டுவொண் முகத தாள் வருநதினண மரணமுற றனளே. (௩க)

வேறு.

அசசமை யததினி லடாநது வாரியிற
கைச்சமைக் கடுகிகா கால தூதுவா
பொய்சசமை மினனிடைப் பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிர வெளவி யேகினார. (௩உ)

நாதலி றென்புல நண்ணி நணணரும்
வெநதிறற் கூற்றினமுன் விடுப்ப தூனமுகத
தநதமி ழீவினை யனைததுமாயநது பின
பைநதொடி முகததினைப் பாததுக கூறுவான். (௩௩)

அனறிருட் பொழுதினி லானின கனறினைக்
கொனறிருந தானறிரு நாமங கூறிய
நனறியிற கொடுநதழ னரகந துயததிடு
மொனறிய தீவினைக குரிய ளலலைநீ. (௩௪)

சிலைமக ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிடம வழங்கி வானதி

யலைமகட் சூடினே னருளிற் கூறினன
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயெனறே. (௩௫)

அநதக ஞானையா லழகின மேனியு
நொநதுடல பொறுககொணா நோயக ளுஙகொடு
கநதமாற குவளைநோ கணைக ளினறியே
வநதொரு புலைமகள வயிறறிற றோனறினாள. (௩௬)

அறநதவாத துறவிகா ளணஙகு நோயுடன
சிறநதவாட படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலையாதங குலததில வநதவள
பிறநதகா ரணமினிப் பேசக கேடடிரால. (௩௭)

உம்மையிற கறபொரீஇ யுளதத வாககொடு
கைமையிற பலரையுங கலநத தீமையாற
செமமையின மேனியிற றீய குட்டமும
வெம்மைகொள சூலைநோய முதல்வி யாதியும். (௩௮)

பெறறன ளவளொரு பிடிய தாயினு
மறறவா பசிககன லவிகக விட்டுணாக
குற்றம தாறபசிக கொடுமை கூறாதுய
ருறறவ டேமபிடு முடலந தாஙகினாள. (௩௯)

பலததினை மிகததரும் பசுவின கன்றினை
வலததினிற செகுததுவள ளூரஙகண மாநதலா
னிலததினிற புனறொழி னீச வொன்றிடங
குலததினிறறோ னறினள கொடிய நீரமையாள. (௪௰)

எணணுநல வினையினை யிகநது தீவினை
பண்ணிட வியறறுகட் குடிதத பான்மையாற்
கண்ணினை யினறிமைக கடலு டுததிடு
மணணினமேற றோனறிமெய வருநதி னாளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னததனை மணநதுகொள வார்களு மினறி
யனைய வூரப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தித
தினையி னோநல னின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

இரைமு திரந்தோரமாத திரையுநித திரையிலாள களத்த
மரைமு திர்ந்திடக குரைததட வளைந்துமெய கூனி
யுரைமு திரந்தவ ருவமமிட டுரைததகொக கொப்பாய
நரைமு திரந்துகல லிளமைபோய முதுமைநண ணியபின (சங)

சொனன மாநகற் சிவநிசி நோற்றிடத தொடஙகி
யன்ன மாநகாச சனஞசெல வறிநதவா கூடப்
பின்ன மனறிமற றொருபுலை மடநதைதோள பிடிததுக்
கனன லாரவய றுனனுகோ கனனமீ தடைநதாள. (சச)

தீய வெம்பசி கனற்றவோர் தெருததனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதவுமின சோறெண விரநது
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோர களிய
ஞய விலவநிற குணவிதென றவளகரத தளிததான. (சரு)

புனமை யாலவ னிட்டகூ விளைதனைப் புசிததற
கனமை யாலய லெறிநதன ளாஙகது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிஙக நாயகன றலையிற
றினமை சீரப்பவா சாததிய தழையெனச சிறநத. (சசா)

அறறை நாட்சிவ ராததிரி யனநதலூ ணகற்றிப்
பறறை நோகரப் பரையொரு பாகமாம பரமன
கற்றை வாாசடை முடியெறி க்வினகொளவில வததாற
பிற்றை நாட்சிவ பூசனை புரிபலன பெறுவாள. (சஎ)

யாம நானகுமன றிரவுபத தூகமென வெண்ணித்
தூம மாரழற பசியினுற றுயின் றில ளிருநதாள
சேம மார்தடந தோகடி தருணனமுன் செலுததக
காமா செஙகதிாக கடவுளுங குணபுலத் துதிததான். (சஅ)

விடியல் காணடலு மீண்டொரு தெருததலை மேவி
யடிசி லேற்பமற றப்புலை யரிவைதோள பறறி
நெடிது சேறலுங காறளாந் துயிாநிலை நீஙக
மிடிசெய் மூப்புவெந நோய்பசி வருததிட வீழநதாள (சகூ)

ஆத பததழல கொளுததிய நிலததிலவீழ்ந தழுநதி
யேத முறறவள் பட்டவெந துயரள விலைப்பின
பாத கப்புலை மகளுட றணந்துயிா பறிநது
போதலுற்றிடத் தொடஙகியே புறப்படுமே போதில். (ரு0)

பணிப்ப ணிப்புயக கணிசசியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிககருங் கணஙகளை யேவிநா மேவிக
குணிகக ருமபுலை மகனுயிர கொணாமினென றுரைப்ப
மணிசசெ ழுஞசுடர் விமானமோ டிமபரின வநதார (ருக)

அன்ன காலையிற புலைமக னாவியைப் பொலமென்
றுனன வேவருந திவவிய வுருவினிற சோததுக்
கின்ன ராதியா பாடிடக கிளிமொழித துவர்வாய்ச
சினன நூலிடை யரமபையா நடமபயில் செயய. (ருஉ)

தகக துந்துபி முழககிடச் சாமர மிரட்ட
வகக ணததினி லவிாமணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெணணிறச சோதிவிட் டொப்பறத துலங்கு
மிக்க பேரொழிற கயிலையிற் செல்லுவான விரைநதார. (ருங)

கண்ண னுயிரங கண்ணனென கணணனற் கதிாக
டண்ணெ னுண்மதிக கடவுளுஞ சலசநட் புடைய
வண்ண வானகதிா வானவா முனிவர ருரகா
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியககர்விஞ் சையாகள. (ருச)

பரிந்து போறறிநின் றவாக்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிநத நீளகுரன் மாடகத திவவியாழ் வாஙகிப்
புரிநத வாாசடை நாரதன புகலருஞ் சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற செவிததுணை கொடுததது. (ருரு)

கையின் மானமழுப் பிறங்கிடக் கனறபிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளஙகிட விடநுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வணபொண் மிழற்நச
செய்யி னுறுசெங் கமலநோ வதனமுந திகழ. (ருசா)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிப்பை
விடவெ ரும்பணிச சுடிகையிற் றிகழ்மணி வெயிலா
லடர்த டநதிாைக் கஙகையா லணிசடா டவியிற
றொடருஞ் சந்திர னிநதிர சிலையெனத தோன்ற. (ருஎ)

உழலை சோபவ வெயிறகொ துங கிடத்சன துபப
கழலை நீழலா யடியவாக் கருள்புரி கந்தன
குழலை யாழினை யமுதினைக குழைத்தன குதலை
மழலை கேடடுள மகிழ்நதிடு வாணகை வயஙக. (ருஅ)

கலக வாள்விழி யரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப
வுலகி லாருயி ரனைத்தையும் பெற்றசிற் றூசரத்
திலக வாணுத லுமையுடன் செம்பொனு லியன்ற
விலகு மாமணி யாசனத் திருந்தன னிறைவன். (௫௯)

ஆறு சூடிய வண்ணலை முன்ன னந்தரத் தியங்கு
மேரு சீரமணி விளங்கிய விமானநின் றிறக்கிக்
கூறு மிப்புலை மடந்தையை விரைந்துடன் கொடுபோய்
வீறு சோகண னாதரக் கணத்தினில் விடுத்தார். (௬௰)

எம்பி ரானிரு வுளங்களித் திரங்கியங் கவடன்
வம்பு லாந்திரு மலர்முக நோக்கியிவ் வணக்க
ணம்பு லாம்விழி மாதரோ டிருத்திமற் றதற்பி
னும்பர் நாட்டரு முத்தியுந் தருதுமென் றுரைத்தான். (௬௧)

அனைய வவ்வுரை கேட்டன னகமகிழ்ந் திருந்தா
னினைய மாக்கதை படித்தவர் கேட்டவ ரெவரும்
வினையொ ழிந்தர னருள்பெறு வாரென விரித்துப்
புனைநெ டுஞ்சடைச் சூதனம் முனிவர்க்குப் புகன்றான். (௬௨)

சவுமினிச்சருக்க முற்றிற்று.

கன்மாடபாதச்சருக்கம்.

ஏதமற் றுயர்ந்த சீர்த்தி யெம்பிரா னிரவின் காதை
யோதமற் றுளதோன் றுங்கட் குணர்த்துவன் கேண்மி னென்று
மாதவத் துயர்ந்த செய்ய மறைதெரி முனிவர் கேட்பச்
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிந்தெனச் சொல்லலுற்றான். (௧)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய ருடுங் காலச்
சம்புலி வருந்த மாலைச் சமனெயி றென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முன்னி மேற்றிசைத் தோற்று மென்கீற்
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திமா நகரோன் றுண்டால். (௨)

மன்னர்தம் மன்ன னென்ன வருந்தச ரதன்பான் முன்னாட்
பன்னக மீதிற் றுஞ்சும் பசுந்துழாய் முகுந்தன் றோன்று
மந்நக ரளிக்கும் வேந்த னாதபன் குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதிண் டோளான் கருதலர்க் கடியும் வாளான். (௩)

சுத்திர மறவோர் செய்ய கோல்வளை யாமற் கோளிப்
பத்திர சயன னெனனப் பரிநதுயிர பாது காப்போ
னததிர நயனச செவ்வா யரிவையாக கனஙக னன்னான்
மிததிர சகன ணுமம் விளஙகிலை யலஙகல் வேலோன. (௪)

குன்றென வளாநது வீங்குங குவிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மன றலங கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தன றடஞ செஙகை பறறிச சடஙகுசெய தழல்சான் றாக
முன றவ முடிவான மன றன முடிததவன முயஙகு நாளில். (௫)

விலஙகுபுள கலஙக மாய்க்கும வேட்டமேன் விருப்ப முறறி
யுலஙகெழு வயிரத தோளா னெணமலா பொதுளிப் பூதத
பொலநதரு சினைகள வானம போனவெங கானம் போவான்
பலஙகொளகா ழகப்பட் டாடை பட்டிகை மருஙகிற் சோததி. (௬)

செஞ்சுட ரெறிககுஞ் செமபொற் செழுமணி மகுட நீககிக
குஞசிபூந தொடையிற சூழநது குலவிட விசிததுக கூரமை
விஞசிய சுரிகை சோதது வெறுககையி னமைதத பச்சை
மஞசெனத தோற்றுஞ் சோதி மரகதக கவச மிட்டு. (௭)

கைப்புடை கட்டி வெனனிற் கடுஙகணைத தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங கணஞா றுதனிகா வரிவில் வாஙகி
மெய்ப்புடை மனஙகா லொதது விரையுமைங கதியிற செல்லு
நெயப்புடை மேனி மேக நீனிறப் பரிமேற் கொணடான. (௮)

சஙகொடு படகங கொம்பு தவிறுடி தழஙகி யார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய வாளி விலலொளி விளங்கும் வைவே
லஙகவை தரிதத தானை யளவில சூழ மணணிற
பொஙகுநுண் தூளி யோரெண புலம்புக விசும்பு போர்ப்ப. (௯)

பெரும்புரி வலைவா கூநதற் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடா கையில விரைநதெதிர் குரைக்கு ஞாளி
யிரும்புறு தொடரிற் பூட்டி யீர்ததனர் செல்ல வல்லே
சுரும்பிமிர் தொடையான் கானச சூழல்வாய்ச் சென்று புக்கான். ()

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாநெடு வானூடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநானொலி திசையேற விடுப்பார்

கலைமான்மனை முயனீடிய களிறேடு களிற்றின்
றலைபோயற விறனமீளிகள் சரமாரி தொடுப்பார். (கக)

கொடிகொணடிடு தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞெவி வளைவாலகல் வாய்நாயகள விடுபபார்
தடிகொண்டெறி தருவாரசுழல் தழலின்க லுகைப்பார்
பொடிகொணடிடு நிலனிறசில பொறிநினறு புதைப்பார். (கஉ)

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடாவாா
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறல்வேலினி லெறிவாா
வடவாமுக வனலார்சின வலுநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமித்திரன மரபுற்றிடு மனன்முற்றரி யலர்போா
பொருமிததிர சகனுற்றெரு புரிவிற்றனி குனிவித்
துருமிற்றெடு கணையிற்பல மிருகததை யொறுத்துத்
தருமிததிற லெவரிப்புவி தனிலொப்பென நினருன. (கச)

வேறு.

இவவணண நெடுங்காளி லடும்வேட்டம் புரிநதிடுமவ் வெல்லைகால, மைவணணத தடலரக்க ரிருவரொரு வயிறறுதிததோர் வநது தோனறிப், பைவண்ணப் பெருமபாநத ளேநதுலக மொருகுடைக் கீழப் பாது காக்குஞ், செவ்வண்ணக கதிரவேலோ னுடனறருககி நெருககியமர் செயகின் றுரால். (கரு)

அந்நிலைகண் டனனவரின் முன்னவனைத துரநதரச னங்கை வாளாற, சென்னிதுணித தனன்குருதி நீரோட வாஙகதனைத் தெரிய நோககி, யிநநிலையில வெலற்கரிதென றிளையோனும் வஞ்சகஙக ளியறறி யானே, பினனிவனை வெலவனென மீண்டோடி மனிதரு ருப் பெற்று வநதான். (கசு)

வநதரசன் றனனிருதா டொழுதெழுலு மாஙகவனுன் வரவே தெனனச, சநதணிகுத் திரப்புயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி லாம, லிநதவுட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெண்ணிவநதே னென ன முனனங், கொந்தழலி லடிசிலடும் வாலுவாதந தொழிலவறகுக் கொடுததான மனனே. (கஎ)

வன்புலஞ்சா னனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திநகர் வந்து தா ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி யுடன்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், றென்புலஞ்சென் றடைந்தபிதிர்க் கடன்கழிக்குந் திவ
சமுறச சிநதை மேவுந, தன்புலங்கொண் டுத்தரத்திற சாலிதவன வர
வழைததுத தாளிற ருழ்நதே. (கஅ)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின் னருக்கியபாத் தியமுதலர்ச்சனைகளாற
றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த
போதி, னீசனெனத் தகுநிருத னடிமுழுதத தொடுதனது நினைவின
வண்ணம, பாசனததின மனிதருட்ற றடியரிந்து சமைததத்னைப் ப
டைத்திட்டானே. (க௯)

வண்டுபடும பசுந்துளபத் தொடையான்வெள் விடையானருண
மலர்க ளுள்ளங், கொண்டுபெருந் தவமியற்றும் வசிட்டமுனி முனி
வுடனிக கொற்ற வேந்தன, றுண்டுபடு மிவனுடனிந் நரருணிக க
லத்தினிடச் சொன்னு னென்று, கண்டுகனற பொறிகாலக கண்ணி
ணைகள் சிவந்துமிகக் கனன்று நோக்கி. (உ0)

மறுவையவித தொளிருமுழு மதிககவிகைத் தனிச்செங்கோன
மனனமுநநீ, ருவையுடைப பெருநிலத்திற றிருவிழந்து கருநிறங
கொ ளரக்க யாக்கை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி ய
ாககணததுட் பினபு தேறித, தெறுவையிற கரனுயாமித்திரசகனு
மனமதனிற சினமீக கொண்டே. (உக)

மனுதிகளிற பிழைத்தறியா வெனைசகுளிட் டனையுனையும் வை
வே னென்றுத, தனுதிதழுத்தா மனைககரத்துச சலங்கொண்ட சலங
கண்டு தாழ்ந்து தேவி, தினுதிபகோத திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்
மறை செப்புந தெய்வ, மெனுதினிநீ சபிததறகா தெவராசாகுரவரை
சகு ளிட்டா ரெனறே. (உஉ)

தனமாட்டத் தனிரியனின றுணைததிடலும் பாணியிற்கொள் சாப
ப்பாணி, பொனமாட வயோத்திநகாப் புரவலனறன குணைகழற்றுட்
போதிற பெய்தான, சொனமாட மெனககறுதத தககணத்தந நீரமை
யினுற் சுடாவேல வேந்தன, கனமாட பாதனெனப் போபடைத்தானீ
ா படைதத கட்றபா ரெங்கும். (உ௩)

வேறு.

கனறிய வெகுளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொனறிய தவத்தின மேலா முறுவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செய்த பிழையிது பிழைத்தொன் றென்பா
லின்றிவன் புரிந்த தீமை யின்றெனை யோகிற் றோர்ந்தான். (௨௪)

விற்சா நுதற்கட் செவ்வாய் விரிதிரை யமுத மானுஞ்
சொற்சர சுவதி கேள்வன் றோன்றனல் மான்றடந்தோ மன்னை
யற்சா ஞகிக் கானிலடைந்துசஞ் சரித்தி ராறு
வற்சரங் காறு நிற்றி மாறுமுன் சாப மென்றான். (௨௫)

உளந்தனி லுணர வொண்ணா வூழ்வினை வசத்தாற் கூத்தர்
வளங்கொண்முற் கோலநீங்கி மற்றொரு கோலங் கொண்டு
துளங்கிடத் தோற்றல் போலத் தொல்லுருக் கரந்து திங்க
ளிளம்பிறைக் குழவி போலு மெயிறுடை யரக்க னானான். (௨௬)

மைக்கணத் திதழ்ப்பூங் கோதை மனைமடந் தையாக வெல்லாந்
தெக்கணத் தியமன் னென்னச் சிந்தையில் வெருக்கொண் டேகி
யக்கணத் தகன்று போனா ருந்தவக் கிழமை பூண்ட
மெய்க்கணத் தவர்கள் சாபம் யாவரே விலக்க வல்லார். (௨௭)

வேறு.

வடிக்குரன் மணியாழிசைமுரன் றறுகால் வரிச்சுரும் பரற்றுபூ மாலைக், கடிக்குரன் மடவார் பாற்கடற் றிரையின் கற்றைவெண் கவரிகா லசைப்ப, விடிக்குரன் மடங்கல் சுமந்தபே ரணையி லிருந்தர சியற்றிய விறைவ, னடிக்குர ளிகராங் கரிகொடு வரிசே ரடவியி னக்கணத் தடைந்தான். (௨௮)

பாய்கலைப் புரவிப் பவனனு மியங்காப் பசுநிறப் புரவியந் தேரோன், காய்கதி ரணையாக் காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங் கொன்றுகொன் றருந்தித், தீயவா ளரக்கன் றிருக்கு காலைத் திருத்தகப் புதுக்கடி புரிந்த, தூயவா ணகையுந் தொழுகுலத் துதித்த தோன்றலு மாங்குறக் கண்டான். (௨௯)

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன் னொளிக்கதிர் மதியிற், றண்டவா ளெயிறு துலங்கிட நகைத்துத் தண்ணென நண்ணியொண் ணிறப்பூ, முண்டகா சனன்றன் குலத்தில்வந் துதித்த முனிவரன் புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடன்வெண் ணிணத்தடி யருந்துங் கொள்கையிற் கொல்லுவா னுணிந்தான். (௩௰)

அன்னகா லையிலங் கவன்முகநோக்கி யந்தண னருந்துணைத் தேவி, மன்னகேள் சால கடுங்கடர் மரபில் வந்தனை யல்லைநீ முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயின் முளிதரு விறகுதீ மூட்டி, யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் றெனக்கோ ருயிரப்பலி யீதியென் றிரங்கி. (௩௧)

தன்றுணைத் தடங்க ணீர்முலைத் தடத்திற் றூறவிட் டொழுக நின்றிரந்தே, யன்றுரைத் திருஞ்சொற் செவிக்கொளா னாகி யந்தண னமைந்தனை விரைவிற், கொன்றுடற் குருதி பிழிந்துமுன் குடித்துக் கொழுந்தசை கறித்தகல் வாயின், மென்றுட னருந்திப் பைந்தொடிக் கெதிராய வெள்ளெலும் பனந்தையு முமிழ்ந்தான். (௩௨)

என்செய்வா ளுமிழ்ந்த வென்பெலா மடியிட் டெடுத்தன ளெய்தி யவ் வென்பை, மின்செய்தீ யதனிற் பெய்திது செய்த வேந்தர்கோன் றன்பதி தேவிப், பொன்செய்பூண் முலையார் முலைநலப் போகம் புணருநா ளிறக்கவென் றுருத்து, முன்செய்தீ வினையாற் சாபமீ திட்டு முழங்கழ லூடுபுக் கவிந்தாள். (௩௩)

வேறு.

புரமுனியும் பரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றுந் தெய்வ, வரமுனிவன் சாபமகன் றரசனிரு மருப்பொருமும் மதநால் வாயகருஞ், சரமுனைவா பிடிதிரிசரிக டெரிந்தே யரிதுருவுந் தடங்கா னீங்கிக், கரமுனியுங் கணையுமில்லாக் காமனென வயோத்திநகர் கடிதிலுற்றான். (௩௪)

கொடித்துதினம் பிரிந்தகன்ற நீர்மையினாற் றிரண்ட திண்டோ ணிருபன் றுனு, மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச் சேப்புர விரைந்து நடந்து தன்பி னேகிமெ, பிடியதனை நாடிவரும் பெருந்தடக்கைக் களிறென்ன வேள்பெய்யும் வெய்ய, வடியயில்வா ளியினுடைந்து வருந்தியந்த மதயந்தி மனையுட் புக்கான். (௩௫)

வந்தவடன் றுணைமுலைக்கண் மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்னன் காணி, லந்தநிசி சரனாகி முனிவனைக்கொன் றனையதனா லவன்றன் றேவி, வெந்தழலின் மிகச்சீறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதர் தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றிவீந்தாள்.

ஆதலினா லெனையணைதற் கடாதுனக்கென் றவள்கூற வரசன் மோகக், காதலினா லிடைந்து செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக் கடனி லானபோ, ஞேதகவுற் றில்லமில்லாற் கருமகப்பே றில்லையுவை நனித்து நோக்கிற், சாதகருக் கிகபரத்திற் பலன்கிடையா தெனத் தேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௭)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக் குறும்பெறிந் திட் டுயர்
நால்வேதந், தருபொருளா யைந்தவித்தைத் தழலுப்ப ணின்றுபெருந்
தவங்க ளாற்றிக், கருத்தருமா மறலிவலை கடந்துமுக்கா லமுமுணர்ந்து
கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண் டரியதவ
ம் புரியு மேலவை. (௩௮)

வேறு

கறைவிட முருத்தல போலக் காயசின மிகுத்து வாளிற
பிறையெயி றிலங்கப் பேழ்வாயப் பேய்மக ளொருத்தி பற்றி
யிறைவனை வருத்த வீதிங் கென்னெனப் பன்னு தொன்னூன்
முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரை வினவி னானே. (௩௯)

கணித்துமுக் காலந் தேருங் கடவுண்மா முனிவர் துத்திப்
பணித்தலைக் கிடந்த ஞாலம் பரித்தரு ளரசே முன்னாட்
குணித்தவா ளரக்க ருக்கக் கோதிலவே தியனைக் கொன்று
பிணித்தவெம் பாவங் கண்டா யலகையாயப் பிணித்த தென்றார். ()

அப்பவந் தீர்ப்பா னெண்ணி யலைகடற் சேது முன்னுச்
செப்பருந் தீர்த்தமி யாவுஞ் சென்றுடன் மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும் பிரமன் றனையுந் தியிற் றந்த மாயன்
பைப்பணி சடையான் வைகும் பதிபல வணக்கஞ் செய்தான். (௪௧)

உந்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகெலா முழந்து சூழ
வந்துமப் பிரமகத்தி மாறிடா திருத்த லாலே
யிந்துமண் டலமபோ யோங்கு மிஞ்சிசூழ் மிதுலை ஞாங்கர்க்
கந்துகொல் களிற்று வேந்தன் கவலையுற் றிருந்த காலை. (௪௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங் கிவனு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன்
பாதபங் கயங்க ளேவப் பார்த்திவ னிருக்கும் பாங்கர்க்
கோதம னென்னு நாமக் குலமறை முனிவன் வந்தான். (௪௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நின்றிடும் வடிவேற் றானை நிருபனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவின்றுநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கறைதி யென்றான். (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கற்றோன் றிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்ததிக் காவி யன்ன வருண்முனி யரக்க ருக்கி

வருநதுதி யெனனச் சாபம் வழஙகலால் வந்த தென்றுப்
பெருநதுதி கூறிப் பினனு நிகழநதவை பேச லுறறுன. (சரு)

அ ரககனுய வனததி லனறு ளந்தணற் கொனற பாவ
மிரககமி லலகை யாகி யிஙகெனை தொடாத லாலே
பரககும வெணடிரைத தீாததஙகள பறபல படிநது பொறகோ
புரககவின படைதத கோயிற புணணிய தலஞசே விததேன. (சசு)

எணணருந தருமஞ செயதே ஸீறினமநதிர நவினறேன
விணணவாக கவிக ணலகும வேளவிகள பலவுஞ செயதேன
பணணரும பாவ நீஙகப் பெறறிலேன படிவ வுணறன
கணணருள பெறறே னுயயுங காலமு முளதா மெனறே. (சஎ)

அனனமா முனிவன றூய வடிமுடி சோததி நினற
மனனவன றனனை நோககி வருநதலை மதியஞ சூடும்
பினனலஞ சடையாற கனபு பெருககுநோன புகட்குண மேலா
யுனனரும விரத மொனறுண டுணாநதிலை போலு மானீ. (சஅ)

மாகமா மதியிற் றேயந்த மதியிறபன ஞனகாம பககத
தேகநா யகனைப் போறறி யிரிரு சாமந தோறுந
தாகமாம பசிககூண டுஞச றவிாநதுளத தொருமை கூரன
பாகமா லூரந தனறு லருசசியு ளரநதை நீஙகும. (சகூ)

வரையிலக காகத தொடட வாளிக டவறு தோஙகித
தரைமிசை யடிதத கைதான றபபிடா ததுபோ லீசன
குரைகழற பரும நோககிக குறிததநோன பியறறி நினறுற
புரையறப பலிககு மெனறுப் புரவலற் குரைததுப் பினனும். (ருo)

நறறல மதனிலிநத நவையிலா விரத நோற்கிற்
சறறல மிகுதி நனமை தநதிடுஞ் சடுதி யெனறுக்
குறறமின முனிவன கூறக குறிககுமத தலமு மெற்கே
சொறறருகேளய வெனனக கௌதமன சொல்ல லுற்றுன. (ருக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்நீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளிததிடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொனறுள தஙகது காணுயால. (ருஉ)

அத்தல னிற்றகை முறறு முணாததிட வாாவலலாா
முதத நகைததிரு வுககிறை திககு முகததோனற
சிதத ரியககா மயக்கறு நறறவா சேஞடா
நிதத மியறறு தவததின முயறசியி னிறபாரே. (௫௩)

ஆடு முனிககுழு வாயிர கோடி யரனசீரைப்
பாடு முனிககண மெணணில சிதகி படுததியோகிற
கூடு முனிததிரள பறபல வுறறிடு கோகனனம
வீடு பெறறகினி யப்பதி யொப்புற வேறுணடோ. (௫௪)

அததுடை மாதவர் வானவா மானவ ராஞோமா
சிததுடை யாாவெரு வககட மிககிடு திககானை
முததுடை வால மருபபணி மாாபின முரிததோனகம
பததுடை யானகன முறபக லாசசனை பணவெணணி. (௫௫)

ஓாசிவ லிஙக முறுமபடி வானி லுயாாநதோஙகு
மோபெறு வெளளி விலஙகலி னறறவ மேசெயயுக
காாபெறு கணட னரககா குலததிறை கைதனனிற
போபெறு லிஙக மளிததவ ஞேடிவை யேசுறறுன. (௫௬)

பாாதனில வைககி லெடுக்க வொணுது பகாநதேமுன
ஞாதரு மூர்ததி யொழிநதனை கைககொடு ஞாமேவிச
சீாதரு லிஙக மிதைப் பிரதிட்டை செயிறபாரி
னோதரு முனனை வெலறகுரி யாாபிற ரிலையெனறே (௫௭)

விததக ஞேதி விடுப்ப வரககனும விடைகொணடே
சிதத முவநது நெறிக்கொடு பாாமிசை செலபோதிற
புததமு ததகினை யறபொடு துயததிடு பொனனுடா
மததக வேழ முகதத கணேசனை வநதிததே (௫௮)

எணடகு மீச னளிதத விலிஙக மிலஙகைககே
கொணடகல கினறன னினறெதிா சென்றொரு கோளசெயதே
தணடரு தாணமலா நோவ நடநதிடை தடைசெயய
மணடனி னிடிய மூடிக வாகன வருகெனறுா (௫௯)

உறறிடு வானவா சொறறிட நானமறை யோனுகி
மறறிர டோளவ வரககன வருமபெரு வழிதனனி
னிறறிட மற்றவ னுநதனி வந்தவ ணோருற்றுன
முறறினி லறபச லததை விடுகக முடுகெகுறறே. (௬௰)

அசசிறு வேதிய னங்கை யிலிங்க மளிததன்ஞேன்
மெய்சசிறு நீரவிட மேவிய காலை விரைநதிஙஙன
முசசொலி னினனை விளிப்ப னதறகுமுன் முனனுயே
லிசசிவ லிஙக நிலததி லிருததுவ னெனறுருல. (சுக)

அமமுறை யாக வரகக னிசைநதய லகல்போதின
மும்முறை கூவின னெயதில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதெனறு கணததவ னெயதாமுன
மைமமுறை யாயொளிா கண்டனை மண்டனில வைததிட்டான். ()

பினபவ வரககர் பிரானவ னுறறழல பெயகண்ணுன
நனபுலி யிறசிவை யோடிய தெனறு நடுகசெயதித
துணபொடு பசதிரு தோளவலி கொணடு தொடாநதோடி
வணபொ டெடுததிது மாபெல மெனறுன வலியிலலான. (சுஙு)

மனனவ வாதலின மாநில மாபெல லிஙகமபே
றெனன விளம்பிய தின்னமு மீளவி லஙகைககோன
பனனக மேவுகை பறறி யெடுககப் படிமீதி
னனன ரிலிஙக மெலிநது நிமிாநதது னைநதங்கே. (சுச)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனுலூர்
நாவி னிடும்பெயா கோகன மெனறனர் நனிகூரு
மேவி லைநதரு வாளவிழி யமபிகை யிடமேவுந
தேவி னருளுசிவ லோகமி தெனறறி திணிதோளாய். (சுரு)

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்சசவிழி மலைமகளை யிடஙகொண்ட
தேவனருள சிவலிஙக மெடுககநைநதோன சினஙகொணடே
காவலைய கைததிரளாற் கனனறரக்கன் மறைமதலைத
தேவனது குடுமிமுடி புடைததனன றன் சினமிகலால. (சுசு)

புடைததவுட னுருதெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகததோ
னடிததலமு மணிமுடியு மகவிடமும் விசுமபுமுறப்
படைததவரு வெனநிமிாநது பணைக்கரததா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கென வெறிநதெறிநது பிடிததிடலும. (சுஎ)

மறையோ னென் றுனைநினைந்த மடமையினு லீதிழைததேன
பிறையோஙகு மணிமகுடப் பெருஙகளிறே பிழைசெய்தே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக் கியல்பென்றென் றேத்துதலும்
பொறையோடு முமைபுதலவன் புவியிலரக் கனைவிடுத்தான். (௬௮)

நிருதர்குலத் திகலவேந்தே நின்றுபிழை யாம்பொறுத்தற்
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழினமலரோன்முன் கவித்த
வொருபதுமா முடித்தலையு முறப்புடைத்தி யெனவேட்டுங்
குருதிநிறங் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான். (௬௯)

அன்னதுகண் டுவந்தருளி யைங்கரத்தோ னின்றுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி வின்றுனைப்போ விருகரத்தாற்
சென்னியுறப் புடைத்தவாபாற் சிந்தைமகி ழுவமென்று
மின்னினமறைந் தனனிருதன் வேலையிலங் கையிற்புகுந்தான், ()

தென்னிலங்கை யிராவணனபாற் சிவனுதவத் திறலரக்கன்
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையினு ளுடையதா
லிந்நிலத்திற் சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால். (௭௧)

வேறு.

இத்தகையை கோகன்னந் தன்னினென்ன லொருபுலைச்சி யிரு கணணில்லாள், சுத்தவமுதெனவெளுத்த நரைதிரைநோய் மூப்புடையாள் சுருதி போற்று, மத்தனிர வெனவுணரா ளங்கடைந்து பசிமிகுத்திட் டகடு காயச, சித்தமதி லிரக்கமுள்ளோர் சோறிடுமி னெனக்கெனவோர் தெருவி லுற்றாள். (௭௨)

அத்தெருவின் றலைவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை மீதின, முத்தளக்கூ விளமுணவென் றிடுதலுமேற் றெறிந்தனளான் முனனுட் டாபித, துத்தமா பூசித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமீதி னுளத் தனபோடும, பத்தரிடும பச்சிலைபோ லானதவள் பசிமிக்கண படைசெ யாளாய. (௭௩)

இருளகல விடியுமட்டும் வருந்தியிருந் திரவியுதித் தெழுந்த பின்னத, தெருவினிடை யிரந்திடவோர் புலைச்சியெதிர் வழிகாட்டச் செலலுங் காலை, மருவியநோய் பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுடுமணற் கிழமயங்கி வீழ்ந்தங, கொருவியுயி பிரிபொழுதிற் பரமனுயா சனாங் கடமை யுற்றுநோக்கி. (௭௪)

சீதருகோ கன்னத்திற சிவசிசியி லுணடிதுயி நீரத்து விலவத, தோதருநற் றைந்தழைகொண் டெம்மையருச்சித்தனு விமைக்குஞ் செம்பொற், றேர்தனிலப் புலைமகளை யேற்றியிங்கு வருதிரெனச்

செப்ப வனைஞோ, பாரதனிலுற றனைவருமயாம் பாரதிருககவங்க வளைப் பணிநது போறறி (௭௫)

செமபொனெடுங கொடிஞ்சிமணித தேர்மீதி விருததிமிகு சிறப்பி ஞெடு, டுமபாமட மகரிரவெணசா மரையிரட்டப் பைநதருவி னுலவைவியின் ற, வமபவிபுபூ மழைபொழிய வளஙகெழுதுந துபிமுழுஙக மழுயா ணெநது, மெமபரம னினிதுறையுங களதபுத கிரியின மிசை யேகி ஞரே (௭௬)

ஆதலினரித திரசகனே நீயுமநதக கோகனனத தடைநது போறறித, திதகலுஞ சிவநிசிநோற றிடிலுனது வினையனைததுந தீருமென று, கோககலும பெருநதவததுக கோதமனங கவறகுவிடை கொடுததுப பினன, ரேதமினமா தவாசூழ்நது ●ரமிதுலை நகாநோககி யேகிஞனல. (௭௭)

புணணீரின கடிகமழப் பொருகளததி லொன்னலாதம புயநதோய மினஞா, கணணீாமை கலநதொழுகக கலுழநதணிபொற கலனவாஙகக கதிரவேல வாஙகி, மணணீாமை பெறப்புரநத மனனவனுந தாகமுறறு வருநதி ஞோக, ஞணணீபெற றதுவெனததுன பொழிநதுயாகோ கனனமுறரு னுவப்பி ஞேடும (௭௮)

பூகநெடும பொழிலபுடைசூழ்பதியிற புகலகோடிய புனலின மூழகி, நாகாதினங கொழுகெழுமா பெலவிலிஙக நாயகனை நணபிறபோறறி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவாதாறறிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைதொடாபி னழுககனைததுந துடைததிட டானே (௭௯)

வளமைதரு கோகனததின் மாகமதிச் சிவநிசியை மகிழ்நது நோற்றுப், பழிவிளைககும பிரமகததி பறறறவே தீாநதபினனாப் பரமனசெயய, சழலடைநது பேரினபங கலநதிருநதான சிவநிசியைக கருததிலுற்ற, வுளமகிழ்வா ஞேறறவாகள் பேரினப வீடடைவருணமை யெனறுன. (௮0)

என்றுயானைமீசவனததி லிருந்தவிருந் தவர்மகிழ்ந்தாங் கிருகைகூப்பித, துனறுசடை முடிதுளககிக கேடடுவப்ப விரிதநெடுதது சசொல்விஞுறை, கனறுகொடுஞ சினமயககங் காமமெனு முககுறும்பைக கடிநது நாளும, வெனறிபெறுந தவஞான நிலையுணாநது களங்கமினறி விளஙகுஞ சூதன. (௮௧)

கனமாடபாதச்சருகக முற்றிற்று.

விபரிசச்சருக்கம்.

எண்டரு மறையுணர் ஞிருடி காடிரி
புண்டர நுதலர னிரவிற் பூசனை
கண்டவன் கதையினைக் கழறக் கேண்மினென
றெண்டவச் சூதனு முரைப்ப தாயினான். (௧)

பாரினிற் புராதலப் பதிபு ரப்பவன்
போரினிற் றெவ்வாமெய்ப் புலவு காரியு
மோரியு மருந்தவே லுறைகழ் ழித்திடுமெ
வீரியன் விபரிச னென்னும் வேந்தனே. (௨)

தலை றடஞ் சிலைகொடு தானுஞ் சேனையுங்
குனறருங் கானிடைக் குறுகி நாடொறும்
வனறலைக் கேழன்மான மரைபுல் வாயகளின்
மென றசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான். (௩)

புலந்தரு பூசுரர் புலைஞர் மற்றுள
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதரை
நிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்துளந் தருக்கொடு களிக்கு நீர்மையான். (௪)

வேறு.

மறிவளர் பகங் கலைதுறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் றுலைகாந்
திதிகளிற் றுயிலுண் டிறந்துதன் னடியார்சிந்தனைப்படிமுடிவிலலாக்
கதிதரும் பரனை யானினைந் தாட்டிக் கடிமலர் கூவிளஞ் சாத்தி
விதிமுறை வழுவா துள்ளநெக் குருகி விருப்புட னருச்சனைபுரிவான்

மற்றவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன் மலரடி வணங்கிக்
சுற்றடங் திணிதோட் புரவல விரவுங் கலவியிற் றிறலினே ரிலலாய
பொற்றரு விழுந்து விட்டெனக் கிடந்த புரிசடைப் புனிதனு ரிரவி
லுற்றருந் திடுமூண் டியிலொழிந் துளத்திலுவப்புடனபூசனைபுரிவாய்.

கூனருஞ் சிலைக்கை வேட்டுவரென்னக் குலவிலங் கினந்தனைய
ங் கொலைசெய, தூனருந் திடுத லொழிந்திலை நிலத்தி லுயர்குலத் தி
ழிகுலத் துதித்த, தேனருங் கனிபா னிகர்த்தசொற் கணிகைச் சேயி
ழையார்முலைப் போகந, தானருந் திடுத றவிர்ந்திலை யிந்தத் தன்மை
யென சாற்றுதி யென்றாள். (௭)

என்றவண் மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளநகை கோட்டி
வே லிறைவன, முன்றவப் பயனு லிரப்பெதிர் நிகழ்வா மூன்றுகா

லஙகளு முணர்வேன், றுன்றளிக் குலம்பாட் டயர்மலர்க் கோதைச் சுரிகுழால் கேடடியான முன்னங, குனமெறனு மிஞசிப் பமபைமா நகரிற குனாமுக ஞமலியா வுதிதடுேன. (அ)

பாலெவன் றழுீதை யடுமொழிக கவுரி பஙகிலவாழ் பம்பைநாயகனற, ஞலெயங் குறுகிப் பலிககிடு மடிசி லருநதுவான வருநதியங கடையுங, காலெயிற் கோயிற கைவினை யாளா கடிநெனக கடிநிடககருதி, வேலெயில விடம்போற கதைகனை குனிதத விலலொடுங கலலொடுந தொடாநதாா. (௯)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம் வலமா யுயிாபிழைத துய்குவா னெறிக, டேடினேன் காணேன பலிசொரி பீடத தினனயற செனறுழிசசுருதி, பாடிநான் மறையோா பழிசசிட னெயததி பசசுடாததடடெடுததேநதிப், பீடிஞற் பணிமா றினர்தரி சிததேன பிறைமுடிப் பிஞஞகன் றன்னே. (௧௦)

அக்கணத் தொருவன் சரந்தொட வீந்தே னன்றிராச் சிவநிசி யதனின, மிக்கவா லயததை வலமதாய் வநது விமலனேத தரிசனே புரிநது, நக்கஞர் திருமுன் ஞவிநீத திட்ட நனமையாற காலமூனறுணாநது, தக்கவாழ் வுடஞ னிலம்புரந தருளுந தலேவஞுத தனாதனி லுதிததேன். (௧௧)

இந்தநற் பலத்தைதத தநதது பரம னிரவெனக் கருதியா னெதிர்நது, வநதநற றினஙக டொறுஙகலே நிறைநது வருபிறை குறைபிறை யதனிற, றநதபன் ஞன்காம பக்கமென் றுரைககுஞ் சதுாததசிகளிறறவ ருமம, லநதிவா னதிசசெஞ் சடிலவா னவனே யகததிலவைத் தருச்சனே புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனேயாற் பிரிந்துவெம் பாவம் போகுமோ வெனப்புகன்றனேயேல், விரிந்தபைப் பணிப்பூ ணணிநதருண மூககண் விமலனே வழிபடி லினன்முன், சொரிந்தவெம் பனிபோற கொடுஞ்சிகைத் தழன்முன் றெருக்குறக் குவித்தவிக் தனம்போற, கரிநதுநீ ருகும் பரமனே நீயும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் கலன்கிடந் திமைக்குங, கனதனக் குமுத வதியெனுமணஙகுகைதொழு தெனதுமுற் புவமு, மனமுறத தெளிந்து சொலலுநீ யெனலும

வளந்தரு மல்லிகார்ச் சுனத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புற
வாச சென்றுதித்த திருநந்தனை முன்னாள். (௧௪)

இறந்தமுற் பவத்திற செந்நிறத் தசையொன் றெடுத்துவாயக் க
வவிநீ வரலுஞ், சிறந்தவெங் கழுகொன் றுனைத்தொடாந் திடவச் சி
வாலயந் தனைவலஞ் சூழந்து, பறந்தனை வந்து விடைவரை கொடிக்க
ம பத்திடைப் பயந்தெளித்த திருப்ப, மறந்தரு கங்கங் கொத்திவா
யலகால் வதைத்திட வாங்குயி மடிந்தாய். (௧௫)

சொல்லுமக் கங்கம் புறவதா நினைத் தொடாந்துகொன் றிடு
ஞ் செயல் சொல்லில், வலவினில் விழைவி னீகொடுவந்த வசைபடு
தசையினை வவவிச, செல்லுவ னென்று வந்துனை வலிதிற் செகுத்து
நின் வாயப்படும் தசையைக, கல்லெறி விளாவி னப்புறங்கொண்டு
போனதக கடுஞ்சிறைக கங்கம் (௧௬)

தீவிழி யொருவை தொடாந்திட வந்தச் சிவாலயந் தனைவலம் வ
ரலா, லாயபிழிக கொன்றைத் தொடைபுனை சடிலத் தண்ணலமுன
ஞவிநீத் தகனுற, பாயதிரை யுடுத்த நெடுநிலப் பரப்புப் பரித்திடும்
பாரத்திவன மகளாத, தூயசெங் கமலத் திருமக ளென்னத் தோனறி
யென றுணைவியு மானுய. (௧௭)

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறம்பூ தெய்தி நலனுடை நீயு நானு
மொன்றிமுன னெடுத்த காயத் துறபவ முரைத்தா யாங்கள்
சென்றினிப் பிறக்குந் தன்மை செப்புதி தெரிய வென்றாள். (௧௮)

மென்னடை யன்ன மன்னுய வேறினி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பன்னக வேந்த னேந்தும் பார்மிசைச் சிந்து நாட்டின்
மன்னவ னவன யானீ சஞ்சயன் மகளாத் தோன்றிக்
கன்னலந் தருமென றேளிற கலந்துறக் களித்து வாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோர் மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சடாவே லேந்து மன்னவ னவன் யானீ
கடிமதிற் கலிங்க நாட்டிற் கலிங்கர்கோன் மகளாத் தோன்றி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்காந் தார நாட்டிற்
றிருவள ரரச னுய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சீறிப்

பெருகரி யலனை வெல்லு மகதர்கோன புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும பைநதார சூட்டியென றுணைவி யானை. (உக)

சிறநதோ னைநதாந் தோறறந திகழிய லவநதி நாட்டிற
பிறநதர சளிப்பன யானீ பேருல கனைத்தும போறறு
மறநதரு வடிவேற் றுனைத தாருணன மகளா வநதென
னறநதரு மனைவி யாகி யிருப்பையங களவில காலம. (உஉ)

முருநதுறழ முறுவன மானே மூவிரண டாமபி றபபிற
பெருநதமி ழருத்த நாட்டிற பேரர சளிப்பன யானீ
யிருநதவப் பலனால விஞசும யாதிதன மகளாத தோனறி
யருநதவத திருமா தொதத னமபுய மதனிற சோலை (உ௩)

கழிதரு மேழாஞ் சனமங் கைதவன குலததிற றோனறி
யெழிலபெறு பதும வனன னெனுமபெயா பெறறு வாசம்
பொழிமலாப் பைநதா வேமபின பூநதொடை புனைநது நாளும
பழிபவம பயிலா வணணம ப ணடிநா டளிபபன யானே. (உ௪)

நீயுமப் பவததிற செலவ நிறைநதிடும விநத நாட்டிற
காயுமவெங கதிரவேன மனனன கணணனைக கதிரகொண முநத
மேயுமவேய மருட்டு மெனறோள வசுமதி யெனனு நாமந
தோயுமோ ரணஙகா வநது தோனறிநீ வளாவா யுனனை. (உ௫)

மஙகல முரச மாாப்ப மனறலசெய தளிப்பா னுனனிச
செஙகதிா மணிகள வேயநத செமபொனமண டபருசோ டித்துத
துஙகவேற கரனுன றுனை நூதரி லோலை போகக
வஙகணவந தெயதும வைவே லரசரை யறையக கேட்டி. (உ௬)

கொணடலகண் படுகருஞ சோலை குலவயோத தியாதங கோமான
வணடலம வருநதண பைநதார வனையுஙகாந தார மனனன
னெணடலத தரசா போறறு மிருபசன றருப தேயன
விணடலத தமரா போறறும விறலுடை யவநதி வேநதன (உ௭)

பலலவ தேய மாளும் பாரததிவன பலனுந் தொனனூல்
வலலவன யானைத தானை வாரண வாசி மனனன
விலலவ னரின மாலை மிலைநதிடு நேரி வெறபன
நலலொளி முடிசோ மனனா நனமணச சாலை நணணை. (உஅ)

யானுமங் கெயத நீயன றிசையளி முரனறு பாடுந
தேனுமிழ் மலாப்பைந தாரொன றிணடிறற் றோளிற சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோர் முன்னும் பார்த் திவரனேக ரீண்டி
யூனுமிழ் படைக ளேந்தி யுருத்தெதனனே டியுத்தஞ் செய்வார் (௨௯)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாடலவெங் கரிக்கூட் டத்தோர்
சிங்கம தென்ன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வானில வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற் புரிதனிற் புகுந்தபின்னர். (௩௰)

அளப்பருங் கால மனபோ டாயிழை நீயு நானு
முளப்படும போகந் துய்த்திட் டலகொரு குடைக்கீ ழாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாற்றி வளந்தி மறையோர்க் கீந்து
களப்படுங் கறையி ஞனற்ற கனைகழல் பூசை செய்து. (௩௧)

உள்ளவா குழைதோய் கண்ணுய மழகளி றென்ன வாங்கோர்
பிள்ளையாம பெறுவ மனனே பெருங்கலை யுணர்ந்து தம்பி
களளயாா கடகைக மாலைக் கடவுளுக் கடிமை பூண்டு
வெள்ளைவான மதியம் போல வளர்ந்துபோ விளங்கு நாளில். (௩௨)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவிரமணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யநந்த னேந்து மாநில மவன்பா னல்கித்
தணிவருஞ் சனன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடும் பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி (௩௩)

தென்றலங் கன்று சந்தச் சினைமலர் வாசம் வீசுங்
குன்றமாந் தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய் மருட்சி நீங்கி
யன்றவன் றனனை நோக்கி யருந்தவ முழப்ப நினறே. (௩௪)

அரிபகற் றவருஞ் செய்ய காலை யகத்திய னெமக்கு ஞானத்
துரியநற் சிவயோ கத்தை யுவந்துப தேசஞ் செய்வா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெந்தையைச் சிந்தை தன்னிற்
றெரியுமவ் வியோகநின்று சித்தியா முத்தி சேர்வேம். (௩௫)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னுபுரு வெடுத்து முன்னுட்
சிவநிசி தன்னி லீசன் றெரிசனங் கிடைத்த பேற்றுற்
பவமகன் றுய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிவ் விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றான். (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக் கத்தி லுற்று
வருசதுர்த் தசிக டோறு மழுவலான் றனனை வாசந்

தருமலர் கொடுபூ சித்துத் தணங்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி னூரால். (௩௭)

சிவன் றிருக் கோயின் மேவிச் சிவநிசி விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத தெரிசித் தோருஞ் சேருவா முத்தியெனறே
சிவனறனை யுணர்ந்து நாளுஞ் சிநதைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவனறனைக் கடிமை பூண்ட சூதன முன் செப்பி னூனே. (௩௮)

விபரிசச்சருகக முற்றிற்று.

குபேரச்சருக்கம்.

ஓதமுற் றிடுபொற் கடலடுக் கிளைக்க ணமைத்தவா லோதன மரு ந்து, நாதனற சஙகக் குழையணி காதனைகைதது முப் புரமெரித திடுநா ண, மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும வசுநதனைாத தோநனி கடவுஞ், சூதனுக் கிணையாஞ் சூதனமற் றின்னுஞ் சிவநிசிக் கதை தொடுத் துரைப்பான். (௧)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்தநூல் வடத்தின் முறைமுறை குறைவறக் கோதது, வைதவெனச சிதறி விரிநதபூம் பாளை மரகதக கமுகினிற் குலையைத், துயத்தலை கடுவன பாய்நதுறச சிநதச சுரிமு கக கூன்பிடாச் சங்கங், கைத்தலத தெடுத்துக் கமபள ரெறிந்து கடிந திடுங காம்பிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைத்துக் கனாதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்று நித்திலததை, முயன்மதிப் பிளளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக்கு டைநதுதே னொழுக்கும், வயன்மருங் கெழுநத கருமபினைக் கவரி மு றிததிடத் தெறிததவெண் மணிமுத, தயனமுதிரந் திடுசூற் றவளை மேற படரொரங் தாங்கது பொறுததிடா தரற்றும். (௩)

இலைதலை விரிந்த நெட்டுடற் பூக மேறறவொண் டாற்றிளங் க தலி, யலைதலைத் தவிராத் தூங்கு நீங கனிசே ராம்பிர மனறபொறி சிதறு, மூலைமுகத் துருக்கிப் பழுததபொற் சுளைக ளூற்றமுட் குடப் பழப் பனசந், தலைவளை குலைச்செஞ் சாலிநீள வயலின் றலைத்தலை த ழைததுநின் றோங்கும். (௪)

இரும்புகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளமதிக் குழவி யையளிகள், விரும்புபூமலர்த்தா திளைச்சிறு நுதலின்வெணடிருநீறென

ச் சாத்தி, யரும்பெறுங் கலசத துறுநறு நெய்வார்த் தடர்சினைத்
தொட்டிலவைத தசைத்துச், சுரும்புதா லிசைப்ப மென்றளிர்ச சா
ணை துயிற்றியே வளாததிடுஞ் சோலை, (௫)

இனையன வளஙகூர்ந திடுநெடு நாட்டி லிருங்கலைத் துறையெ
லா முணாநதோன, வினைதுழா யலஙகற கண்ணனு மறியா மலரடி
வந்தனை புரிநது, நினைவருங காம முதலமுக குறும்பி னெடுமபகை
கடிந்துநீ ணிலததிற, றனைநிக ரான சுததநல் வேள்வி தததனென் று
ளனொருமறையோன். (௬)

அன்னமா மறையோனைம்புலப் பகைசெற் றுற்றிய வருந்தவப்
பேற்றுற, கனனலவே ளனவோா நனமகப் பெறறன கருதருங
குணநிதி யவன்பேர், முனனமுந நூலின விளைவிதி முறையின மு
டிததபின் முதுகுறை புடையோ, னனனருஞ சுருதி முதறகலை
பயிற்ற வோதிறு னுளததிலுற றுணர்நதான. (௭)

தூமமாாந திரண்டு சுருண்டுநீண் டிடுமைச சுரிகுழற் றோகையர்
மருண்டு, காமனு மென்னக் காமுறு பருவ முறறபின கற்றைவெ
ண கதிகால், சோமனுண் டளப்பான் முதனவக கிரகஞ் சுகம்பெறு
முகூர்ததநன் ஞளோர், வாமமே கலைப்பொற் குலக்கொடி தனனை
மறைப்படி வதுவைசெய் திட்டான. (௮)

வேறு

இன்பமுற் றன்னை தந்தை யில்வயி னிருககு மநநாண்
மனபதை மதிக்குஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைநதன
புன்புல மீதூர்ந் தூழின் பொறிததிடு விதியின் கொட்பாற
றன்பமும் பகையு நல்குஞ் சூதினமேல மனமவைததானே. (௯)

அறபுள ளு॥ தநதை யறிவுறா வணணங கலவிச
சொற்பயி லாதா ரோடு துன்னிவெங் களகந தனனி
னற்பக லிரவெப் போது நன்மதி மருட்சி கூாநது
பொற்கலன் கலைபொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (௧௦)

தனையன்யாண் டுற்று னென்று தாதைகேட் டிடும்போ தெலலா
மனைமிக வெருவி யோதற் ககன்றன னென்றுதீய
வினையம தான சூது மறைததனள் விளம்ப முநநூல்
வனைதரு மார்பன சற்று முணர்நதிலன் வாழு நாளில. (௧௧)

ஆய்மகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயசூ துனைத் தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சீறிக்
காயவன் னொமா றுள்ளத் தஞ்சிக் கவறுகை டவறு செய்யுந்
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொளித் துரைத்தேன் முற்றும். (கஉ)

உந்தைதன் னொழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த ணாளர்
மைந்தர்க ணடக்கை கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழ்கிக்
கந்தமைக் குவளை யோடகண் கலுழ்ந்தவ ளுரைக்கு மாற்றஞ்
சிந்தையிற் கொள்ளான் வஞ்சக் கணிகையர் திறத்திற் சோர்வான். ()

வாட்டடங் கருங்கட் டூளை மகளிர்மேன் மனம்வைப் போனாக்
கோட்டருங் களனு நாளுங் குடிப்பவர் தம்மைக் கூடி
யீட்டரும் பொருள வாவுற் றிருங்கவ றுருட்டு வோனா
வேட்டமேன் மனம்வைப் போனை யாவரே விலக்க வல்லார். (கச)

இனையநீர் மையினு னென்று மிசைந்துளா னிலனி னோர்நா
ளனைதுயி லமையம் நோக்கி யத்தனமுன் னவள்பா னல்கும்
புனைமணி யாழி தன்னைப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வினையவெங் கவற்றி னாடித் தோற்றனன் வேறொன் றில்லான். ()

அந்தமோ திரத்தைக் கையி லணிந்துளா னொருவன் றன்னைத்
தந்தையாம் வேள்வி தத்தன் றனித்தொரு மறுகிற் கண்டு
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து தெளிந்துபின் னறிவ னென்றாங்
கிந்தமா மணிப்பொன் னாழி யாருனக் கீந்த தென்றான். (கசு)

அரவின்மேற் கிடந்த வையத் தமரர்கள் பதியே யானுஞ்
சரவினிற் கொண்ட தன்றால் காதலக் மைந்தன் சூது
பொராவிருப் புடையோ னேற்றென் புட்டகம் வென்றி னின்றிவ்
விரனமணி யாழி தோற்றான் மேவுவ னுனை யின்னும். (கஎ)

ஓதுநூற் கலைவல் லாய்நின் னொருமகன் விலையி லாமென்
போதுபோற் கோசிக னுசெம் பொன்புனை கலன்கள் யாவுஞ்
சூதுபோர் பொருது நாளுந் தொழிலிது வாகத் தோற்பா
னீதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுத்துக் கூற. (கஅ)

கன்னபா கத்திற் காயந்த கதிர்மணிச் சலாகை யிட்ட
தென்னவெந் துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவளை நோக்கி
யுன்னதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ் வுழையி லுற்றா
னென்னமற் றவனீ ராடநீர்த்துறை புகுந்தா னென்றாள். ()

என்னலு நென்ன லுனபா லெணணெயட் டயாபோ திநத
வனனநன மணிப்பொன ளுழி தருகென மறையோன கேடபக்
கனனலிற கனிநத மூரலப் பறகடன கழிதநத நூயதத
பினனாயான றருவ லெனறு பெடபுறப் பேச லோடும (௨௰)

நெறியில[illegible] புகனறு கறபி னீரல செய்தாண மைநத
னறிவில ஞகி வெகுநூ தாழ்யே படிற ஞனை
குறியுடைப் பெரியோா நூலிற கூறிப நீதி நோககிற்
பொறியிலா விஞை விட்டுப போவதே கடனெனன றெணணி ()

பற்றொரு சற்று மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப்
பொறறொடி சனையும பெறற புததிரன றனையு நீததன
றுறறொரு பதியி னெயதி யுயாகுண வேளவி தததன
மறறொரு மடநதை தனனை மணவினை முடிததுவாழநதான (௨௨)

இநதமா நிலததி லிநநாள யானபுரி தவறு கண்டு
தநதையிங கனனை யோடென றனனையுந தணநதா னெனறு
சிநதையிற கவலை கூாநது செயவதொன றறியான மைநத
னநதமி றனப வேலை யாழநதனன கனைகா ளுறப (௨௩)

கறறிலம் பொருளக ளீட்டுங கல்விக ளொழுக்க மேனமை
பெறறிலே மஞச லெனபாா பிறரெவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மறறு முளள பாசனத தோாக ணடபுஞ
சறறிலே மெனறு மாழகிச சலிப்புட னிருககு நாளில. (௨௪)

அரனிர வதனி லீச னுலயந தனனி லோாவிப
பிரனுயா பூசை செயயபச செலலுவான பினன ரெயதிக
கரவினி லமலற கேறறு மாழதினைக கவாநது மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருநதனன றயிவி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னோடங கியாம மோா நானகும் பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப் போது தனனி
லரியநல விரத மாற்றி யமலனை யருசசித தேததித
துரிசறு மறையோன கண்க டுஙகியே துயிலக கணடான (௨௬)

ஆண்டவ னெழுந்து போகி யமுதினை யெடுப்பக கண்ணிற்
காண்டலசெய யாது மஙகுங கனைகூடா விளக்கைக கையாற
றூணடல்செய் தீசன் முனனாச சோற்றினைக் கவாநது கொண்டு
மீண்டொரு மறையோன காலில் விைாநதனன மிதிக்க லுற்றான.

மிதித்தவப் பொழுதி லந்த வேதியன் விழித்து நோக்கிக்
கொதித்தனன் களவ னென்றே கூக்குர லெழுப்ப லோடுங்
கதித்தவெந் திறலி னோர்கள் கடிநகர் காப்போர் கேட்டுங்
கதித்தனர் வந்து பற்றி யவன்றலை யறுத்திட் டாரால். (உ௮)

வேறு.

அவ்வேலையி லிகலந்தக னடல்கொண்டிடு தூதர்
கைவேலயி னவியஞ்சிலை கணைவெங்கதை கொண்டே
மைவேலையின் விடமென்றிட வந்தங்கவ னிருதோ
ணைவேத்ர விசித்தீர்த்தவர் நடைகொண்டது கண்டே. (உ௯)

கடுவெங்கரி யுரிகொண்டகண் ணுதறன்கண நாதர்
வடிவின்றிய மணிதுன்றிய மானத்திடை வந்தே
விடுமின்க ளிவன்றன்னை யெனச்சென்று விலக்கக்
கொடுசென்றிடு நமதூதர் குறித்திங்கிவை சொல்வார். (௩௦)

பொருடங்கிய மறைவாண ரொழுக்கம்புற நீத்திட்
டருடங்கிய வவைசொற்றவை யறிவின்றி முனிந்து
மருடங்கிய சூதாடிநல் விலைமாதரை மணந்து
கருடங்கிய மனத்தான்சிவ னிருமாலியங் கவர்ந்தான் (௩௧)

உய்யும்வகை யேதிங்கிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செய்யுந்தவ முளதோவெனச் சிவகங்குலி னுதரம்
பெய்யுந்தழ னிகர்வெம்பசி பெரிதாயெழத் துயினீத்
தெய்யுங்கணை மதனைச்சுடு மிறைதாளிணை கண்டான். (௩௨)

அடல்சேர்விடை யுடையானெதி ரவியுஞ்சுட ரதனை
மடல்சேர்மல ரகத்தாலொளி வரத்தூண்டின னதனா
னிடல்சேர்கொடு வினையாவையும் வீத்தான்றுயர் நீத்தான
கடல்சேர்நெடு நிலமீதுயர் கலிங்கத்திறை யாவான். (௩௩)

என்றேசிவ கணநாத ரியம்பச்சமன் றூத
ரன்றேயவ ரடிபோற்றிநின் றருள்சேர்குண நிதிதோட்
குன்றேய்பிணி யவிழ்த்தாங்குநீர் கொடுபோமென விடுத்துச்
சென்றேபுலிக் குழுவன்னவர் தென்றிக்கினி லுற்றார். (௩௪)

வேறு.

ஈச னன்பரக் காலையிற் குணநிதி யென்பவன் முகநோக்கிக்
காச ணிந்தபொன் முடிதரித் துயர்புகழ்க் கலிங்கநா டளிக்கின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலையா வளங்கொளுத் தமனென்று
மாச கனறபே றொடுபிறந திடுதியென றறைநதன ரகலகினரா.

அனைய னப்படிக கலிங்கநாட் டிறைமக ளுகிமுற பவநதனனிற
றனையு ணாநதுறறத தொடாமுநதுக குறைவினுற சஙகரன குலாதோ
கனைசெ ழுஞ்சுடா செயவிளக கேறறிநற கடிமபூ நறுநதூபம [நூங
புனையு மாமலா சாததியே யருசசனை புரிநதறம பலசெயதான். ()

இனன வாறுபற பலதினந திருமங்க ளியறறியா யிரவுசெனனிப
பனன காதிபன சுமநதபாா புரநதுநீாப் படடழிந திடமொகரு
ளனன மானுடச சட்டைநீத துததரத தளைகைமா நகாகாகரு
மனன னுகிவீற் றிருநதனன யாவரும வநதடி தொழுதேதத (௩௭)

சிலப கறகழிந திட்டபின் றெணடிரை திரிவரநதிசூழ்நது
நலமி கததருங காசியிற சிவலிங்க நாட்டியாச சனைசெயதா
னிலகு பேரொளிச சுடாப்பிழம பாயசசியிருததியசடைப்பெம்மான
கலக வாளவிழி மலைமக ளோடுமக கணததினில வெளிப்பட்டான.

உனன ருந்தவம் வியநதனந் தனதகின் னுளததினில் விருப்புறற
தினன தெனறுரை தருதுமென் றுரைததிட விரவியா யிரங்கோடி
துனன ருஙகதிர் விரிததுநின றனையமெயச சோதியுன னுருககாண
நனன லந்தரு கண்ணிணை கூசிடா நலவரந தருகென்றான. (௩௯)

காக்கு மாலயன் காணொணு வடிவவன் கட்புலங கதுவுறறு
நோககு மாறருள் செயதனன றழலுமிழ் நுதலவிழிப பெருமானும
பூக்கு மாமலா மணமெனப் பொருநதிய புனிதனை யெருஞானறு
நீககு மாறரி தாவுறை நிமலையைப் பாததிது நினைக்கின்றான். (௪௰)

தீது தீாத்தருள் சிவன்றிரு மேனியிற் செறிநதுறைந் திடமுன்றா
யாதுநற்றவ மியற்றின ளிவளென வெண்ணிநோக் குறவெற்றின
மாது ளஙகறுத் திட்டன ளோர்விழி மறைநததங் கவறகநா
ளோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட் கிவைசொல்வான்.

ஊறினின் றவப்பெருமையை வியந்துளத் துவந்தன னினைக்கின்றான்
வேறி வன்புரி தவறிலை முனியலை விழியிவற் கருளெனனச்
சீறிவெம்பொறிக் கனலெனக் கனன்றுதன் சிந்தையுற் றெழுங்கோப
மாறி யம்பிகை யம்பகம் வழங்கினள பொறகணுறப வயங்கிறால்.

விழியி ழநத்து பெற்றபி னியககர்தம் வேநதனும் வியப்போடவ [க
வழியி ளமபிறை முடிததருள் சடாடவியுடைவிடைக் கொடியோனை

கழிவருங்கயன் மருட்டுவாட் டடநெடுங் கட்கவுரிமைவேரி [முண.
பொழிசெழுந்துண ரிறைத்துநற் றுதிபல புகழ்ந்துவீழ்ந் தெழுகின

மன்றுணாட்டமே புரியரன் னைகளானன் மற்றவ னுடைமைவந் [பொற்
றின்று செட்டுநீ பெணவுடைத்தோழ னுயிருக்கிலையென றிசைத்தானே
குன்றுங்கிடடிய தனிநிதிப பெருங்கொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யன்றுதொட்டவ னனைமை நகரரசளித்தவ ணிருக்கின்றான். ()

றுளப மாசிவ நிசியினி னமாலிய மெடுத்தருந் திடறகீசன
முனப விநதிடு விளக்கினைத தூண்டிய முறபய னதனாலே
நனபு வித்தல மரசளிந் தனைமை நகாதனக கிறையாகிப் [ன் ()
பினபு ரனறனைப பிரிந்திடா த தோழமைப் பெருமையும பெறறுறறா

சேறறி னொசெழுந் தாமரைக் கண்ணனுந் தேடருஞ் சிவனமெய்யி
னீறறி னானறிருந் கோயிலி னுயாசிவ நிசிகளி னெயநதீப [ண ந
மேறறி னாபெறும பேறறினை விரிதசெடுத தியம்பவேண டிடிலெ
னாறறி சாமுகம படைத்தருள விரிஞசனு நவின றிடற கரிதாமால

அனறி யெண்ணிரண டாமுப சாரததிற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யதததுணை யியினு மாயிர கோடியாயப் பலனலகு
மெனறி ருட்குறும் பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெங கதிரென்னத[ன.
துனறி ருஞ்சடைத துறவாகேட டுவெப்புறச சூதனுண் டுரைசெயதா

குபேரச்சருக்க முறறிறறு.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

கழனிமலை கயல்கள்வளைக் கொடிகுதிப்ப தெனக்குழையாய்
கருங்கட் பைந்தாக, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ
முத்தங் கொடுப்போன போரி, னழனிமலை கடககரிதெனறருக்கனு
ளந தடுமாற வவுணாக் கொனறு, பழனிமலை குடிபுகுந்த பகவனி
ருசரணமலர் பரவி வாழவாம். (க)

அங்கிராப் பிருகுவிட பன்றதி சியத்திரிகா சிபன்சு பேதன
பங்கமில்வான மீகிசு பங்கன்சா பாலியருட் பரத்து வாசன்
றுங்கமுறு புலததியனற் சுசீலனு ரதனமரிசி சுகனமார்க கணட
னெஙகுமிசைபெறுசனகன முறை லர்முறபடு முனிவ ரிவர்கள் யாரும்.

பாடலிக்கு மதவலிக்கும் பசுந்துளவோன் முதலமரர் படிவா
யாக்குங், கேட்டலிக்க வருங்கடவுண் டவனருளசோ சூதனமுங்கிளர்
நோக்கிப், பீடலிக்குந் தவமுனிவ சிவநிசிநோற் றவாக்கிரந்த பின்
பேரின்ப, வீட்டளிப்பத் தன்றியிச்சம விழைந்தனவு மளிக்குமோ விளம்
புகென்றார். (௩)

அரவுமதி முடித்தசடை யானிரவிற் கண்படைநீத் தருச்சித்
தானல், குரவுதுகள் படுத்திநெடு நிலத்தினமிரு செல்வமெலாங்
கொடுக்கு மைந்தாய, விரவுகொலை முதற்பாவ வல்வினையியா வோபி
டுங்கி வீடு நல்கும, பரவுமிதி னிகழ்காதை யொன்றுளதெல் றியாக்கு
தன் பகர்வ தானான். (௪)

காலிகோத் திரத்தியல்பிற் புரந்தருளுங் கண்ணன்முதல் சருத்து
கொண்ணுசை, சூலிகோத் திரத்தவாகொண் டெயிலொருமூன் றழற்க
ளித்த தொல்லோன் றிங்கண், மோலிகோத் திரவருளேபெறம்வண்டி
யறையுமறை முறையி னின்றோன், சாலிகோத் திரனெனப்போ தரி
த்துடையா னொருவனுள னவத்தின் மிக்கோன். (௫)

வேதியாதங் குலத்திலுயா விண்மணிகண் மணியெனவே விளங்
கும் வேத, மோதியுணர்ந் தறிவரிய கலைக்கடலின் கரைகடந்திட்டுயா
நூல் வல்லே, வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுது
வழுவா தாற்றிச், சாதிமுறை தவறா நீதியுட னெடிதுதிவனு சரி
க்கு நாளில். (௬)

வம்பவிழுங் குழன்மனைவி மக்கள்சுற்ற முதற்குடும்ப மலிய நா
ளுஞ், செம்பவள விதழக்கமலை திருக்கடைக்க ணோக்கமின்றிச் சிறு
மை பெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வெனச்செயவே னென்னமன
த் தெண்ணித் தென்பாற், கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடந்தேடிச் செ
ல்வனெனக் குறித்துக் கொண்டே. (௭)

தடங்கரைகொண் டிரங்குதிரை சுருட்டியெறிந் திடும்பெருநீர்ச்
சலதி பேழை, தடங்கையினிற் கொண்டுமுற்ற குடித்தகுறு முனிவ
னடி குறுகிப் போற்றி, விடங்கலுழ்பற் பணிவாயி லகப்படுமெண்
டுக்கமென மிடிவாய்ப் பட்டேன், றிடங்கொடுளாங் தேறியுய்யும் படி
யடியேற் குன்றனட்கண் செய்தி யென்றான் (௮)

ஆங்கவனை முனித்தருளாக் கூர்ந்தண்ணை முகநோக்கி யவனி மீதிற்,
றீங்ககற்று சிவநிசிநோற் றிடிலவறுமைப் பெருங்கடலின் றீரங்கா
ண்பாய், பூங்கமலத் தயனாலும் புகலரிய போகமெல்லாம் புசித்துப்

பின்னர், நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதியுட னிகழ்த்தி ரேனல். (௯)

அனையசிவ நிசிநோறகு முறைமறையா கமப்படிநீ யடியனே னுக், கினைபபரி செனவிரிததிண டியமபுகென விருககுமுனனு வியம பும்வேதந, தனையுணருங் குடததனைய னவவிரதந தனைநோறகுந த னமை யெல்லாங, கனைகடலுண டருடிருவாய மலாந்தவனுட் புலங களிககக கழறிப் பினனும (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழ்விரத மிதனிலைமை புகலற பா ற்றோ, வெநநிலமுந தொழததகுநற் றலததிலிருந திவவிரத மியறற லுறறு, னனனிலவித தெனவோஙகிச சினனுளிற பெரிதுபய னல கு மெனன, வநநிலமு மெனககறியச சொலலுதிநல லொதிபயிலு மறிஞ வெனறான். (௧௧)

சீதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டனிறங கொணடிடு மெயச செய்ய செஙகண, மாதவனம புயனறவள வாரணததின வருமகவா ன வானில வானோ, பாதவன சமபரவ வுமையாளோ டைமையாளும பரமன் வைகும், வேதவன மெனறுலகி லொனறுளதங கதனறகை யார் விரிகக வலலார். (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயனறுசெயதீ வினைககிழங்கே மூ ல மாகப், பினனுருவ மெடுதநழலும பிததருமத தலததிறககப பெற றாரெனனிற, பொன்னுருவச சடாமௌலிப புனிதனறா ரகப்பிரமம போதிக தாதித, தனனுருவந தருவதனு லததலததுக கிணைபுகலச ச ரிவே றுணடோ. (௧௩)

பொனனிமுத னதிப்புனல்பாய் புலவுகமழ் கடற்றீரப் புளினங தோறுங, கனனியிளம பெடையொடனனங கலநதுவளங் காடும றைககாட்டு வேணிச், செனனிதனின மதிமுடிதத சிவபெருமான ச ந்நிதியிற திருமுனனுக, வன்னிமர மொன்றுளதாங கடியாவினைக கா டுசுடும் வன்னியாமால் (௧௪)

விணணவாபூ சனைபுரியா மறைபொழுக்கம் வழுககியவே திய ாகோலகோடி, மணணவரை வருததுகினற பாவனாநெறி பிழைத தொழுகும் வணிகா முனனு, வெண்ணவரும் பினனவாசங சரசாதி ய ரிவையாமற் றிவரீ ருகப், பண்ணவர்நா டெனததகுமத் தலமேவும் பொழுதெநதப் பதகரேனும. (௧௫)

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிசகுடைந்தீர் வம்மினது தீர்ப்பன யானென்ன, றறைபறையிற கறங்குதிரை மறைந்திகை ளடைந்துகுடைந் தாடிக கோடித, துறையதனிற படிந்துமுதற சுருதிசொன்ட்ட வாரிதனிற் றேயந்து தொலைனூன, முறைவழுவா துனிவணிகணிகையிற றனியநீர் மூழ்கி யேறி. (கசு)

விடமுண்டிய வருமமையத் திமையவாககா வுணவேட விண்டு பண்டு, தடமுனியிற குனிதநுநகைத தெயிலொருமூன றழறகளிதத தலைவற போற்றிற, றிடமுனிய பொருளனைத ஞ சித்தியுற முத்தியினுஞ சேவ ரெனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப் பெருமை யெலலா மவறகறியக கூறிப் பினனும. (கஎ)

அத்தலமா ரூராகாசி யமபலமற றெவறறினுககு மதிக மெனறே, முத்தலமும புகழவரு முனிவரனை வருமொழிந்தார் மொழியநினற, வெததலமு மதிககுமிநதத தலததிலிருந திவவிரத மியறறிற சிதது, கைததலததில வைததநெலலிக கனிபோலக காண்டியெனக கழறிப் பினனா. (கஅ)

நலவலனை யதனமலை நஙகையொடு கிராதருரு நணணிக காணிற், செலவலனை வருஙகாண வெலவலருச சுனனையெனச செயிரதது போரசெய, மலவலனை யுளததிருததி மறைவலனும் வாதாவி மடியச சிறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகா மேவ லுறறான. (ககூ)

உறறவணுற றிடும்புனித தீரததமெலலாம் படிந்தாடி யுயர்பொற்கோவில, சுறறிவலம வநதுகொறற வீரகததிச சேதகன்று டொழுது முனனு, ளறறமினன மறைநறைப்போ தாலருசசித் தருளிறைசே வடிகள போறறிக, குறறமிலயா ழைப்பழிதத மொழியம மை நூபுரததாள குமபிட டேததி. (உ0)

ஒருபொருளை யுணாநதிருகண் பனிதூஙக முப்பொழுது முயாநால வேதந், தருபொருளா மஞசெழுததை நெஞசழுததி யறுசொழிலோா தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும் படைத்தளிககுந தனமையினான மணணோா விண்ணோ, ரிருபொருளென றிமெயனமாற கெடடாத பதம்பெறவா னிதயத தெணணி. (உக)

சிவநிசியாஞ சதுர்த்தசியிற் றிஙகடொறுந் துயிலுணவு சிறிதுமின்றித, தவமுயல்வா னீராடி விலவமுடன் கநதமலர் சநதஞ் சாத்

திப, பவமறமுங் திரளவின்று பரிந்துகிவே தனம்புரிந்து பாடி யாடி, நவநவமாச் சிவபூசை நான்குயா மமும்முடித்து நடந்த நாளில. ()

ஆடுடைய தலைச்சேவற் றுவசனைப்பெற் றெடுத்தவிடைத் துவசன் பொற்றூ, னேடுடைய மனக்கமலத் தருத்தியருச் சித்திடுமோ ரிரவி னொப்பன, கோடுடைய கயிலைநடை கொண்டனைய வெள்விடைமேற் கொண்டு கூடத்தற், காடுடைய மலைமகளோ டெதிர்நின்றான் மற்றவனுங் கண்டு களிக்க மனறே. (உ௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிராங்குசா மரமுரன்று பிரசமாந் தீ, நறைகாட்டுங் கொன்றைபந்தா ரணிந்திலகு திருமார்பு நயன மூன்றுப, கறைகாட்டுங் கந்தரமு மடமாதுகிண்ண புயநான்குங் கண்டு முந்தி.. துறைகாட்டுங் கடற்றிரச் சுருதிவனத் திறைவனடி துதித்தல் செய்வான். (உ௪)

வேறு

களக்கோலவல விடமுண்டருள் களத்தாய்கவின் றருஞ்சா
மளக்கோமளத் திருமேனிகொண் மலைமாதின் மணாளா
தளக்கோகனத் தக்கண்ணினன் றருவேடனைச் சுடுநீக்
குளக்கோவுடை யானேகுறிக் குலக்கோவுடை யானே. (உ௫)

சுடுஞ்சூகரத் தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங்
கடுங்கானவர் குலந்தோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய்
நெடுங்காயகனை யெனமாலவரத் துன்றாபுர முன்றோ
பாடுங்காமுகத் தானேயொரைந் தழகாமுகத் தானே. (உ௬)

சம்புக்கிளை கிளையினக்கிளை சானுபவர் மீறோ
மொய்ம்புற்றிடு கொடிமன்னவன் முன்னேகொடு வந்தா
யம்புராந்தன முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
கம்புக்குழையானேகயக் கம்புக்குழை யானே. (உ௭)

சாகரப்புரிப் புனலவைவையி னிடியங்கரை நொடியிற்
றூரசசோரி மணகூடை சமந்தேயடி பட்டாய
கோரசவின மிகசாகிய கொக்கின்சிறை யசகி
ஞாரச்சடை யானேநினை யாரசச்சடை யானே (உ௮)

கலைமாமறை யயனீறுறு கற்பகநெறாறு நலந்த
தலைமாலை புனைந்தாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையார்கதி ராழிப்படை கொண்டேசலந் தரனை
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (௨௯)

சிலைத்தூண்டனி லுதித்தோங்கிமண் டிகை,தேங்கமுன் சிரித்தே
யுலைத்தாணடுபொன னிறகதியவ னுடற்கீண்டிடு மரியை
யலைத்தாங்குயிர் கொளச்சிம்புள தாருயயி லாமுத
தலைத்தானையி ளுனேபுலித தலைக்கூசனையி ளுனே. (௩௰)

பணப்பாம்பரைப் பரவைக்குரும பரவைப்பெரு விாக
முணாதசாங்கென விடுஞ்ச றற கொாசந்ய கடாதாய
மணிபூ கள் குடைகநாதிமை ல ணமயிா லைத
துணை பூங கணியானே ஒ ா ணியானே (௩௧)

சுதைகரு பகன முலைமாத ழாபுலிச ர
வ குமபழி தனைமாற நிடு மணி ல யு யாய
பண ரமபடி யடலாாகொடும சம பருட
துலை குகமழ லானேகரத தெ ாபொாகழ னே. (௩௨)

சலததானமிகுகொடியே சைை தருவீணையின கொடியோன
புலததாகரி யிருநானகுடன பொருதனறடல் புரியு
முலததோடலை நெரிபட ஞட்கும்படி யூனறு
மல ா ஸத தா திரு மறைசாணகத தானே. (௩௩)

துனபந்தரு பிறவிப்பிணி தொலையும்படி நிலையா
மனபங்கியி னிழுதிடடென வகநெககுரு கிப்பூ
நனபங்கய நிகாதனடித நாளுநதொழு மடியாாக
கின்பந்தரும பிததாவர மெனைநீவிரும பிதநா. (௩௪)

வேறு.

என்றுபல துதிகூறி யானந்த மிருந்துபுன விருகண் சோரத், துன்றுமயிரப புளகமெழப் பரவசனாய் வீழ்ந்தெழுந்து துள்ளி யாடிற தனறுணைசசெங கரஙகூப்பி முடியிலவைததுப படியினினறோன் தனைநோககிக், கனறுசினக கருஙகாலன றனையுதைதத செயசால ன பழறு மனறே. (௩௫)

உவரிவளை நெடுநிலத்தி லுடற்கணிலா கணடலன்போ லுவப்பி னேடுக, துவரிதழ்வாய மனைவிமகா சூழமிகு போகமெல்லாந துய த்துக கற்றைக, கவரிசிலர் புடையிட்டக கணங்களெதிா கொண்ட

மைப்புக் காய நீத்துத், தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி யெனச சாற்றிப் போனுன.   (௯௬)

அ[illegible]றுமுத லளகைநகாக கதிபதியோ னிதிபலபெற் றவனி மீ[illegible], றனறுபல போகமெ[illegible]லாந துயத[illegible] நெடு நாடகழிததுத துதித[illegible] [illegible]வானோ, [illegible]னறுதொழப ப[illegible]ஞசலியும புலிமுனியுங காணநிதத நி ருகதந திலலை மன்று[illegible] [illegible]ல டிபபொறபூவடிவாகு சேவடியின ம ரு[illegible] ற்றனே.   (௯௭)

ஈறுமுத னிகழகாலதை பாரேனுஞ் சிவநிசிநோற் றிடுவோர் பேறி [illegible], சோறுவதெ [illegible] [illegible] [illegible]மை[illegible] தனபெறுவ ருலகமதி னுடலம் [illegible], ருதவிழபூய[illegible] [illegible]ன[illegible]றையந[illegible]ாச சடைமுடியோ னிருசர [illegible]ஞ சாாவா ரென[illegible] [illegible] [illegible]னி வரன[illegible]முனிவ ரனைவருங்கேட் டௌம [illegible]ச சொனனுன மனமே   (௯௮)

வேறு.

வாழி மாதவர் வாழி [illegible]னுநெறி
வாழி மாநிலம வாழிநல லானினம்
வாழி நானமறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே.   (௯௯)

சாலிகோத்திரச்சருக்க முற்றிறறு.

ஆக கூடிய விருத்தம், ௭௧௯.

சிவராத்திரிபுராணம்

முற்றிற்று.

மகா[illegible]கா[illegible]த்[illegible]ய, டாக்டர்
உ. வே[illegible] [illegible] [illegible]ய்யர்